

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

เรื่อง

การจัดเก็บข้อมูลไม้ดอกไม้ประดับ โดยคอมพิวเตอร์ : 3. พันธุ์ไม้ดอกหอม

Computerized Database for Ornamental Plants : III. Aromatic Flowers

โดย

นางสาวปาริชาติ ชิคขุนทด

ได้รับพิจารณาเห็นชอบจาก

(อาจารย์ บุญลือ กล้าหาญ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชารับรองแล้ว

(ผศ. ดร. สมชาย กล้าหาญ)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

วันที่ 3 เดือน พ.ค. พ.ศ. 39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับความยินยอม
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีไปใช้

14799

20 ส.ค. 2541

ปลพ.

2554ท

2538

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การจัดเก็บข้อมูลไม้ดอกไม้ประดับโดยคอมพิวเตอร์ : 3. พันธุ์ไม้ดอกหอม

Computerized Database for Ornamental Plants : III. Aromatic Flowers

โดย

นางสาวปาริชาติ ชิคขุนทด

อาจารย์ที่ปรึกษา

ร.พ.

ร.554 ก

2538

อาจารย์ บุญลือ กล้าหาญ

เสนอ

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....100592

วันเดือนปี.....

T100592

ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)

พุทธศักราช 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง การจัดเก็บข้อมูลไม้ดอกไม้ประดับโดยคอมพิวเตอร์ : 3. พันธุ์ไม้ดอกหอม
Computerized Database for Ornamental Plants : III. Aromatic Flowers
โดย นางสาวปาริชาติ ชิดขุนทด
สาขา พืชสวน ภาควิชา เทคโนโลยีการผลิตพืช
คณะ เทคโนโลยีการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ บุญลือ กกล้าหาญ

บทคัดย่อ

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ดอกหอม จากการรวบรวมมี 82 ชนิด โดยศึกษาชื่อไทย ชื่อวิทยาศาสตร์ ชื่อสามัญ ชื่ออื่น ๆ ถิ่นกำเนิด ลักษณะทั่วไปของพันธุ์ไม้ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การขยายพันธุ์ และการนำไปใช้ประโยชน์

การจัดเก็บข้อมูลกระทำโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Authorware Professional version 2 และใช้โปรแกรม Photo Plus ในการ Scanning รูปภาพ การจัดเก็บข้อมูลโดยวิธีการดังกล่าวนี้ เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว ในการใช้งาน และสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACTS

The data of ornamental plant in Aromatic Flowers were studied and collected. There were 82 types which studied Thai names, Scientific names, Common names, Other names, Original , Characteristic of plants, Growths and Utilization

The Computerized database of these ornamental plants were done by using Authorware Professional Version 2 program. The pictures of these plants were scanned by using program Photo Plus.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จด้วยดี เป็นผลของความกรุณาในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา การเสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆของท่านอาจารย์ บุญลือ กล้าหาญ อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ รวมทั้ง ศส.ดร. สุเมธ อรัญญานาด ที่เอื้อเฟื้อในงานพิมพ์ที่ออกมาเป็นชิ้นงานในด้านคอมพิวเตอร์ และท่านอาจารย์ สมชาย ดีมาก ฝ่ายบริการคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่สำนักวิจัยและบริการคอมพิวเตอร์ ซึ่งให้ความสะดวกในการใช้สถานที่เพื่อทำการจัดเก็บข้อมูล และเจ้าหน้าที่หอสมุดกลาง เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะครุศาสตร์ ศูนย์วิจัยกองพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขนที่ให้แหล่งค้นคว้าข้อมูล ความสะดวกและบริการอย่างเป็นมิตร ภาพตลอดมาด้วยดี และที่ลืมไม่ได้ขอขอบคุณ นายดาว ประดิษฐ์ถาวร นายทรงศักดิ์ สังขเวทย์ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษ ความช่วยเหลือให้ยืมเครื่องคอมพิวเตอร์ และกำลังใจจากเพื่อนที่น่ารักทุกคนที่ให้ ความเอื้อเฟื้อที่หักอาลัย ความเป็นห่วงเป็นใยเอาใจใส่เสมอมา ส่งผลให้ผู้จัดทำประสบผลสำเร็จได้ และขอให้ผลการกระทำที่ดีในครั้งนี้ ตอบสนองแก่ทุกท่านให้มีความเจริญยิ่งขึ้นไป

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ ผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่คอยให้การสนับสนุน และให้กำลังใจในการศึกษาทั้งทางด้านปัจจัยต่างๆในการศึกษาเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา

ปาริชาติ ชิคขุนทด

เมษายน 2539

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญภาพ	(1)-(3)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ตรวจเอกสาร	3
แนะนำโปรแกรม	17
อุปกรณ์และวิธีการ	20
ผลการศึกษา	21
สรุปผลและวิจารณ์ผลการศึกษา	70
เอกสารอ้างอิง	73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1)

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ส่วนประกอบของคอก	6
1. แสดงภาพและข้อมูลของกรรณิการ์	30
2. แสดงภาพและข้อมูลของกฤษณา	30
3. แสดงภาพและข้อมูลของกระดังงาสงขลลา	31
4. แสดงภาพและข้อมูลของกระดังงาไทย	31
5. แสดงภาพและข้อมูลของกระทิง	32
6. แสดงภาพและข้อมูลของกันเกรา	32
7. แสดงภาพและข้อมูลของกานพลู	33
8. แสดงภาพและข้อมูลของการเวก	33
9. แสดงภาพและข้อมูลของกาหลง	34
10. แสดงภาพและข้อมูลของกุหลาบ	34
11. แสดงภาพและข้อมูลของแก้ว	35
12. แสดงภาพและข้อมูลของขจร	35
13. แสดงภาพและข้อมูลของไข่ดาว	36
14. แสดงภาพและข้อมูลของกัศเค้า	36
15. แสดงภาพและข้อมูลของกัศเค้าเครือ	37
16. แสดงภาพและข้อมูลของคำหมอกหลวง	37
17. แสดงภาพและข้อมูลของเคด	38
18. แสดงภาพและข้อมูลของจันกระพ้อ	38
19. แสดงภาพและข้อมูลของจำปา	39
20. แสดงภาพและข้อมูลของจำปี	39
21. แสดงภาพและข้อมูลของจำปูน	40
22. แสดงภาพและข้อมูลของชมนาด	40
23. แสดงภาพและข้อมูลของชะลูดช้าง	41
24. แสดงภาพและข้อมูลของช่อนกลิ่น	41
25. แสดงภาพและข้อมูลของต้นหยง	42
26. แสดงภาพและข้อมูลของเถาว์วัลย์เปรียง	42
27. แสดงภาพและข้อมูลของเทียนกิ่ง	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
28. แสดงภาพและข้อมูลของนมควาย	43
29. แสดงภาพและข้อมูลของนมตำเลีย	44
30. แสดงภาพและข้อมูลของนมแมว	44
31. แสดงภาพและข้อมูลของนางแย้ม	45
32. แสดงภาพและข้อมูลของ โнора	45
33. แสดงภาพและข้อมูลของบัวผัน	46
34. แสดงภาพและข้อมูลของบัววิกตอเรีย	46
35. แสดงภาพและข้อมูลของบานเช้า	47
36. แสดงภาพและข้อมูลของบุรณาค	47
37. แสดงภาพและข้อมูลของบุหงาสำหรับ	48
38. แสดงภาพและข้อมูลของประดู่บ้าน	48
39. แสดงภาพและข้อมูลของประยงค์	49
40. แสดงภาพและข้อมูลของปิ่นหยอ	49
41. แสดงภาพและข้อมูลของปีป	50
42. แสดงภาพและข้อมูลของปีปฝรั่ง	50
43. แสดงภาพและข้อมูลของพวงแก้วกุดั่น	51
44. แสดงภาพและข้อมูลของพะยอม	51
45. แสดงภาพและข้อมูลของพลับพลึง	52
46. แสดงภาพและข้อมูลของพลับพลึงคอกแดง	52
47. แสดงภาพและข้อมูลของพลับพลึงแมงมุม	53
48. แสดงภาพและข้อมูลของพิกุล	53
49. แสดงภาพและข้อมูลของพุดซ้อน	54
50. แสดงภาพและข้อมูลของพุดจีบ	54
51. แสดงภาพและข้อมูลของพุดตะแกง	55
52. แสดงภาพและข้อมูลของพุดสามสี	55
53. แสดงภาพและข้อมูลของพุดทชชาด	56
54. แสดงภาพและข้อมูลของมณฑา	56
55. แสดงภาพและข้อมูลของมหาหงษ์	57
56. แสดงภาพและข้อมูลของมะติ	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม้ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
57. แสดงภาพและข้อมูลของมะลิวัลย์	58
58. แสดงภาพและข้อมูลของมะลิเลื้อย	58
59. แสดงภาพและข้อมูลของ โมก	59
60. แสดงภาพและข้อมูลของยี่หุบ	59
61. แสดงภาพและข้อมูลของยี่โถ	60
62. แสดงภาพและข้อมูลของรสสุคนธ์	60
63. แสดงภาพและข้อมูลของรวงผึ้ง	61
64. แสดงภาพและข้อมูลของราตรี	61
65. แสดงภาพและข้อมูลของคดาวัลย์	62
66. แสดงภาพและข้อมูลของต้นทม	62
68. แสดงภาพและข้อมูลของตำควน	63
68. แสดงภาพและข้อมูลของตำเข็ยก	63
69. แสดงภาพและข้อมูลของเล็บมือนาง	64
70. แสดงภาพและข้อมูลของเทียน	64
71. แสดงภาพและข้อมูลของวานิลลา	65
72. แสดงภาพและข้อมูลของสร้อยสุมาลี	65
73. แสดงภาพและข้อมูลของสะแกแสง	66
74. แสดงภาพและข้อมูลของสายน้ำผึ้ง	66
75. แสดงภาพและข้อมูลของสายหยุด	67
76. แสดงภาพและข้อมูลของสารภี	67
77. แสดงภาพและข้อมูลของสาละลังกา	68
78. แสดงภาพและข้อมูลของเสาวรส	68
79. แสดงภาพและข้อมูลของหนามพรม	69
80. แสดงภาพและข้อมูลของหิรัญญิการ์	69
81. แสดงภาพและข้อมูลของเอื้องคำเหลี่ยม	70
82. แสดงภาพและข้อมูลของเอื้องเงิน	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ คอมพิวเตอร์มีความเจริญและพัฒนาอย่างยิ่ง เข้ามามีบทบาทในการใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารคมนาคม ธุรกิจการค้า การศึกษา ซึ่งปัจจุบันในการศึกษานั้น คอมพิวเตอร์เข้ามามีส่วนช่วยในสื่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น คอมพิวเตอร์เมื่อได้รับการจัดส่วนประกอบให้เหมาะสมกับการใช้งานใดๆก็ตามและมีระบบเครือข่ายที่ดีก็จะสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถอำนวยความสะดวกและประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้ ในการจัดรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาไว้ในคอมพิวเตอร์นี้จัดเป็นวิธีการหนึ่งในการประยุกต์ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็วในการใช้งาน

โปรแกรมสำเร็จรูปประเภทกราฟฟิกที่ทันสมัยมีอยู่มากมาย ล้วนแต่มีความสามารถสูงมาก ซึ่งในระดับไมโครคอมพิวเตอร์นี้โปรแกรมที่มีขีดความสามารถและประสิทธิภาพสูง สะดวก รวดเร็วต่อการประยุกต์ใช้ ที่นิยมใช้กันมากอย่างแพร่หลายได้แก่ โปรแกรมสำเร็จรูป Authoware Professional ที่ใช้ในการพัฒนาโปรแกรมด้านการเรียนการสอน การประยุกต์ใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Authoware Professional ในการรวบรวมข้อมูล และโปรแกรม Photo Plus ซึ่งใช้ในการ Scanning รูปภาพ เพื่อนำมาเก็บไว้ใน Authoware Professional อีกทีหนึ่ง เป็นการรวบรวมข้อมูลอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้เกิดความทันสมัยในการค้นหาข้อมูลเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเป็นสื่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการรวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ดอกหอม ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ที่มีดอกให้ ความสวยงามในด้านรูปทรงสวยงาม สีสิ้นแปลกตาแล้ว ยังมีกลิ่นหอมเฉพาะพันธุ์ที่ทำให้เกิดความสนใจบางชนิด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปAuthoware Professional และ Photo Plus ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในด้านไม้ดอกไม้ประดับ ให้มีความทันสมัยและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ดอกหอมในลักษณะเป็นฐานข้อมูล (Database) ไว้ในเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์
2. เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในด้านไม้ดอกไม้ประดับ ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการค้นคว้าข้อมูล
3. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาพันธุ์ไม้ดอกหอมในขั้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

ดอกไม้ในประเทศไทยของเราส่วนมากจะดูไม่สวยงามสะกดตามากนัก แต่ก็มักกลิ่นหอมชวนดมอยู่มากมาย เมื่อพูดถึงเรื่องกลิ่นหอมของดอกไม้แล้วใครๆก็ชอบ (อาจจะเป็นไปได้ที่จะมีบางคนไม่ชอบกลิ่นดอกไม้บางชนิด แต่ก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่าชอบในบางชนิดเหมือนกัน) เพราะอย่างน้อยแนวความคิดในการเปรียบเทียบของกลิ่นดอกไม้ก็เชื่อมโยงไปถึงความรู้จักพรรณดอกไม้ นานาชนิดไปในตัว พันธุ์ไม้ที่มีดอกหอมๆนั้น มีทั้งที่เป็นต้นไม้ยืนต้น ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ไม้พุ่ม ไม้เถา ไม้เลื้อย เวลาที่มีดอกบาน ก็ส่งกลิ่นหอมกระจายไปทั่วไม่ว่าเวลากลางวัน กลางคืน ซึ่งมีช่วงเวลาออกดอกแตกต่างกันดอกอาจเป็นดอกเดี่ยว ดอกช่อจะมีกลิ่นแตกต่างกันไปตามชนิดของพันธุ์ นอกจากดอกจะมีรูปทรง สี สีสันสวยงามแล้ว กลิ่นของดอกก็เป็นสิ่งดึงดูดใจได้อีกด้วย (กลิน, 2515)

ซึ่งอาจจะคงนึกแปลกใจว่า ทำไมดอกไม้จึงมีกลิ่นค่าตอบคงไม่ใช่มีไว้เพื่อให้คนดม แต่ใช้เพื่อเป็นสัญญาณล่อแมลง ดอกไม้จะส่งกลิ่นขจรกระจายไปในอากาศ ซึ่งจะทำให้ผึ้งและแมลงต่างๆสามารถสืบเสาะหาหวานได้ แมลงจะบินไปยังที่ที่มีกลิ่นมากที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่ดอกไม้อันเป็นแหล่งน้ำหวาน(เควิด, 2536)

กลิ่นหอมของดอกไม้ มีทั้งที่ทำให้อารมณ์ตื่นเต้นและอารมณ์สงบ มีตั้งแต่หอมเย็นๆจนถึงหอมรุนแรง สิ่งหอมที่อยู่ในดอกไม้และส่วนอื่นๆของพืชเป็นน้ำมันชนิดหนึ่ง ซึ่งมีอยู่ระเหยได้ และเมื่ออยู่ระเหยออกปนกับอากาศก็เข้าไปกระทบกับปลายประสาทในจมูกทำให้คนเราได้กลิ่น น้ำมันหอมในดอกไม้เป็นจำพวกน้ำมันระเหยง่าย (Volatile oil) (ตุ้ย, 2515)

ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือ ไม้ดอกไม้ประดับยืนต้น (Trees) หมายถึง พันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับที่มีลำต้นเดี่ยว แดกกิ่งก้านแขนงแผ่สาขาส่วนบน ให้ความร่มรื่นและสวยงาม บางชนิดมีดอกดกสวยงามด้วย ส่วนมากมีอายุยืนและมีรูปทรงต่างๆกัน ทั้งทรงสูง ทรงเตี้ย ทรงแผ่กระจาย พวกไม้ดอกไม้ประดับยืนต้นที่มีดอกดกออกพร้อมกันนั้น ได้แก่ หางนกยูงฝรั่ง ชงโค ราชพฤกษ์ กัลปพฤกษ์ แคนแสด เป็นต้น (ปิฎฐะ, 2520) ส่วนที่มีพันธุ์ไม้ที่มีดอกหอมได้แก่ ประดู่ บ้าน กระติง กันกรา จำปี โมก กระฉิก สารีภักดิ์ สารีภักดิ์ พะยอม เป็นต้น

ไม้พุ่ม หรือ ไม้ดอกไม้ประดับพุ่ม (Shurbs) หมายถึง พันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับบางชนิดที่มีกิ่งก้านแตกแขนงออกมาก ทำให้รูปทรงเป็นพุ่มกลม หรือเป็นทรงพุ่ม สามารถตัดแต่งให้เป็นรูปพุ่มต่างๆได้ ส่วนมากเป็นไม้พุ่มกลางแจ้ง (ปิฎฐะ, 2520) และเป็นไม้เนื้อแข็ง ลำต้นตั้งตรงเป็นอิสระได้โดยไม่ต้องอาศัยต้นไม้หรือวัสดุอื่นพาดพิง มีอายุได้นานหลายปี มีความสูงไม่มากนัก การแตกกิ่งก้านมักจะไม่สูงจากพื้นดิน เช่น ขบา เข็ม คอนยา เป็นต้น (สมเพียร, 2525)ส่วนพันธุ์ไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ดอกหอมที่มีรูปร่างเป็นทรงพุ่ม ได้แก่ กาหลง ไข่ดาว ชำปูน นางแย้ม กระดังงาสงขลา ลั่นทม ราตรี กุหลาบมอญ เป็นต้น

ไม้เถา ไม้เลื้อย หรือ ไม้ดอกไม้ประดับเถาเลื้อย (Climbing or Vines) หมายถึง พันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับที่มีลำต้นเป็นเถาเลื้อยไปตามสิ่งที่จะเกาะและเลื้อยไปได้ นิยมใช้ปลูกเลื้อยคลุมเรือนต้นไม้ เลื้อยตามรั้ว หรือตามต้นไม้อื่นๆ เพื่อเพิ่มความสวยงามให้เหมือนธรรมชาติ พันธุ์ไม้ดอกไม้เถาส่วนมากจะมีมือเกาะหรือมีเถาวัลย์ หรือพันรอบๆ สิ่งที่ยึดเพื่อเจริญเติบโตต่อไป เจริญตามความยาวมากกว่าเจริญด้านข้าง พันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเถาเลื้อย ได้แก่ เฟื่องฟ้า ทรุษจินบานบุรี พวงโกเมน (สมเพียร, 2525) และพันธุ์ไม้ที่มีดอกหอมที่มีลักษณะเช่นนี้ ได้แก่ นมแมว การเวก ลดาวัลย์ ชมนาด ขจร สายน้ำผึ้ง ชะลูดช้าง เสาวรส พวงแก้วกุดั่น นมตำเลีย เป็นต้น

นอกจากส่วนของพืชที่มีกลิ่นหอมที่พบโดยทั่วไปคือ ดอก แล้วยังมีส่วนของพืชอื่นๆ ที่มีกลิ่นหอมได้แก่ ส่วนของใบ เหง้าหรือหัว ลำต้น ซึ่งก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในแง่ของสมุนไพรทางยาได้อีกด้วย ได้แก่

- ส่วนของใบ เช่น โหระพา ตะไคร้ เตยหอม ผักชี พลุ แมงลัก ยูคาลิปตัส และอื่นๆ
- ส่วนของเหง้าหรือหัว เช่น ขมิ้นชัน ขมิ้นอ้อย โพล วานน้ำ เปราะหอม และอื่นๆ
- ส่วนของลำต้น เช่น กระดังงา กาหลง มะลิ กรรณิการ และอื่นๆ (ฝ่ายระบบวิจัย, 2535)

ดอก (Flower) คือ อวัยวะหรือส่วนของพืชซึ่งเจริญเปลี่ยนแปลงมาจากกิ่ง เพื่อก่อสืบพันธุ์ (เชาวน์ และพรณี, 2528)

ดอก (Flower) เป็นส่วนหนึ่งของพืชที่เปลี่ยนสภาพมาจากกิ่งหรือใบ เพื่อทำหน้าที่ในการสืบพันธุ์ โดยกิ่งที่เปลี่ยนสภาพมาแล้วยังคงลักษณะเดิมไว้ให้เห็น กล่าวคือ

- มีปล้องสั้นๆ ระหว่างชั้นของระยางค์ต่างๆ แต่มีลักษณะที่แตกต่างจากกิ่งที่ธรรมดาทั่วไป
- บริเวณข้อจะไม่มีตา
- การเจริญเติบโตที่ปลายยอดมีขอบเขตจำกัด คือ เมื่อมีส่วนต่างๆ ของดอกเกิดแล้ว การเจริญตรงส่วนปลาย (Apical growth) ยุติลง (กาญจนนา, 2532)

โครงสร้างของดอกประกอบด้วย

1. กลีบเลี้ยง หรือกลีบรอง (Sepal)
2. กลีบดอก (Petal)
3. เกสรตัวผู้ (Stamen or Microsporophyll)

4. เกสรตัวเมีย (Pistil or Carpel)

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กลีบเลี้ยง หรือกลีบรอง (Sepal)

เป็นส่วนที่เจริญเปลี่ยนแปลงมาจากใบอยู่ด้านนอกสุดของดอก มีสีเขียว แต่พืชบางชนิดอาจมีสีอื่นๆ เพื่อล่อแมลงมาผสมเกสร กลีบเลี้ยงเหล่านั้นเรียกว่า เพตะลอยด์ (Petaloid) และบางชนิดอาจมีกลีบเล็กๆสีเขียวอยู่ใต้กลีบเลี้ยงอีก เรียกริ้วประดับ (Epicalyx) กลีบเลี้ยงของดอกเรียงกันเป็นวงรอบดอกเรียกกวงกลีบเลี้ยง (Calyx) ส่วนของกลีบเลี้ยงอาจเชื่อมติดกัน (Synsepalous) หรือแต่ละกลีบแยกออกจากกัน (Aposepalous) (กาญจนา,2532) นอกจากนี้กลีบเลี้ยงยังทำหน้าที่ห่อหุ้มดอกขณะที่ยังอ่อนอยู่เพื่อป้องกันอันตรายจากการระเหยของน้ำและสัตว์ที่ทากันกิน (สุรพล,2531)และถ้ากลีบเลี้ยงมีสีเขียวก็จะช่วยในการสังเคราะห์แสงอีกด้วย (วันเพ็ญ,2534)

2. กลีบดอก (Petel)

เป็นส่วนที่อยู่ถัดจากกลีบเลี้ยงเข้าไปด้านในเป็นวงที่สอง เรียก วงกลีบดอก (Corolla) บางครั้งกลีบเลี้ยงและกลีบดอกมีลักษณะเหมือนกัน แต่ละกลีบมีชื่อเฉพาะเรียกว่ากลีบรวม (Tepel) เช่น ดอกบัวหลวง กลีบดอกอาจเชื่อมติดกัน (sympetalous) หรืออาจแยกจากกัน (Apopetalous) (กาญจนา 2532) กลีบดอกจะมีสีต่าง ๆ ตามชนิดของดอกและบางชนิดก็มีกลิ่นหอมและน้ำหวาน (nectar) ที่โคนกลีบ เป็นการล่อแมลงให้มาติดต่อซึ่งจะทำให้เกิดการผสมพันธุ์ได้ (สุรพล ,2531)

3.เกสรตัวผู้ (Starmen หรือ Microsporophyll)

เป็นส่วนที่ถัดจากกลีบดอกเข้าไปด้านใน จัดเป็นวงที่สาม เรียก (Androecium) แอนโดริเชียม จัดเป็นอวัยวะที่จำเป็น เพราะทำหน้าที่เป็นอวัยวะสร้างเซลล์สืบพันธุ์ตัวผู้ แต่บางชนิดมีเกสรที่เป็นหมันเกิดร่วมด้วย เรียกเกสรตัวผู้ที่เป็นหมันว่า Staminode และบางชนิดนอกจากเป็นหมันแล้วยังมีลักษณะคล้ายกลีบดอก เรียก Petaloid staminode เช่น ดอกพุทธรักษา เป็นต้น

เกสรตัวผู้ ประกอบด้วย

- ก้านเกสรตัวผู้ filament

- อับเรณู anther หรือ Microsorus มีลักษณะเป็นพู 2 พู ภายในแบ่งเป็น 4 ถุง เรียก ถุงเรณู (Pollen sac หรือ Microsporangium) ภายในถุงมีละอองเรณู (Pollen grain) จำนวนมาก (กาญจนา, 2532) ซึ่งละอองเรณู ทำหน้าที่เป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศผู้ เมื่อดอกเจริญเต็มที่ แล้วจะแตกออกละอองเรณูจะปลิวออกมาดอกไม้บางชนิดมีจำนวนเกสรตัวผู้มากแสดงว่าเป็นพืชที่มีวิวัฒนาการสูง (วันเพ็ญ, 2534)

4. เกสรตัวเมีย (pistil หรือ carpel)

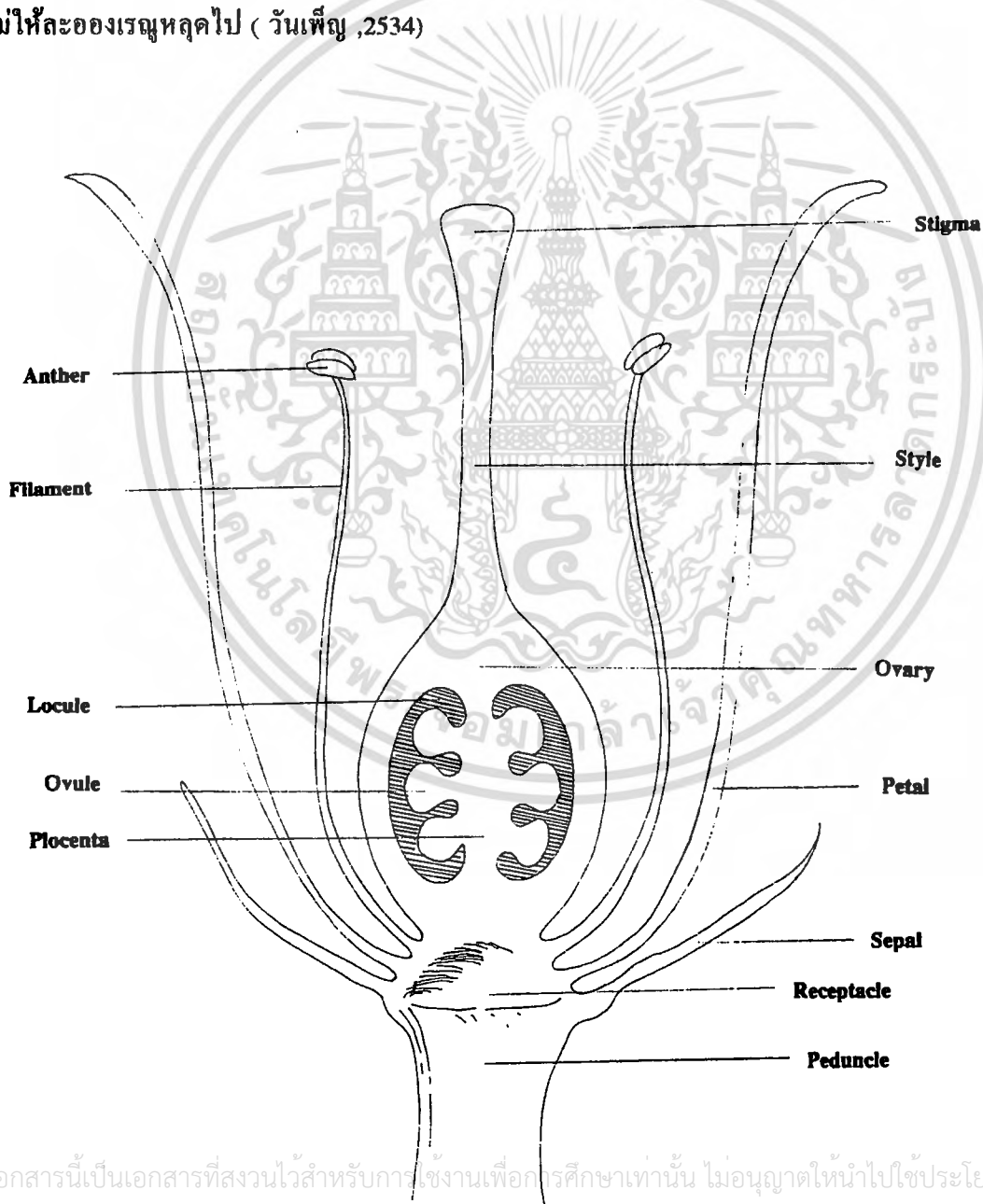
เป็นส่วนของดอกไม้ที่อยู่วงในสุด เรียก จินโนเชียม (Gynoecium, gynaecium) เจริญเปลี่ยนแปลงมาจากใบ เพื่อทำหน้าที่เป็นอวัยวะสร้างเซลล์สืบพันธุ์ตัวเมีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกสรตัวเมีย ประกอบด้วย

●รังไข่ Ovary ซึ่งภายในประกอบด้วยโอวูล (Ovule หรือ egg) มีจำนวนมาก (กาญจนา, 2532) และอาจเป็นรังไข่อาจมีรังเดียวหรือหลายใบแยกกัน รังไข่รังเดียว เช่น พุทธรักษา แดงกวา ฟักทอง วิธีสังเกตง่ายๆ ก็คือ ดูจากผลที่เกิดขึ้น บางชนิดมีรังไข่หลายใบแยกกัน เช่น ดอกนมแมว และกระดังงา เป็นต้น (สุรพล , 2531)

●ก้านชูเกสรตัวเมีย Style อยู่ระหว่างยอดเกสรตัวเมียและรังไข่ ปกติจะเป็นเส้นเล็กๆ และยาว บางชนิดอาจใหญ่และสั้นมาก บางชนิดจะสร้างน้ำเหนียวๆ เรียก Stigmatic fluid เพื่อป้องกันไม่ให้ละอองเรณูหลุดไป (วันเพ็ญ ,2534)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงส่วนประกอบของดอก

ชนิดของดอก จำแนกเป็น

- ดอกเดี่ยว (Solitary flower)

หมายถึง ดอกที่เกิดอยู่บนก้านดอกเพียงดอกเดียว เช่น ชมพู่ กล้วยไม้ จำปี จำปา กระดังงาสงขลา เป็นต้น

- ดอกช่อ (Inflorescence flower)

หมายถึง กลุ่มของดอกที่เกิดอยู่บนก้านดอกก้านเดียวกัน ดอกแต่ละดอกเรียกดอกย่อย (Floret) ซึ่งอาจมีก้านดอกของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง เรียก ก้านดอกย่อย (Pedicel) และมีใบประดับที่โคนก้านดอกย่อยด้วย ก้านของช่อดอก เรียก Peduncle แกนกลางที่ต่อจากก้านช่อดอกที่อยู่ระหว่างดอกย่อยแต่ละดอก เรียก Rachis สำหรับกรณีที่มีก้านช่อดอกงอกโผล่มาจากดิน เช่น พืชจำพวกว่าน จะเรียกว่า Scape (กาญจนา, 2532)

- ชนิดของช่อดอก

จำแนกตามลักษณะการเกิดและการบานของดอกย่อยเป็นเกณฑ์ แบ่งได้

1. อินดิเทอร์มินาท อินโฟลเรสเซนซ์ (Indeterminate (Racemose) Inflorescence) ยังจำแนกเป็นชนิดย่อย ๆ ได้ แต่อย่างไรก็ตามมีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้ คือ

-ดอกย่อยเจริญเติบโตมาจากตาข้าง

-ดอกย่อยริมบนสุดหรือล่างสุด จะแก่และบานก่อนดอกอื่น ๆ ที่อยู่ด้านในหรือด้านบน

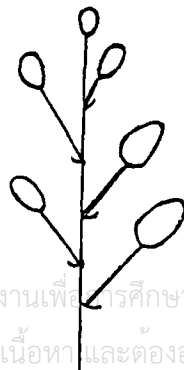
-ถ้าดอกย่อยมีก้านดอก ก้านดอกของดอกล่างจะยาวที่สุด และก้านดอกบนจะสั้นสุด

(กาญจนา, 2532)

Racemose Inflorescence เป็นช่อดอกที่มีดอกย่อยเกิดตามแกนกลางที่เรียกว่า pedicel ดอกนี้จะเจริญออกไปได้เรื่อย ๆ ทำให้ช่อดอกยาวขึ้น จำแนกได้หลายชนิด

1. Raceme เป็นช่อดอกที่มีดอกย่อยเกิดบน rachis โดยดอกแก่จะอยู่ล่างสุด ดอกอ่อนจะอยู่บน ดอกล่างสุดจะบานก่อนแล้วดอกอื่น ๆ ที่อยู่ถัดไปจึงจะบานตามต่อมา pedicel ของดอกย่อยแต่ละดอกจะยาวเท่า ๆ กัน

ภาพแสดงช่อดอกชนิด racemose

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. **Spike** เป็นช่อดอกชนิดเดียวกับ **raceme** แต่ดอกย่อยแต่ละดอกไม่มี **pedicel** (**sessile flower**) ติดอยู่บน **rachis**

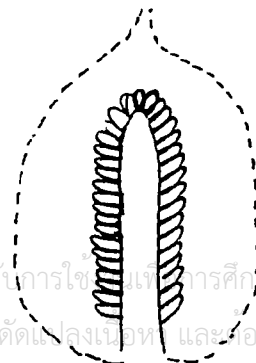
Spike

3. **Catkin** เป็นช่อดอกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ **spike** มาก แต่ช่อดอกแบบ **catkin** มักจะมีปลายของช่อดอกห้อยแกว่งไปมาได้ ภายในช่อดอกแบบนี้มักมีดอกตัวผู้หรือดอกตัวเมียอยู่ชนิดใดอย่างหนึ่ง

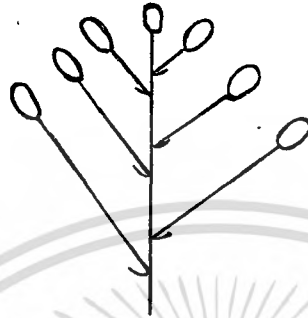
Catkin

4. **Spadix** ลักษณะคล้าย **spike** แต่ **rachis** ของช่อดอกแบบ **spadix** จะหนาอวบและบน **rachis** จะมีดอกย่อยซึ่งไม่มี **pedicel** ติดอยู่ ส่วนมากดอกตัวผู้มักจะอยู่ตอนบนของช่อดอก ดอกตัวเมียจะอยู่ตอนล่าง แต่บางชนิดดอกตัวผู้จะอยู่ตอนล่างและดอกตัวเมียจะอยู่ตอนบน ช่อดอกชนิดนี้จะมี **bract** แผ่นใหญ่แผ่นเดียวรองรับอยู่ที่โคนของช่อดอกด้วย **bract** จะมีสีเขียวสดสวยงาม เรียก **spathe** เช่น ดอกหน้าวัว เป็นต้น

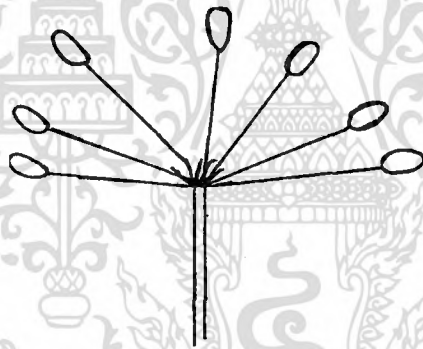
Spadix

5. **Corymb** เป็นช่อดอกที่มีลักษณะคล้าย raceme แต่มี rachis สั้นกว่า raceme pedicel ของดอกย่อยที่อยู่ล่างสุดจะยาวที่สุด ส่วน pedicel ของดอกย่อยถัดขึ้นมาจะสั้นลงๆจนทำให้ดอกย่อยทั้งหมดอยู่ในระดับเดียวกัน เช่น ดอกขี้เหล็ก

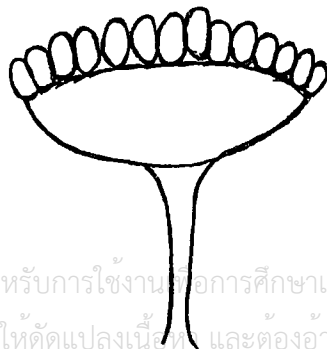
Corymb

6. **Umbel pedicel** ของดอกย่อยทุกดอกจะออกจากปลายของ peduncle ที่จุดเดียวกัน และยาวเท่ากัน และมักจะมี bract อยู่ด้วย เช่น ดอกกุยช่าย เป็นต้น

Umbel

7. **Head** เป็นช่อดอกที่มี rachis เป็นแผ่น ตรงกลางนูนขึ้นเล็กน้อย ดอกย่อยจะติดอยู่บนส่วนที่นูนขึ้นมาี้ ดอกย่อยส่วนมากไม่มี pedicel หรือมี pedicel สั้นมาก มี bract อยู่พื้นฐานของช่อดอก บางชนิดจะมี bract ที่โคนของดอกย่อยแต่ละดอกอีกด้วย เช่น ดอกบานไม่รู้โรย ดอกดาวเรือง ดอกกระถิน เป็นต้น(สุรพล,2531)

Head

2. ดีเทอร์มีเนท อินโฟลเรสเซนซ์ (Determinate (Cymose) Inflorescence) ช่อดอกแบบนี้มีลักษณะลำต้น ดังนี้

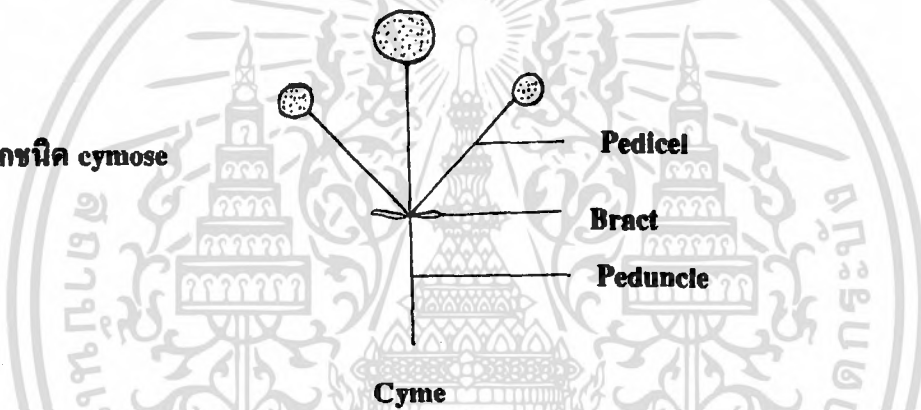
- ดอกย่อยเจริญมาจากตาขอด (Terminal bud)

- ดอกย่อยที่อยู่บนสุดจะแก่และบานก่อนและบานก่อนดอกอื่นๆ(กาญจนา,2532)

Cymose Inflorescence เป็นช่อดอกที่ดอกย่อยจากจุดเดียวกันหรือคนละแห่งก็ได้ สิ่งที่สำคัญก็คือ ดอกย่อยที่อยู่บนสุดจะแก่และบานก่อนดอกย่อยอื่นๆที่อยู่ถัดมาข้างนอกหรือถัดลงมาข้างล่างตามลำดับ แบ่งเป็นหลายชนิดดังนี้

1. Cyme เป็นช่อดอกที่ช่อหนึ่งจะมีดอกย่อยอยู่ 3 ดอก โดยมี pedicel ออกมาจากปลายของ peduncle ที่จุดเดียวกัน ดอกที่อยู่ตรงกลางจะบานก่อนดอกที่อยู่รอบข้าง เช่น ดอกมะลิ ดอกผักนึ่ง

ภาพแสดงช่อดอกชนิด cymose

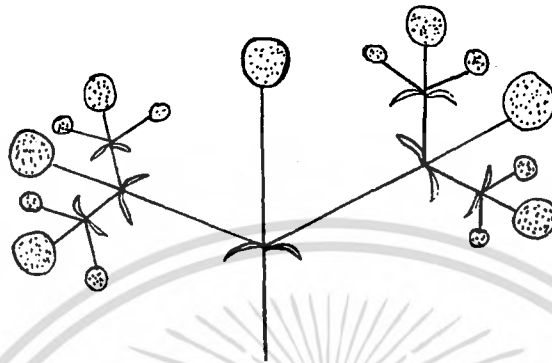
2. Monochasium เป็นช่อดอกมีดอกย่อยอยู่ 2 ดอกเท่านั้น โดยมีดอกกลางดอกเดี่ยวและดอกข้างคอกกลางอีกดอกเดี่ยว

Monochasium

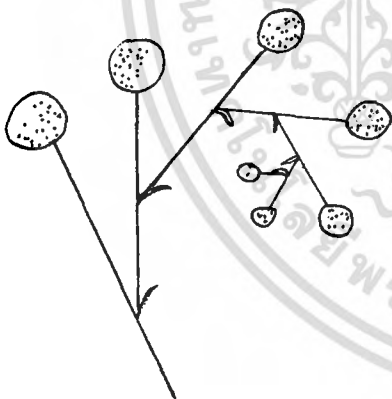
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. **Dichasium** เป็นช่อดอกคล้ายแบบ *cyme* แต่ดอกที่อยู่ตรงกลางสั้น ดอกที่อยู่สองข้างของดอกกลางมี *pedicel* ยาวกว่าและจะแตกแบบ *cyme* ได้อีก ซึ่งถ้าแตกแบบ *cyme* อีกหลายครั้งเรียกว่า *Polychasium*

Dichasium

4. **Sympodium** เป็นช่อดอกคล้ายแบบ *monochasium* แต่ *sympodium* จะมีดอกย่อยมากกว่าโดยดอกย่อยที่เป็นดอกข้างนั้นจะแตกดอกข้างออกไปอีกเรื่อยๆ แยกออกเป็น
-*helicoid* คือ *sympodium* ที่ดอกข้างแตกออกไปข้างเดียวกันตลอด
-*scorpioid* คือ *sympodium* ที่ดอกข้างแตกสลับข้างกัน

Sympodium ชนิด helicoid

Sympodium ชนิด scorpioid

5. **Verticillaster** ช่อดอกที่มีลักษณะของ *racemose* และ *cymose inflorescence* ปนกัน(สรพล.2531)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมพิวเตอร์ (COMPUTER) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการคำนวณ มาจากภาษาละตินว่า COMPUTARE ซึ่งหมายถึงการนับหรือคำนวณทั้งหลายตั้งแต่ถูกคิดมาจนกระทั่งถึงเครื่องบวกเลข แต่ความหมายของคำว่า คอมพิวเตอร์ก็กว้างขึ้นเรื่อยๆตามวิวัฒนาการของเครื่องคำนวณที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในปัจจุบันคำว่า “คอมพิวเตอร์” จะหมายถึง Electronic digital Computer ซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากเครื่องคำนวณอื่นๆดังนี้

1. ระบบการทำงานทุกระบบจะทำงานได้อย่างอัตโนมัติ และเป็นการทำงานของระบบวงจรไฟฟ้า (Electronic Circuitry) ทั้งหมด
2. มีหน่วยความจำภายในเครื่อง สามารถรับข้อมูล (Data) และคำสั่งต่างๆ เก็บไว้ใน Memory ได้ สามารถเขียนชุดคำสั่ง (List of instruction) ที่เรียงลำดับขั้นตอนการทำงานระบบก่อนหลัง บันทึกไว้ในหน่วยความจำพร้อมกับข้อมูล เครื่องสามารถประมวลผลตามชุดคำสั่งนั้นโดยอัตโนมัติ ชุดคำสั่งนี้เรียกว่า โปรแกรม
3. มีความถูกต้องในการทำงานสูง
4. มีความสามารถในการทำงานได้อย่างรวดเร็วมากในทุกระบบ

ไมโครคอมพิวเตอร์ จัดเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer) หรือ (PC) ที่ใช้ในปัจจุบันจะเป็นแบบ 16 บิต (Bit) XT, AT และแบบ 32 บิต

ระบบคอมพิวเตอร์มีองค์ประกอบหลัก ดังนี้

- ฮาร์ดแวร์ (Hardware) หมายถึง ตัวเครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนอุปกรณ์อื่นๆที่ต่อเข้ากับเครื่อง เพื่อใช้ในการประมวลผล
- ซอฟต์แวร์ (Software) หมายถึง ส่วนของโปรแกรมต่างๆ ที่สั่งให้เครื่องทำงานตามที่เราร้องการ
- พีเพิลแวร์ (Peopleware) หมายถึง บุคลากรที่ทำงานในหน่วยงานคอมพิวเตอร์ (สิริชัย,2535)

โปรแกรมที่จัดระบบงานที่สร้างขึ้นบนไมโครคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นเป็นมาตรฐาน เพื่อควบคุมการทำงานของฮาร์ดแวร์ไว้ เรียกสั้นๆว่า DOS (Disk Operating System) มีหน้าที่จัดการเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลหรืออ่านข้อมูลจากแผ่นแม่เหล็ก การจัดเนื้อที่เพื่อเก็บไฟล์ต่างๆ การแสดงผลบนจอภาพหรือเครื่องพิมพ์ การรับคำสั่งจากแป้นพิมพ์ DOS ที่นิยมใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ คือ MS-DOS ของบริษัทไมโครซอฟท์ (Microsoft) และ PC-DOS ของบริษัท IBM

(International Business Machines) DOS ที่มีเลขเวอร์ชันมากจะใหม่กว่า DOS ที่มีเลขเวอร์ชันน้อยกว่า (มนตรี,2535)

งานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบฐานข้อมูล (Database System) ซึ่งโปรแกรมนี้จะจัดระบบการรวบรวมข้อมูลใน รูปแบบตามที่ผู้ใช้ประสงค์ หลังจากได้ข้อมูลแล้วเราสามารถจะค้นหาสิ่งที่ต้องการโดยตั้งข้อกำหนดต่างๆขึ้นมา (อดิศักดิ์และคณะ,2535)

Authorware Professional ของบริษัทแมคโครมีเดีย เป็นโปรแกรมซอฟต์แวร์เพื่อสร้างแอปพลิเคชันในระบบมัลติมีเดีย โปรแกรมดังกล่าวเป็นโปรแกรมที่สามารถสร้างแอปพลิเคชันด้านมัลติมีเดียบนเครื่องพีซีคอมพิวเตอร์ ภายใต้ระบบปฏิบัติการแบบวินโดวส์ ตัวโปรแกรมใช้ระบบสัญลักษณ์ (Icon) แทนการเขียนคำสั่ง จึงช่วยให้โปรแกรมเมอร์ทำงานได้เร็วขึ้น เพื่อให้ได้แอปพลิเคชันที่ประกอบด้วยข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอ (บริษัทแมคโครมีเดีย,2535)

Authorware Professional ส่วนใหญ่ใช้ในการพัฒนาระบบโปรแกรมมัลติมีเดีย เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หรือระบบ CAI (Computer- Assisted Instruction) ซึ่งเป็นเครื่องมือพัฒนาที่สมบูรณ์แบบ ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนมีความรวดเร็ว ตลาดอีกกลุ่มหนึ่งที่จะนำ Authorware มาใช้คือ ผู้ที่ต้องการโปรแกรมมัลติมีเดียไปช่วยในการฝึกอบรม หรือ CBT (Computer- Based Training) ทำให้สามารถประสมสื่อต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อการฝึกอบรมในเรื่องราวต่างๆได้อย่างเห็นจริง (อดิศักดิ์และคณะ,2535)

Authorware Professional เป็นแอปพลิเคชันหนึ่ง ซึ่งอยู่ในโปรแกรมสำเร็จรูป Windows ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ และนิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง

วินโดวส์ (Windows) เป็นสภาวะการทำงานที่ล้อมรอบระบบ DOS ไว้อีกทีหนึ่ง ปกติระบบ DOS จะเป็นตัวควบคุมการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ปัญหาที่เราประสบกับการใช้ DOS ก็คือคำสั่งที่มีมากมายและยุ่งยากของระบบ DOS นั้นเอง นอกจากนี้เราจำเป็นต้องเรียนรู้คำสั่งต่างๆของโปรแกรมที่เราจะใช้ งาน เช่น Lotus 1-2-3 หรือ dBASE ซึ่งมีรูปแบบของคำสั่งที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่กับผู้ใช้คอมพิวเตอร์ภายใต้ระบบ DOS วินโดวส์ได้จัดปัญหาเหล่านี้ให้หมดไป โดยที่วินโดวส์จะทำตัวเป็นหน้าฉากของ DOS ให้ เมื่อเราใช้งานผ่านทางวินโดวส์ วินโดวส์จะไปควบคุม DOS ให้ทำตามคำสั่งนั้นๆอีกทีหนึ่ง

จากหลักการที่ว่า “เราสามารถจดจำรูปภาพได้ดีกว่าข้อความ” วินโดวส์จึงถูกสร้างมาด้วยเทคนิคที่เรียกว่า Graphical User Interface หรือเรียกสั้นๆว่า GUI ซึ่งอาศัยการใช้รูปภาพเล็กๆที่เรียกว่า ไอคอน (Icon) ในการสื่อความหมายให้ผู้ใช้สามารถจดจำ เข้าใจ และเรียกใช้ได้ง่าย โดยการลดการพิมพ์คำสั่งหรือข้อความให้น้อยลงหรือแทบไม่มีเลย (สิทธิชัย,2535)

อุปกรณ์อีกชนิดหนึ่งที่ใช้ในการปฏิบัติการคือ สแกนเนอร์ (Scanner) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ต่อเชื่อมคอมพิวเตอร์ที่มีหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงภาพต้นฉบับให้เป็นข้อมูลเพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการแสดงผลที่หน้าจอทำให้สามารถแก้ไข ตกแต่งเพิ่มเติมและจัดเก็บ (Store) ข้อมูลนี้ได้ด้วย ซึ่งข้อมูลทั้งหมดสามารถพิมพ์ออกมาทางเครื่องพิมพ์ชนิด

ต่างๆได้ตามต้องการ ภาพต้นฉบับเป็นได้ทั้งรูปถ่าย ตวอักษรบนหน้ากระดาษ ภาพวาด หรือภาพ
 ใดๆก็ได้ที่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า ในทางปฏิบัตินั้นหมายถึงการใช้สแกนเนอร์เป็นศูนย์กลาง
 ในการรวมเอาภาพวาด หรือชิ้นงานต่างๆ บนหนังสือ เข้าสู่โปรแกรมประมวลผลคำ
 (Word Processing Application) โดยไม่ต้องพิมพ์ข้อมูลทางแป้นพิมพ์
การทำงานของสแกนเนอร์

เครื่องอ่านภาพจะอ่านภาพโดยอาศัยการสะท้อนหรือการส่องผ่านของแสงกับภาพต้นฉบับ
 ที่ทึบแสงหรือโปร่งแสง ให้ตกกระทบกับแถบของอุปกรณ์ไวแสง (Photosensitive) ซึ่งมีชื่อใน
 ทางเทคนิคว่า Charge-Coupled Device (CCD) ตัว CCD จะรับแสงดังกล่าวลงไปเก็บในเส้นเล็ก
 ของเซลด และจะเปลี่ยนคลื่นแสงของแต่ละเซลล์เล็กๆ ให้กลายเป็นคลื่นความต่างศักย์ ซึ่งจะแตกต่าง
 ไปตามอัตราส่วนของระดับความเข้มของแสงแต่ละจุด

ตัวแปลงสัญญาณอะนาล็อก เป็นดิจิทัล (Analog to Digital Converter) จะแปลงคลื่น
 ความต่างศักย์ให้เป็นข้อมูลในรูปแบบที่คอมพิวเตอร์เข้าใจ ในเวลาเดียวกันโปรแกรมในการอ่านจะ
 ควบคุมการทำงานของเครื่องอ่านภาพให้รับข้อมูลเข้าและจัดรูปแบบเพิ่มข้อมูลของภาพในระบบ
 คอมพิวเตอร์ (อคติกดีและคณะ,2535)

นิยามศัพท์

Application Software ซอฟต์แวร์ประยุกต์สำหรับใช้งาน เช่น เวิร์ดโปรเซสเซอร์
 สเปรดชีต และซอฟต์แวร์ด้านฐานข้อมูล เป็นต้น ผู้ใช้สามารถนำมาใช้งานบนคอมพิวเตอร์โดยที่
 ซอฟต์แวร์ประยุกต์จะทำงานบน OS เช่น MS-DOS เป็นต้น

16 Bit เป็นตัวเลขที่แสดงความสามารถในการจัดการฐานข้อมูลของ CPU
 ในคอมพิวเตอร์ ตัวเลขที่ใช้กันมากในเครื่องพีซี ได้แก่ CPU เบอร์ 8086 และ 80286 ที่พัฒนาขึ้น
 มาโดยบริษัทอินเทลในสหรัฐอเมริกา

32 Bit เป็นตัวเลขที่แสดงความสามารถในการประมวลผลของ CPU ของ
 คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีสมรรถนะสูงในปัจจุบันนี้ และสามารถดำเนินการโปรแกรมใหญ่ๆได้และยัง
 สามารถจัดการข้อมูลได้ครั้งละมากๆ ปัจจุบันเครื่องพีซีชนิด 32 Bit ที่นิยมใช้ได้แก่ CPU เบอร์
 80386 และ 80486 ของบริษัทอินเทลในสหรัฐอเมริกา

CAI คอมพิวเตอร์ช่วยงานสอน การใช้คอมพิวเตอร์บรรยายเนื้อหาวิชาที่
 สอน และโปรแกรมสามารถเปลี่ยนระดับการสอนให้สูงขึ้นตามลำดับความสามารถ ย่อมาจาก
Computer - Assisted Instruction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
CAT คอมพิวเตอร์ช่วยงานสอน ย่อมาจาก **Computer - Assisted Training**
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Compatibility การมีสมรรถนะพื้นฐานได้มาตรฐานอย่างเดียวกัน เช่น ซอฟต์แวร์หรืออุปกรณ์รอบข้างของระบบพีซีอันหนึ่ง สามารถนำไปใช้ได้กับระบบพีซีอีกอันหนึ่งได้โดยไม่มีปัญหา เราเรียกระบบทั้งสองนี้ว่า compatible กัน

Database การรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระเบียบและสามารถที่จะดึงข้อมูลที่ต้องการออกมาใช้ได้ตามความจำเป็นตัวอย่างของฐานข้อมูลที่รู้จักกันดีได้แก่สมุดโทรศัพท์ ซอฟต์แวร์ฐานข้อมูลเป็นซอฟต์แวร์ที่ให้แก่รักษา แก้ไข ค้นหา และจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

Directory เป็นส่วนที่เก็บบันทึกข้อมูลในดิสก์ เช่น โปรแกรม ชื่อไฟล์ ตำแหน่งของโปรแกรมและไฟล์ข้อมูลว่าอยู่ตรงไหนของดิสก์ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อที่ว่างบนดิสก์ เราสามารถเรียกไคเร็กทอรีออกมาดูข้อมูลเหล่านี้ เพื่อทำการอ่านหรือเขียนไฟล์ต่อไป ในดิสก์

Edit การแก้ไข ปรับปรุง และเรียบเรียงข้อมูลหรือข้อความให้ถูกต้อง

Floppy Disk เป็นสื่อเก็บข้อมูล (media) ที่นิยมใช้กันในไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นจานวงกลม ทำจากสารแม่เหล็กห่อหุ้มด้วยซองพลาสติกสีเหลืองขนาด 5 นิ้ว ใช้กันมาก แต่ขนาด 3.5 นิ้ว ก็กำลังเป็นที่นิยม บางทีเรียกว่าดิสเก็ต (Diskette) ซึ่งเป็นชื่อทางการค้าของ IBM บางทีก็เรียกว่า Flexible Disk หรือ Disk เฉยๆ

Hard disk เป็นอุปกรณ์สำหรับเก็บข้อมูลหรือโปรแกรมเช่นเดียวกับfloppydisk drive สามารถอ่านเขียนได้ด้วยความเร็วสูง มีความทนทาน และเก็บข้อมูลได้เป็นปริมาณมาก มีความจุเป็นร้อยๆเท่าของ floppy disk เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Fixed disk หรือ Winchester disk

Hardware ฮาร์ดแวร์ อุปกรณ์ต่างๆที่ประกอบกันขึ้นเป็นคอมพิวเตอร์

IBM เป็นบริษัทผู้ผลิตคอมพิวเตอร์รายใหญ่ของโลกเริ่มเข้าสู่ตลาดคอมพิวเตอร์ในปี 1981 โดยผลิตคอมพิวเตอร์แบบ 16 บิต (IBM-PC) ออกวางตลาด

Icon เป็นรูปสัญลักษณ์ที่เขียนด้วยกราฟฟิกแทนคำสั่งต่างๆเรียกได้ว่าเป็นอักษรภาพอย่างหนึ่ง เวลาใช้งานจะใช้เมาส์เลื่อนเคอร์เซอร์ไปยังตำแหน่งของไอคอนที่ต้องการ ก็จะสามารถเลือกคำสั่งหรือสิ่งที่ต้องการได้

Menu เป็นรายการแสดงหน้าที่ต่างๆของซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่สามารถเลือกได้ เช่น ในเมนูของซอฟต์แวร์ทางด้านเวิร์คโปรเซสเซอร์นั้นจะมีรายการต่างๆให้เลือก เช่น เปิดไฟล์ใหม่ เก็บไฟล์ อ่านไฟล์ ยกเลิกไฟล์ เป็นต้น ในการเลือกเมนูก็จะใช้วิธีเลือกตัวเลือกหรือโดยการเลื่อนตัวชี้ตำแหน่ง (cursor)

Microsoft เป็นบริษัทซอฟต์แวร์ขนาดใหญ่ที่ได้พัฒนาและวางจำหน่าย MS-DOS ซึ่งเป็น OSมาตรฐานของคอมพิวเตอร์ขนาด 16 บิต และยังเป็นบริษัทที่มีชื่อเสียงในการทำ Basic เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า Interpreter เข้ามาใช้ในคอมพิวเตอร์เป็นครั้งแรก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Mouse เป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งสำหรับป้อนข้อมูลหรือคำสั่งเข้าไปในคอมพิวเตอร์ เมื่อเคลื่อนเมาส์ไปมาบนโต๊ะจะทำให้ตัวชี้ตำแหน่ง (cursor) บนจอภาพเคลื่อนไปด้วย และบนเมาส์มีปุ่มกดเมื่อกดปุ่มเมาส์ในตำแหน่งที่ตัวชี้ตำแหน่งหยุดอยู่หน้าจอ(อาจเป็นคำสั่งหรือสัญลักษณ์บางอย่าง) คอมพิวเตอร์จะทำงานตามคำสั่งหรือรูปสัญลักษณ์นั้นๆ

MS-DOS เป็นซอฟต์แวร์พื้นฐาน (os) สำหรับพีซี 16 บิต เป็นซอฟต์แวร์ขั้นต่ำสุดที่จำเป็นในการทำให้พีซีทำงานคล้ายกับสื่อระหว่างผู้ใช้กับพีซี และยังจำเป็นสำหรับซอฟต์แวร์สำเร็จรูปต่างๆอีกด้วย

MS- Windows เป็นซอฟต์แวร์ที่ปรับปรุงสภาพการทำงานของ MS-DOS ใช้ในงานง่าย มีการตอบสนองต่อสายตาคีจิ้นโดยใช้เมาส์ มัลติวินโดว์ เมนู ไอคอน เป็นพื้นฐานสำคัญ โดยจะทำงานบน MS-DOS ทำให้สามารถป้อนคำสั่งต่างๆโดยใช้เมาส์แทนการป้อนข้อมูลทางแป้นพิมพ์

Save การคัดลอกข้อมูลจากหน่วยความจำหลักและเก็บไว้ในแผ่นจานแม่เหล็ก หรือสื่อบันทึกแม่เหล็กอื่นๆเพื่อสำหรบนำมาใช้ในโอกาสต่อไป

Scanner เครื่องกวาดจับสัญญาณภาพ อุปกรณ์สำหรับตรวจสอบสิ่งพิมพ์ที่เป็นตัวอักษร หรือรูปภาพแล้วแปลงเป็นสัญญาณดิจิทัลป้อนให้เครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

Software โปรแกรมควบคุมระบบ โปรแกรมอำนวยความสะดวก หรือโปรแกรมประยุกต์ (กุลยา, 2535 และวิเชียร, 2538)

แนะนำโปรแกรม

การออกแบบเกี่ยวกับคำสั่ง : แนวทางสู่การ Authoring

(Instruction Design : A Guide to Authoring)

ขั้นตอนการวางแผนงาน (Step in Planning)

1.วิเคราะห์ความต้องการ (Perform Needs Analysis) การวิเคราะห์ความต้องการ เป็นการกำหนดถึงปัญหาที่จะต้องแก้ไขโดยใช้คำสั่งคอมพิวเตอร์

2.กำหนดความต้องการสำหรับการส่งข้อมูล (Determine Delivery Requirements) การตัดสินใจในเลือกชนิดของคอมพิวเตอร์ที่จะใช้ จอภาพควรเป็นสีหรือขาวดำ มีสมรรถนะทางเสียง (Sound Capability) หรือวีดีโอการ์ดเป็นอย่างไร ฮาร์ดดิสก์ขนาดไหน มี RAMเท่าไร เหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดชนิดของสื่อ (Media) ที่นำมาใช้ และกำหนดขนาดของ Authorware Application

3.ออกแบบแผนงาน (Develop Design Plan) การออกแบบแผนงานเป็นสิ่งสำคัญมาก ผู้ออกแบบสามารถสร้าง Application สำหรับการฝึกได้โดยไม่ต้องมีโปรแกรมเมอร์ Authorware Professional จะช่วยในการสร้างงานทั้งหมด ในกระบวนการพัฒนาไปอย่างเรียบง่าย และมีความยืดหยุ่นยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย การออกแบบแผนงาน จะมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

3.2 ลำดับของคำสั่ง

3.3 Interaction ที่ใช้

4.กำหนดสื่อที่ต้องการใช้ (Determine Media Requirement) สามารถเลือกชนิดของสื่อที่จะใส่ลงไป Application เพื่อให้ได้รูปลักษณะและเรื่องราวการสอนที่สวยงามได้ Authorware Profession 2.0 สามารถนำสื่อธรรมดาเข้าไปใช้ได้โดยตรง

5.พัฒนาสื่อ (Develop Media) การออกแบบและพัฒนาสื่อสำหรับโครงการอาจเกิดขึ้นพร้อมๆกัน แต่วิธีการที่ดีคือจะต้องสร้างภาพกราฟิกที่จำเป็น และสื่อที่ต้องใช้ก่อนที่จะเริ่มคำสั่งในการออกแบบและการลำดับด้วย Authorware

6.การสร้างโปรแกรม (Authorware Program) จากแผนงานออกแบบและสื่อต่างๆที่เตรียมไว้ สามารถสร้าง Authorware Application ด้วย Interactive Authoring ของ Authorware และสามารถสร้างและทดสอบส่วนของการทำงานโดยใช้สื่อประเภทต่างๆและปรับแต่ง Application ให้เป็นไปตามต้องการได้

7.ทดสอบและแก้ไขปรับปรุง (Test and Revise) การทดสอบ Application ทำได้โดยการ Run Application จากนั้นควรจดบันทึก และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะที่ยังมีเวลาแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. จัดเก็บและกระจายข้อมูล (Package & Distribute) เมื่อพอใจกับ Application แล้วก็สามารถจัดเก็บ โดยที่ไม่ลืมรวม Media ทั้งหมดที่ถูกเก็บไว้ภายนอกเอาไว้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แบบ IBM PC รุ่น 80486 พร้อมคีย์บอร์ด 2 ตัว ฮาร์ดดิสก์ 1 ตัว
2. จอภาพแบบสี (แบบ EGA ขึ้นไป)
3. เครื่อง Scanner
4. เครื่องพิมพ์ (Printer)

วิธีการ

1. ทำการค้นหาข้อมูลพันธุ์ไม้ที่มีส่วนของดอกมีกลิ่นหอม
2. ทำการรวบรวมข้อมูลโดยศึกษาถึง ชื่อไทย ชื่อวิทยาศาสตร์ ชื่อสามัญ ถิ่นกำเนิด ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ (ต้น ใบ ดอก ผล) การขยายพันธุ์ การนำไปใช้ประโยชน์ ของพันธุ์ไม้ต่าง ๆ

3. ทำการบันทึกภาพ โดยใช้ภาพสีขนาด 4P และจัดเก็บเป็นสมุดภาพ
4. นำข้อมูลและรูปภาพทั้งหมดที่ทำกรรวบรวมได้มาทำการจัดเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Photo Plus ในการ Scanning รูปภาพ และโปรแกรม Authorware Professional V.2.0 ในการจัดเก็บรูปภาพซึ่งเคลื่อนย้ายมาจาก Photo Plus พร้อมทั้งป้อนข้อมูลทั้งหมดของแต่ละชนิดลงในโปรแกรมนี้ ดังจะขอแยกข้อมูลเป็น 2 ขั้นตอน คือ

- (1) ขั้นตอน Scanning รูปภาพในโปรแกรม Photo Plus
- (2) ขั้นตอนการป้อนข้อมูลทั้งหมดใน Authorware Professional

(1) ขั้นตอน Scanning รูปภาพ

- นำรูปภาพวางไว้บนถาดเครื่อง scanner
- ทำการเรียกโปรแกรม Photo Plus ที่มีอยู่ใน Windows
- เลือกเมนู File
- เลือก Submenu Acquire
- ทำการกำหนดขนาดหรือขอบเขตของรูปภาพที่ต้องการให้ Scanning โดยใช้ mouse ลาก ตรงมุมด้านล่างขวา
- เลื่อน mouse ไปคลิกที่ปุ่ม scan เครื่อง scanner จะเคลื่อนที่ไปบนรูปภาพที่วางไว้บนถาด ของเครื่อง scanner เพื่ออ่านภาพ
- เมื่อได้ภาพที่ต้องการแล้ว เลื่อน mouse ไปคลิกที่ปุ่ม OK
- ทำการ save รูปภาพที่ scan ได้แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ขั้นตอนการป้อนข้อมูลทั้งหมดใน Authorware Professional

- เรียกโปรแกรม Authorware Professional ใน Windows
- เลือกเมนู File
- เลือก Submenu New เพื่อสร้าง Application ใหม่
- ทำการสร้าง Application โดยการลาก Design Icon จาก Icon Palette บนจอทางด้านซ้ายไป ยัง Flowline เพื่อแสดงผลคั้งที่ต้องการ
- สร้างการทำงานที่ไอคอนเพื่อแสดงงานพิเศษจำเพาะที่ต้องการ
- ทำการย้ายรูปจากโปรแกรม Photo Plus มาไว้ใน Iconใด Icon หนึ่งใน Authorware Professional โดยกระทำดังนี้
- เปิด โปรแกรม Photo Plus เรียกรูปภาพที่ต้องการให้ออกมาปรากฏที่หน้าจอของเครื่อง
- เลือกเมนู Capture
- เลือก Submenu Screen
- กด Ctrl F8 เพื่อการ aborting รูปภาพ
- ลาก mouse ค้างไว้ที่รูปภาพให้ปรากฏเป็นรอยเส้นประ เพื่อกำหนดขอบเขตของรูปภาพที่ต้องการ
- เลือกเมนู Edit
- เลือก Submenu Cut หรือ Copy เพื่อทำการย้ายรูป
- ปิด Photo Plus ชั่วคราว โดยคลิกที่ลูกศรด้านขวามือบนสุด
- เปิด โปรแกรม Authorware Professional เรียก Icon ที่ต้องการให้นำรูปไปวาง
- เลือก menu Edit ทำการ Paste รูปไว้บนที่ว่างใน Icon นั้น
- เมื่อทำการย้ายรูปภาพมาไว้ใน Icon ที่ต้องการแล้ว ก็ทำการป้อนข้อมูลตรงที่ว่างใน Icon ซึ่งอาจเป็น Icon เดิม หรือ Icon ใหม่ก็ได้
- สร้างการทำงานของไอคอนเพื่อให้เห็นงานพิเศษจำเพาะเพื่อให้เกิดEffect ต่างๆ ภายในงานนั้นๆ
- ทำการ Save งานไว้ แล้วทำชนิดอื่นต่อไป
- การทำงานชนิดอื่นต่อไป ต้องการให้เป็นรูปเดิม ก็สามารถ Copy ในรูปแบบเดิม แล้วทำการเปลี่ยนรูปและข้อมูลใหม่ได้โดยใช้ชื่อใหม่

ระยะเวลาในการศึกษารวบรวมและจัดเก็บข้อมูลพันธุ์ไม้ดอกหอม

เอกสารนี้เดือนพฤศจิกายน 2538 - เดือนเมษายน 2539 ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษา

จากการศึกษาและรวบรวมพันธุ์ไม้ดอกหอม สามารถรวบรวมได้ทั้งหมด 82 ชนิด มีรายชื่อดังต่อไปนี้
(โดยแยกเรียงตามลำดับตามตัวอักษรภาษาไทย)

หมวด ก

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
กระถินการ์	Night Flower Jasmine Night Blooming Jasmine	<i>Nyctanthes arbortritis</i>	OLEACEAE
กฤษณา	Aloe- wood Agar- wood Eagle- wood Kaharu wood Lignum wood	<i>Aquilaria agallocha</i>	THYMELAEACEAE
กระดังงาสงขลา	Ka-Dung-Nga-Song-Kla	<i>Canangn fruticosa</i> 1 <i>Cananga odorata</i> 3	ANNONACEAE
กระดังงาไทย	Cananga Perfume Tree	<i>Cananga odorata</i>	ANNONACEAE
กระทิง	Alexandian Laurel Borneo Mahogany	<i>Calophyllum inophyllum</i>	GUTTIFERAE
ก้านกระ	Anan	<i>Fagraea fragrans</i> 1	POTALIACEAE 1
	Cammon Tembub	<i>Eragrea fragrans</i> 2	LOGANIACEAE 2
กานพลู	Clove Caryophyllus	<i>Eugenia caryophyllus</i>	MYRTACEAE
การเวก	Gara-Wek	<i>Artabotrys siamensis</i> 1 <i>Artabotrys hexapetalus</i> 3	ANONACEAE
กาหลง	Orchid Tree Snowy Orchid Tree	<i>Bauhinia acuminata</i> 1 <i>Hydnocarpus anthelminthica</i> 2	LEGUMINOSAE 1 FLACOURTIACEAE 2
กุหลาบ	Rose	<i>Rose spp.</i>	ROSACEAE
แก้ว	Orang-Jessamine China box tree	<i>Murraya paniculata</i>	RUTACEAE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด ข

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
ขจร	Cowslip Creeper	<i>Telosma minor</i>	ASCLEPIADACEAE
ไข่ดาว	Oncoba	<i>Rosa laerigata</i> 1	FLACOURTIACEAE
	Wild White Rose	<i>Oncoba spinosa</i> 3	
	Fried Egg Tree		
	Snuffbox Tree		

หมวด ค

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
คัดเค้า	Siamese Randia	<i>Randia siamensis</i>	RUBIACEAE
คัดเค้าเครือ	--	<i>Oxyceros horridus</i>	RUBIACEAE
คำมอกหลวง	--	<i>Gardenia sootepensis</i>	RUBIACEAE
เคด	--	<i>Catunaregam tomentosa</i>	RUBIACEAE

หมวด ง

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
จันกระพ้อ	--	<i>Vatica diospyroides</i> 2	DIPTEROCARPACEAE
		<i>Vatica diospyroides</i> 3	
จำปา	Sonchampa	<i>Michelia champaca</i>	MAGNOLIACEAE
	Champak		
	Orange Chempaka		
จำปี	White Champak	<i>Michelia alba</i>	MAGNOLIACEAE
จำปูน	Jum-Poon	<i>Anaxagorea siamensis</i> 1	ANNONACEAE
		<i>Anaxagorea scortichnii</i> 2	
		<i>Anaxagorea javanica</i> 3	

หมวด ช

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
ชมนาด	Chom-Naad	<i>Vallis glabra</i>	APOCYNACEAE 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

ชะลูดช้าง	Creeping Tuberosa	<i>Stephanotis floribunda</i>	APOCYNACEAE 2
	Madagascar Jasmine		ASCLEPIADACEAE 3
หมวด ข			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
ช่อนกถิ่น	Toberose	<i>Polianthes tubarosa</i> 1	AGAVACEAE 1
		<i>Polyanthes tubarosa</i> 2	AMARYLLIADACEAE 2
หมวด ค			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
คันทอง	Davi-Davi	<i>Caesalpinia coriaria</i>	CAESALPINACEAE 1
			LEGUMINOSAE 3
หมวด ง			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
เดาวัลย์เปรียง	--	<i>Derris scandens</i>	LEGUMINOSAE
หมวด ท			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
เทียนกิ่ง	Henna	<i>Lawsonia inermis</i>	LYTHRACEAE
	Mignonette-Tree		
หมวด น			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
นมคายน	--	<i>Uvaria rufa</i>	ANNONACEAE
นมคำเรีย	Wax Flower	<i>Hoya parasitica</i> 1	ASCLEPIADACEAE
	Wax Plant	<i>Hoya ovalifolia</i> 4	
นมแมว	Nom-Meaw	<i>Rauwenhoffia siamensis</i> 1	ANNONACEAE
		<i>Sphaeroeoryne clavipes</i> 2	
นางแย้ม	Burma Conehed	<i>Clerodendrum fragrans</i> 1	VERBENACEAE
	Fragrant Clerodendron	<i>Volkameria fragrans</i> 3	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 Lady Nugent's Rose
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โนรา	--	<i>Hiptage benghalensis</i>	MALPIGHIACEAE
หมวด บ			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
บัวผัน	Water Lily	<i>Nymphaea stellata</i>	NYMPHAEACEAE
บัววิกตอเรีย	Giant Water Lily	<i>Victoria regia</i> 2	NYMPHAEACEAE 2
	Royal Water Lily	<i>Victoria amazonica</i> 3	EURYALACEAE 3
บานเช้า	Sage Rose	<i>Turnera subulata</i>	TURNERACEAE
นุนนาค	Iron Wood	<i>Mesua ferrea</i>	GUTTIFERAE
	Ceylon Iron Wood		
นุหงาส่าหรี	--	<i>Citharexylum spinosum</i>	VERBENACEAE
หมวด ป			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
ประคู้บ้าน	Burmese Rosewood	<i>Pterocarpus indicus</i>	MELIACEAE 2
	Andaman Redwood		LEGUMINOSAE 3
	Amboyna Wood		
	Narra		
ประยงค์	Chinese Rice Flower	<i>Aglaia odorata</i>	MELIACEAE
ปิ่นหยี	Thai Jasmine	<i>Jasminum rex</i>	OLEACEAE
	Phun-Yee		
ปีป	Cork Tree	<i>Millingtonia hortensis</i>	BIGONIACEAE
ปีปฝรั่ง	--	<i>Laurentia longiflora</i>	CAMPANULACEAE
หมวด ท			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
พวงแก้วกุดั่น	Phung-Kaeo-Kudan	<i>Clematis subpeltata</i>	RANUNCULACEAE
พะยอม	Shorea	<i>Shorea talura</i> 1	DIPTEROCARPACEAE
		<i>Shorea roxburghii</i> 3	
พลับพลึง	Crinum Lily	<i>Crinum asisticum</i>	AMARYLLIDACEAE
พลับพลึงดอกแดง	Red Crinum	<i>Crinum amabile</i>	AMARYLLIDACEAE

เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการใช้งานที่โรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลับพลึงเมงมุม	Spider Lily	<i>Hymenocallis caribaea</i> 1 <i>Hymenocallis littoralis</i> 4	AMARYLLIDACEAE
พิกุล	Bullet Wood	<i>Mimusops elengi</i>	SAPOTACEAE
พุดซ้อน	Crape Jasmine	<i>Eravratramia divaricata</i> 1	RUBIACEAE
	Garden Gardenia	<i>Gasdenia angusta</i> 2	
	Cape Jasmine		
พุดจีบ	Crape Jasmine	<i>Eravratramia divaricata</i> 1	APOCYNACEAE
	Clavel De La India	<i>Tabernaemontana divaricata</i> 3	
	East Indian Rosebay		
พุดตะแคง	Lady of the Night	<i>Brunfelsia americana</i>	SOLANACEAE
พุดสามสี	Yesterday Today And Tomorrow	<i>Brunfelsia caiycina</i> 1	SOLANACEAE
	Morning Noon And Night	<i>Brunfelsia hopeana</i> 2	
	Manaca Raintree		
พุดรชช	Jasmine vine	<i>Jasminum auriculatum</i>	OLEACEAE
	Star jasmine		
	Angle-hair Jasmine		
หมวก ม			
ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
มณฑา	Magnolita	<i>Talauma candollii</i>	MAGNOLIACEAE
มหาหงษ์	White Ginger	<i>Hedychium coronarium</i>	ZINGABERACEAE
	Butterfly Lily		
	Garland Flower		
	Ginger Lily		
มะลิ	Arabian Jasmine	<i>Jasminum adenophyllum</i>	OLEACEAE
มะลิวัลย์	Angle-hair Jasmine	<i>Jasminum undulatum</i>	OLEACEAE
มะลิเลื้อย	Anglewing Jasmine	<i>Jasminum nitidum</i>	OLEACEAE
โมก	Moke	<i>Wrightia religiosa</i>	APOCYNACEAE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด ๕

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
ยี่หุบ	Yee- Hoop	<i>Talauma mutabilis</i> 1 <i>Magnolia coco</i> 3	MAGNOLIACEAE
ยี่โถ	Sweet Oleander	<i>Nerium oleander</i> 1 <i>Nerium indicum</i> 4	APOCYNACEAE

หมวด ๖

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
รสสุคนธ์	Rose-Su-Kon	<i>Tetracera lourieri</i>	DILLENIACEAE
รวงผึ้ง	Yellow star	<i>Schoutenia glomerata</i>	TILIACEAE
ราตรี	Queen of the Night Eight O Clock Jasmine Night-blooming Jasmine	<i>Cestrum nocturnum</i>	SOLANACEAE

หมวด ๗

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
ลดาวัลย์	Snow vine Snow Creeper Bridal Creeper	<i>Porana volubilis</i> 1 <i>Porana paniculata</i> 3	CONVOLVUACEAE
ถันทม	Nosegay Frangipani Temple Tree West Indian Red Jasmine	<i>Plumeria spp.</i> 1 <i>Plumiera acuminata</i> 2 <i>Plumeria rubra</i> 3	APOCYNACEAE
ลำควน	--	<i>Melodorum fruticosom</i> 1 <i>Sphaerocoryne clavipes</i> 2	ANNONACEAE
ลำเจียก	--	<i>Pandanus odoraisimus</i> 1 <i>Pandanus tectorius</i> 2	PANDANACEAE
เลื้อยมีอนาง	Rangoon Creeper Drunken Sailor	<i>Quispualis indica</i>	COMBRETACEAE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลี่ยน	Bastard Cedar	<i>Melia azedirach</i>	MELIACEAE
	Bead Tree		
	Persian Lilac		
	India Lilac		

หมวด ง

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
วานิลลา	Vanilla	<i>Vanilla planifolia</i>	ORCHIDACEAE

หมวด ฉ

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
สร้อยสุมาลี	Osmanthus	<i>Parsonia laevigata</i>	APOCYNACEAE
สะแกแสง	--	<i>Cananga latifolia</i>	ANONACEAE
สายน้ำผึ้ง	Japanese honeysuckle	<i>Lonicera japonica</i>	CAPRIFOLIACEAE
	Honeysuckle		
สายหยุด	Chinese Desmos	<i>Desmos chinensis</i>	ANNONACEAE
สารภี	Salapee	<i>Ochrocarpus siamensis</i> <i>Mammea siamensis</i> 3	GUTTIFERAE
สาละลังกา	Connon-ball Tree	<i>Couroupita guianensis</i>	LECYTHIDACEAE
เสาวรส	Passion Flower	<i>Passiflora laurifolia</i>	PASSIFLORACEAE

หมวด ช

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
หนามพรม	--	<i>Carissa cochinchinensis</i>	APOCYNACEAE
หิรัญญิการ์	Herald Trumpet	<i>Beaumontia grandiflora</i> 1 <i>Beaumontia murtonii</i> 3	APOCYNACEAE

หมวด ฅ

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
เอื้องคำเหลี่ยม	--	<i>Dendrobium trigonopus</i>	ORCHIDACEAE
เอื้องเงิน	--	<i>Dendrobium draconis</i>	ORCHIDACEAE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ ที่มา

1. พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย
2. มหกรรมสัมมนาวิชาการ : ทางเลือกอนาคตเกษตรกรไทย
3. ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ
4. ไม้ดอกไม้ประดับ
5. สมุนไพรสวนสิริรุกขชาติ

จากการศึกษาและรวบรวมพันธุ์ไม้ดอกหอมไว้ในคอมพิวเตอร์ ผู้ทำการศึกษาก็จัดเก็บข้อมูลทั้งหมดไว้ใน Directory ชื่อ AROMATIC โดยมีการเก็บข้อมูลไว้ในแต่ละหน้าของสารบัญ (PAGE) ซึ่งแต่ละหน้าของสารบัญแบ่งได้เป็น ดังต่อไปนี้

- PAGE 1 ได้แก่ กรรณิการั กฤษณา กระดังงาสงขลา กระดังงาไทย กระทิง กั้นเกรา กานพลู การเวก กาหลง
- PAGE 2 ได้แก่ กุหลาบ แก้ว ขจร ไข่ดาว คัดเค้า คัดเค้าเครือ ค้ำมอกหลวง เคน จันกระพ้อ
- PAGE 3 ได้แก่ จำปา จำปี จำปูน ชมนาค ชะลูดช้าง ซ่อนกลิ่น ต้นหยง เถาวัลย์เปรียง เทียนกิ่ง
- PAGE 4 ได้แก่ นมควาย นมตำเลีย นมแมว นางแย้ม โนรา บัวผัน บัววิกตอเรีย บานเช้า บุนนาค
- PAGE 5 ได้แก่ บุษงาสำหรับ ประดู่บ้าน ประยงค์ ปันหยี ป๊อป ป๊อปฝรั่ง พวงแก้วกุดั่น พะยอม พลับพลึง
- PAGE 6 ได้แก่ พลับพลึงดอกแดง พลับพลึงแมงมุม พิกุล พุดซ้อน พุดจีบ พุดตะแคง พุดสามสี พุทธชาติ มณฑา
- PAGE 7 ได้แก่ มหาหงษ์ มะลิ มะลิวัลย์ มะลิเลื้อย โมก ยี่หุบ ยี่โถ รสสุคนธ์ รวงผึ้ง
- PAGE 8 ได้แก่ ราตรี ลดาวัลย์ ถันทม ลำควน ลำเจียก เล็บมือนาง เลียน วานิลลา สร้อยสุมาลี
- PAGE 9 ได้แก่ สะแกแสง สายน้ำผึ้ง สายหยุด สารภี สาละลังกา เสาวรส หนามพรม หิรัญญิการั เอื้องคำเหลี่ยม
- PAGE 10 ได้แก่ เอื้องเงิน

ซึ่งมีขั้นตอนการเรียกใช้งานดังนี้

1. เปิดโปรแกรมวินโดวส์ (Windows)
2. เลือก Icon Aromatic โดยใช้ mouse คลิก 2 ครั้ง หรือกด Enter
3. เมื่อเข้าสู่การทำงานจะปรากฏเป็นเมนูให้เลือกสารบัญที่ (PAGE) คลิก 2 ครั้ง จะเข้าสู่

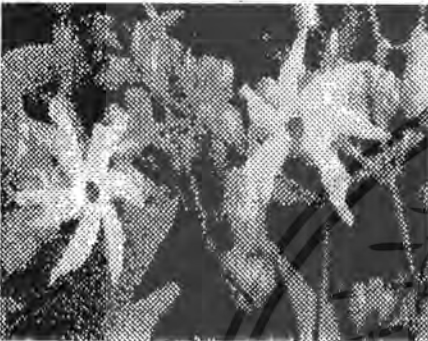
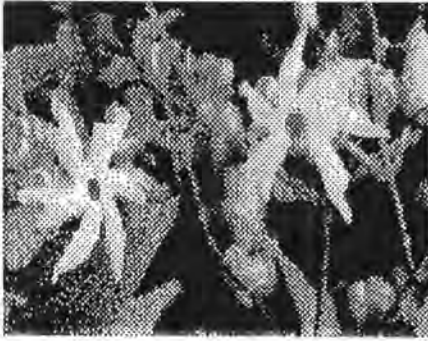
เอกสารภาพและรายชื่อพันธุ์ไม้ดอกหอมในสารบัญ (PAGE) นั้นๆ นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ใช้ mouse คลิกที่ภาพและรายชื่อที่ต้องการ จอภาพจะแสดงข้อมูลพร้อมทั้งรูปภาพของพันธุ์ไม้ดอกหอมชนิดนั้นๆ และเมื่อต้องการกลับสู่สารบัญให้คลิกที่ปุ่ม “ Continue ”
5. ใช้ mouse คลิกที่ปุ่ม “ หน้าต่อไป ” จอภาพจะแสดงสารบัญ (PAGE) หน้าต่อไป
6. สามารถใช้ mouse คลิกที่ปุ่ม “ หน้าที่แล้ว ” เพื่อย้อนกลับไปยังสารบัญ (PAGE) ที่ผ่านมา
7. เมื่อต้องการกลับสู่เมนูให้คลิกที่ “ ออกสู่เมนู ”
8. เมื่อต้องการหยุดการใช้งานให้คลิกที่ปุ่ม “ ออกจากโปรแกรม ” ที่เมนูของสารบัญ
9. โปรแกรมก็จะจบการทำงาน และออกสู่ Windows

สำหรับรูปลักษณะการทำงาน ภาพและข้อมูลของพันธุ์ไม้ดอกหอมแต่ละชนิด ได้แสดงไว้ในหน้าที่ 30-70

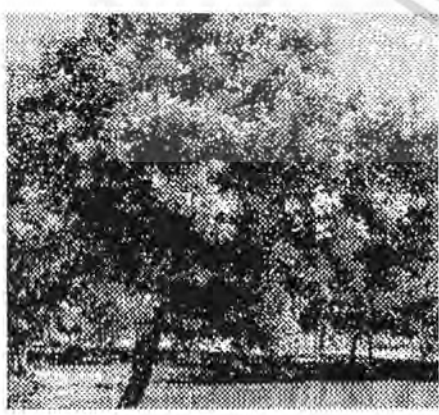
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : นรนิการ์
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Nyctanthes arbor-tritis* 1
 วงศ์ : OLEACEAE
 ชื่อสามัญ : Night Flower Jasmine, Night Blooming Jasmine
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : ไทย พม่า อินเดีย ลังกา
 นิยมเพาะทั่วโลก
 ต้น : ไม้พุ่มขึ้นต้น ขนาดกลาง สูงประมาณ 15 ม. ตามลำต้นมีรอยเป็นเส้นค้ำรอยต้นเป็นขรุขระ เปลือกของลำต้นมีสีเทา ลำต้นและกิ่งก้านจะเป็นเหลี่ยมๆ ส่วนที่เป็นแขนงและกิ่งอ่อนมักจะเป็นเหลี่ยมมีตุ่มเล็กๆประปราย อยู่ตามสันเหลี่ยมของต้นและกิ่ง
 ใบ : เป็นใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ๆสลับกันไปตามข้อของต้น ผิวใบหนาเรียบ สากมือ มีขนอ่อนๆเป็นละอองปกคลุมอยู่ทั่วไป ลักษณะของใบเป็นรูปไข่รี ปลายแหลม ขอบใบเรียบไม่มีจัก ใบยาว 10 ซม. กว้าง 5 ซม.
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อ ตามส่วนยอดและโคนก้านใบ กลีบดอกสีขาว มี 6 กลีบ กลีบดอกจะบิดเวียนไปทางขวา กลีบถึงกับปลายกลีบเหมือนหางปลา วงใบดอกมีสีแดงสด ตลอดดอกเป็นสีแดง เกสรเป็นเส้นเล็กๆละเอียด ดอกบานเต็มทีกว้าง 1.5-2 ซม. มีกลิ่นหอมแรง ขยายโตเต็มที่ ออกดอกเดือน สิงหาคม-พฤศจิกายน
 หมายเหตุ : การขยายพันธุ์ : โดยการชำเมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ เป็นไม้กลางแจ้ง ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย ระบายน้ำได้ดี ต้องการความชื้นปานกลาง

Continue

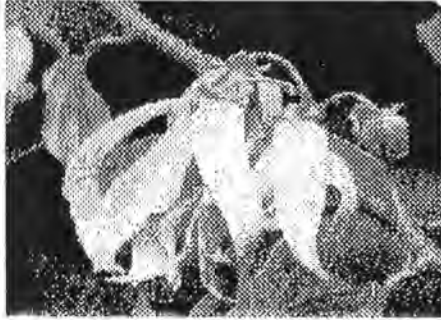
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอก ไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : กฤษณา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Aquilaria agallocha* Roxb. 2
 วงศ์ : THYMELAEACEAE
 ชื่อสามัญ : Aloe-Wood, Agar-Wood, Eagle-Wood, Kaharu-Wood, Lignum-Wood
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : ทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบมากทางภาคตะวันออกเฉียงใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ต้นขนาดกลางสูง 10-15 ม. ลำต้นเปลาตรง เรือนยอดเป็นพุ่ม ทรงเรียวค้ำ เปลือกเรียบสีเทา
 ใบ : ใบเดี่ยว รูปรีทกลับขอบขนาน ออกเรียงสลับกัน ใบมัน ปลายใบแหลม
 ดอก : ดอกสีเหลือง กลิ่นหอม ออกเป็นช่อเล็กๆเป็นกระจุกตามง่ามใบและปลายกิ่ง
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด ตอน เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบดินร่วนซุยที่มีปุ๋ยอินทรีย์จัดคุณภาพ
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 เนื้อไม้ เป็นสีน้ำตาลและมีกลิ่นหอม กุณราตุบำรุงโลหิตและหัวใจ ไม้ผสมยาหอม

Continue

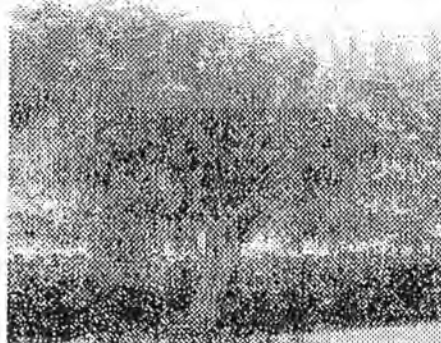
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ
 หมายเหตุ : ไม้ทุกชนิดที่สงวนไว้เพื่อการค้าและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ศึกษาภาพได้จากสมุดภาพหน้าที่ 1

ชื่อไทย : กระดังงาไทย
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cananga odorata*
 วงศ์ : ANNONACEAE
 ชื่อสามัญ : Cananga, Perfume Tree
 ชื่ออื่น : กระดังงาใหญ่, กระดังงาใบใหญ่ (ภาคกลาง), สะบันงา (ภาคเหนือ) กระดังงอ (ตรัง, ยะลา)
 ถิ่นกำเนิด : ภูมิภาคที่มีอากาศร้อน เช่น ไทย พม่า อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ฯลฯ
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ขนาดกลางถึงใหญ่ สูง 15-25 ม. ไม้พุ่มแน่น กิ่งกลม ใบ : ใบเดี่ยวขึ้นหนาแน่น สลับกันตามกิ่ง ใบจะเรียบ ขนริ โคนใบมน ปลายใบแหลม ยาว 7-12 ซม.
 ดอก : สีเหลือง กลิ่นหอมมากกว่ากระดังงาสงขลา ออกดอกตามปลายกิ่ง โคนก้านใบ กลีบดอกเรียวยาว 4 นิ้ว มี 6 กลีบ และมี 2 ชั้น แต่ละกลีบจะหิวเปิดโปง
 ผล : รูปยาวรี เป็นผลกลุ่ม
 การขยายพันธุ์ : โดยวิธีการเพาะเมล็ด ตอน เป็นไม้กลางแจ้ง จะออกดอกตลอดปี
 การนำไปใช้ประโยชน์ : เปลือก ทำเป็นยารักษาโรค ดอกแก่ นำมาหั่นด้วยน้ำส้ม นำมาเครื่องหอม ทำเครื่องสำอาง ไม้ประยูรวงศ์

Continue

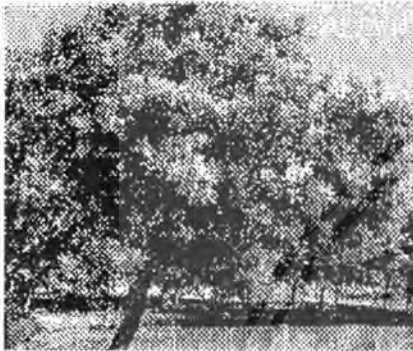
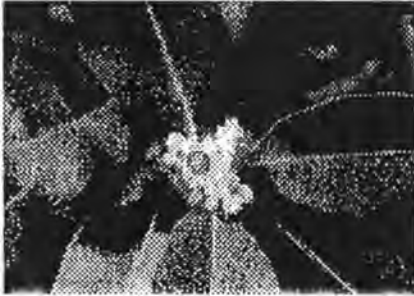
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : กระดังงาสงขลา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cananga fruticosa*
 วงศ์ : ANNONACEAE
 ชื่อสามัญ : Ka-Dung-Nga-Song-Kla
 ชื่ออื่น : กระดังงาสาม (กรุงเทพฯ), กระดังงอ (ตรัง, ยะลา) กระดังงาขาว (ภาคใต้)
 ถิ่นกำเนิด : สงขลา
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ทรงพุ่มโปร่ง สูงประมาณ 3-5 ม. ลำต้นเป็นสีเทาอ่อน เรือนยอดแตกกิ่งก้านสาขาหนา
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงอยู่สลับกัน ใบรูปรี ไม้พุ่ม ปลายใบมน ปลายใบแหลม ยาว 5-6 นิ้ว
 ดอก : กลีบดอกกระดังงาไทย แต่มีกลิ่นหอมและขนาดเล็กกว่า ดอกมีสีเหลือง จะมีกลีบอยู่ 6 กลีบ มี 2 ชั้น ฯลฯ 3 กลีบ ดอกยาวประมาณ 3-4 นิ้ว ออกดอกเกือบตลอดปี
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด ตอน เป็นไม้กลางแจ้ง จะออกดอกตลอดปี ชอบดินร่วนซุยที่มีปุ๋ยอินทรีย์
 วัสดุปลูก
 การนำไปใช้ประโยชน์ : เนื้อไม้ ใบ ไม้ทำยาขับปัสสาวะ ดอก ประยูรวงศ์ เป็นยาหอม แก้ลมวิงเวียน ทำบุหงา
 หมายเหตุ : ลักษณะส่วนใหญ่จะคล้ายกับกระดังงาไทย แต่ส่วนที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ เปลือกต้น

Continue

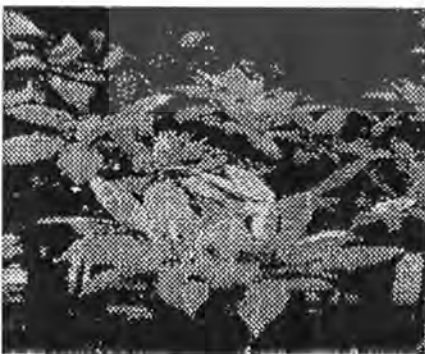
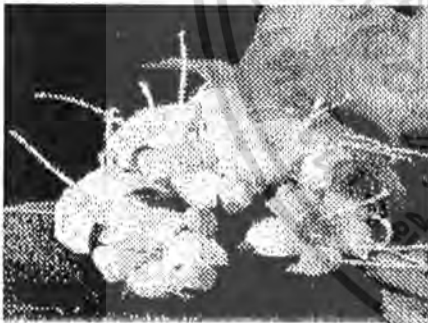
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย
 ไม้วกรณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : กระดัง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Calophyllum inophyllum* Linn 5
 วงศ์ : GUTTIFERAE
 ที่พบในไทย : Alexandran Laurel, Borneo Mahogany
 ชื่ออื่น : กระดัง(ภาคกลาง) ดัง(กระดัง) เขาวงกต(บ้าน)
 สารภีทะเล(ประจวบคีรีขันธ์)
 ถิ่นกำเนิด : อินเดียน พบขึ้นตามชายฝั่งทะเล
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้น เรือนยอดแผ่กว้างเป็นพุ่มกลม กิ่ง เปลือก
 ลำต้นสีน้ำตาลปนเทา สูงประมาณ 5-12 ม.
 ใบ: ใบเดี่ยว ทนาก่อนข้างแข็ง ออกตรงข้าม รูปไข่กลับ
 ขนาดใบกว้าง 3 นิ้ว ยาวประมาณ 5 นิ้ว ปลายกลมหรือ
 เข้าเล็กน้อย เส้นใบถี่และขนาน
 ดอก: สีขาว กลีบห่อ ออกดอกเป็นช่ออยู่ตามปลายกิ่งและ
 โคนก้านใบ มีกลีบดอก 4 กลีบ และกลีบรองดอก จึงดู
 เหมือนมี 6 กลีบ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2-2.5 ซม. ตรงกลาง
 มีเกสรตัวผู้เป็นเส้นเหลืองฝอยอยู่เป็นกระจุกออกดอก
 ตลอดปี เมื่อดอกโรยจะติดผล
 ผล: เป็นฝักกลม ทุ้มด้วยเปลือกบางๆ เนื้อขาวเปลือกออก
 จะพบเมล็ดแข็ง ทำหน้าที่เป็นเมล็ด สำหรับการขยาย
 พันธุ์
 การขยายพันธุ์: โดยเมล็ด ขอบขึ้นตามริมทะเล หรือบริเวณ
 โขดหิน รากจะชอนลงไปเรื่อยๆ
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ไม้ ไม้ก่อสร้าง
 ดอก ปรุงเป็นยาหอม บำรุงหัวใจ
 เมล็ด นำมาต้มน้ำดื่มแก้ปวด ขับเครื่องสำอวน

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

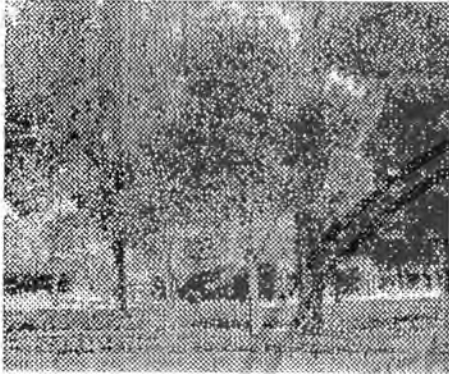
ชื่อไทย : ก้านตรา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Fagraea fragrans* Robx (1) 6
Eragrea fragrans (2)
 วงศ์ : POTALIACEAE (1)
 LOGANIACEAE (2)
 ชื่อสามัญ : Anan, Common Tembusu
 ชื่ออื่น : ตะบะยู ตำบะยู (มลายู-ภาคใต้) ตาตรา (กรม-
 ภาคตะวันออก) ตำเสา ตำเสา (ภาคใต้) บัเปลา
 (ภาคเหนือ, ตะวันออกเฉียงเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด : พบในป่าเบญจพรรณของไทย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้น ไม้ผลัดใบ เปลือกสีน้ำตาล เข้ม แตกเป็นร่อง
 ลึก สูงประมาณ 25 ม.
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงกันข้าม ลักษณะของใบมน โคน
 ปลายใบจะเรียวแหลม ใบขนาดลำต้น กว้าง 2.5-3.5
 ซม. ยาว 8-11 ซม. เส้นแขนงใบไม่ชัด
 ดอก: เรือนดอกมีสีน้ำตาล พอกลีบสีเหลืองจนถึงเหลือง
 แด่ มีกลีบห่อดอกเป็นช่อที่ปลายกิ่ง กลีบเชื่อมกันเป็น
 รูปแฉก ปลายดอกแยกเป็น 5 แฉก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
 1.5-2 ซม. มีเกสรตัวผู้ยื่นยื่นปากดอกออกยาว 5 อัน
 จะออกดอกช่วงเดือน เมษายน-พฤษภาคม
 ผล: เป็นฝักอ่อนจะเป็นสีส้ม พอกแก่จะมีสีแดงเข้ม ผลกลมๆ
 กว้างประมาณ 0.6 ซม.
 การขยายพันธุ์: โดยเมล็ด เป็นไม้ที่แข็งแรง อยู่กลางแจ้งได้
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 เนื้อไม้ ไม้ทำเสา

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย
 และพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : กานพลู
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Eugenia caryophyllus* 7
 วงศ์ : MYRTACEAE
 ชื่อสามัญ : Clove, Caryophyllus
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : พืชพื้นเมืองหมู่เกาะมะละกา นำไปปลูกทั่วไปใน
 ประเทศมาเลเซีย สุมาตรา แอฟริกา ไทย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้น สูงประมาณ 10 ม.
 ใบ: ผิวเรียบเป็นมัน
 ดอก: ออกดอกเป็นกระจุกสีเขียวยาวแดง หรือขาวอมเขียว
 ผล: สีน้ำตาลเข้มเป็นมัน
 การขยายพันธุ์: โดยการตอน เป็นไม้กลางแจ้ง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ดอกตูม มีรสเผ็ด ใช้เป็นยาแก้โรคบิดเป็นพิษ ปรดท้อง
 ปรดฟัน ดับกลิ่นปาก ขับลมในลำไส้

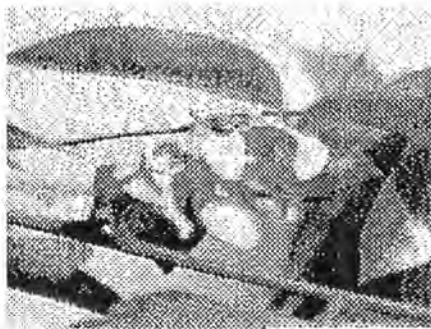
Continue

ที่มา : สวนสมุนไพรสวนสิริรุกษชาติ

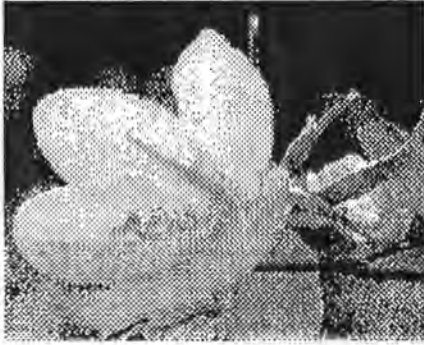

ชื่อไทย : สารภะ
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Artabotrys siamensis* (1) 8
Artabotrys hexapetalus (Linn.)
 Bhandari (2)
 วงศ์ : ANNONACEAE
 ชื่อสามัญ : Gara-Wek
 ชื่ออื่น : กระดังงาจีน กระดังงาป่า กระดังงัว (ภาคกลาง)
 สะมันงาจีน กระดังงาตา ขมิ้ว (ตะวันออกเฉียง
 ใต้)
 ถิ่นกำเนิด : อินเดีย ศรีลังกา ปลูกได้ทั่วไปภาคเหนือ ภาคใต้
 ของไทย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถาเนื้อแข็งขนาดใหญ่ มีข้อเกาะเป็นรูปตาขอ เลื้อย
 ไหลขึ้น 10-15 ม.
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกสลับ ก้านใบสั้น ลักษณะรูปรีหรือรูปขอบ
 ขนบ ปลายเป็นติ่งหู โคนกลม กว้างประมาณ 2.5-8
 ซม. ยาวประมาณ 5-20 ซม.
 ดอก: เมื่อดอกอ่อนจะมีกลีบสีเขียว แล้วเปลี่ยนเป็นสีเหลือง
 ทอง กลีบหนาแรงโตเฉพาะตอนขึ้น ออกเป็นช่อ 1-5
 ดอก จะออกดอกตามโคนก้านใบ โคนก้านดอกมีมือเกาะ
 กลีบเลี้ยง 3 กลีบขนาดเล็ก กลีบดอก 6 กลีบ ช่อสั้น
 2 ช่อๆ ละ 3 กลีบ รูปไข่หรือรูปรี กว้างประมาณ 1-1.6
 ซม. ยาวประมาณ 3.5-4.5 ซม. เกสรตัวผู้และตัวเมีย
 จำนวนมาก ออกดอกตลอดปี
 ผล: เป็นกลุ่ม 4-20 ผล รูปรีหรือรูปไข่กลับ
 การขยายพันธุ์: โดยเมล็ดและตอนกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบ
 แสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินทุกสภาพ

Continue

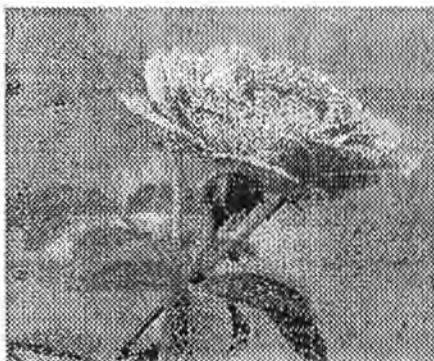
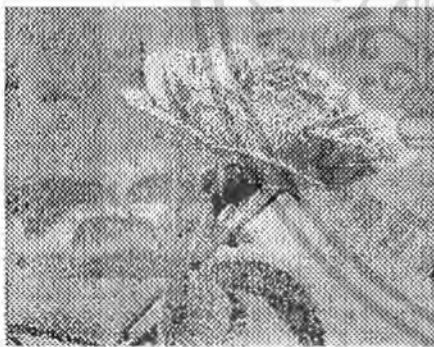
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเถาวัลย์พระเกียรติและพวงมาลัยกรรม ไม้ดอก ไม้ประดับ ในประเทศไทย
 ไม้วารณมีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : กาทหลง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Bauhinia acuminata* Linn (1)
Hydnocarpus anthelmintica (2)
 วงศ์ : LEGUMINOSAE (1)
 FLACOURTIACEAE (2)
 ชื่อสามัญ : Orchid tree, Snowy Orchid Tree
 ชื่ออื่น : ส้มเสี้ยว (ภาคกลาง) กามัญโคโค(บาหลี-นราธิวาส)
 เสี้ยวดอกขาว (เชียงใหม่)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม เกิดขึ้นตามป่าเบญจพรรณในประเทศไทย
 สูงประมาณ 2-4 ม. ตามกิ่งอ่อนมีขน
 ใบ: ใบมีแผ่นและออกสลับกับไปตามข้อ ใบสีเขียวระย้าปลายใบ
 ใบมีกาบงอเข้าหากัน
 ดอก: สีขาว กลีบดอกอ่อน ออกเป็นช่อตามซอกใบ ใบส่วน
 กลาง โคนก้าน กลีบดอกจะมี 6 กลีบ ซ้อนเหลื่อมกัน
 ช่อหนึ่งจะออกดอกประมาณ 5-8 ดอก ดอกใบมีอายุ
 ผลิตกับนาน 2-3 ดอก เกสรตัวผู้จะยื่นยาวออกมา
 ยื่นยาวออกมาจากกลางดอกมี 5 เส้น ส่วนปลายเกสร
 มีสีเหลือง
 ผล: เป็นฝักแบน ยาว 10-12 ซม. เมื่อแก่สีน้ำตาล แตกได้
 การขยายพันธุ์: โดยเมล็ดหรือตอน เป็นไม้ที่ปลูกง่าย ขึ้นได้ดี
 ทั่วดินทุกชนิด ชอบกลางแจ้ง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ดอก ใช้ปรุงยาระบาย ลดความดันโลหิต แก้ลมพิษ
 แก้เลือดออกตามไรฟัน
 หมายเหตุ: ชาวจีนมักปลูกเพราะเชื่อว่ามีคุณก่แก่เจ้าบอง

Continue

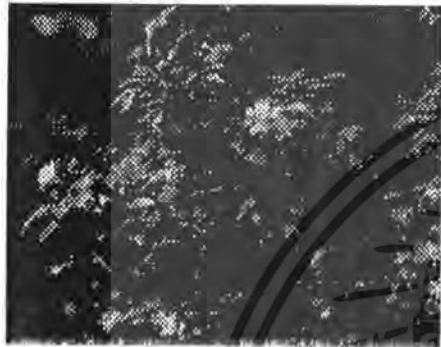
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 และพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : กุหลาบ
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Rosa spp. and hybrid*
 วงศ์ : ROSACEAE
 ชื่อสามัญ : Rose
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: มีมากกว่า 1000 ชนิด มีทั้งไม้พุ่ม สูง 1-3 เมตร ไม้เลื้อย
 ไม้เถาและกิ่งมีหนาม
 ใบ: ใบประกอบแบบขนนก ออกสลับใบย่อย 5-7 ใบ รูปไข่
 กว้าง 1.0-4 ซม. ยาว 3-7 ซม. ปลายใบแหลม โคนมน
 ขอบใบมีฟันเลื่อย ใบใหม่เคลือบด้วยไข
 ดอก: มีหลายสีแตกต่างกันตามพันธุ์ มีขนแดง ขาว เขียว ฯลฯ
 กลีบหลาย กลีบเดี่ยว หรือมีช่อที่ปลายกิ่ง ฐานรอง
 ดอกเป็นรูปถ้วย กลีบเลี้ยง 5 กลีบ กลีบดอกตั้งแต่
 5 กลีบขึ้นไป โดยเฉพาะพวกกุหลาบผสม จะมีกลีบมาก
 ช่อหนึ่งหลายอัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียจำนวนมาก
 ออกดอกตลอดปี
 ผล: รูปไข่ เมื่อสุกสีแดง
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำ เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง ตัดตา
 ปลูกได้ทั่วไป ชอบดินที่เป็นกรดเล็กน้อย อากาศเย็น
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ปลูกเป็นไม้ประดับ
 ดอก กลีบดอกสกัดได้น้ำมันหอมระเหย ใช้แต่งกิ่ง
 เครื่องสำอาง ทำดอกไม้ประดิษฐ์ บูหงา
 ผล มีวิตามินซีมาก

Continue

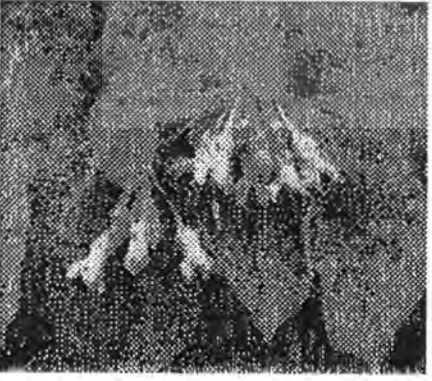
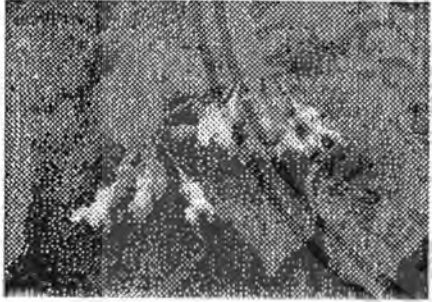
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา ไม้ปักกอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ศึกษาภาพจากสมุคภาพหน้าที่ 5

ชื่อไทย : แก้ว
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Murraya paniculata* Jack. 11
 วงศ์ : RUTACEAE
 ชื่อสามัญ : Andaman Salinwood, China Box Tree, Cosmetic Bark Tree, Orange Jasmine
 ชื่ออื่น : กะบุยี่ง (มลายู-ปัตตานี) แก้วป่าที่ (ยะลา) แก้วพริก (ราชบุรี) ตะโพนแก้ว (ภาคเหนือ) แก้วขาว (ภาคกลาง) แก้วลาย (สระบุรี)
 ถิ่นกำเนิด :
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่มต้นขนาดเล็ก ยาวประมาณ 20 ฟุต
 ใบ : ใบประกอบขนนกขนดก ออกสลับ ใบย่อย 3-7 ใบ รูปไข่ รูปรี หรือรูปหัวใจหลายตัดเบี้ยว สีเขียวเข้ม เป็นมัน ขยี้ดมจะเหม็นกลิ่นฉุนเผ็ดร้อน เพราะใบบนมีต่อมน้ำมัน
 ดอก : ดอกสีขาว กลิ่นหอมแรง ออกเป็นช่อสั้นๆที่ปลายกิ่ง กลิ่นเลียงเล็ก 5 แดง กลีบดอก 5 กลีบ ยาว 1.5-2 ซม. รูปรี หรือรูปขอบขนาน ขานเต็มทิวกว้าง 1-1.5 ซม. กลีบมันวาว ร่องง่าม เกสรตัวผู้ 10 อัน สั้น 5 อัน ยาว 5 อัน เรียงสลับกันเป็นวง
 ผล : รูปไข่หรือรูปกลม เมื่อสุกสีแดงอมส้ม มีเมล็ด 1-2 เมล็ด
 การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด ตอน ปักชำ ขอบกิ่งกลางแห้ง ขอบดินปนทรายแต่ไม่ชอบดินเหนียว
 การนำไปใช้ประโยชน์ : ไม้ประดับได้ โดยการตัดไม้เป็นรูปทรงต่างๆ ใบ น้ำมันกลั่นด้วยไอน้ำที่ volatile oil ให้กลิ่นหอม

Continue

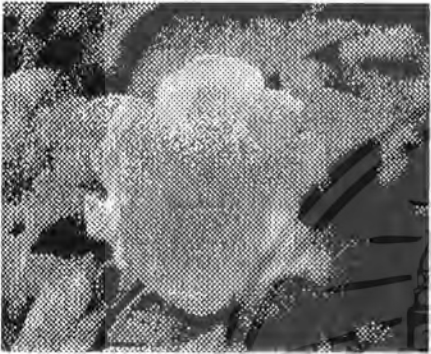
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : ชวาร
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Telosma minor* 12
 วงศ์ : ASCLEPIADACEAE
 ชื่อสามัญ : Cowslip Creeper
 ชื่ออื่น : สลิด
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้เลื้อยขึ้นต้นเนื้อแข็ง สามารถเลื้อยไปได้ไกลบนต้นไม้สูงๆ ยาวประมาณ 10-15 ม. หรือมากกว่า ต้นหรือเถาจะมีกลิ่นเหม็น
 ใบ : ไม้แตกออกเป็นพุ่ม แผ่นใบตามยอดลำต้น ใบรูปหัวใจ ขอบเว้าใหญ่ มีสีเขียวอ่อน ก้านใบยาว ปลายใบแหลม ขอบใบโค้งมนเข้าหันท่อนใบ สีเทาขาวออกจาง ลำต้นลักษณะตรงกันข้าม ขอบใบเรียบไม่มีจัก ใบกว้าง 2 นิ้ว ยาว 5 นิ้ว
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อห้อย ช่อหนึ่งมีดอก 8-20 ดอก มีขนาดเล็ก รูปทรงรี ปลายกลีบดอกแยกเป็น 5 กลีบ สีตลิ่งอมเขียว มีกลิ่นหอม และกลีบหนาเนื้อหยุ่นๆ กลางดอกมีสีขาว
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยเพาะเมล็ด และการตัดชำ เป็นไม้ที่ปลูกง่าย ขึ้นได้ดีในดินทุกชนิด เป็นไม้กลางแจ้ง
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 รับประทานเป็นอาหารจำพวกผัก
 ราก ใช้เป็นส่วนผสมยา แก้โรคโลหิตเป็นพิษ และนิรยงานจ้ำลำต้นเป็นพิษต่อสุกร

Continue

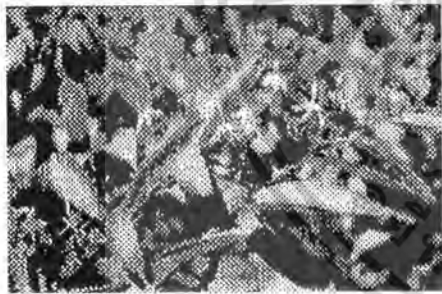
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : ไข่ดาว
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Rosa laevis* (1) 13
Oncoba spinosa Fork (2)
 วงศ์ : FLACOURTIACEAE
 ชื่อสามัญ : Oncoba, Wild White Rose, Fried Egg Tree, Snuffbox Tree
 เนื้อไม้ : -
 ถิ่นกำเนิด : แอฟริกาตะวันออก
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม อยู่ในตระกูลเดียวกับดอกกุหลาบ ตัดเยาะก่อนข้างอ่อน ตามลำต้นจะมีหนามเล็ก ๆ อยู่
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกสลับ รูปรี หน้างมน ปลายแหลมโคนแหลม ขอบจักละเอียด โคนใบมีขนบนทั้งสองยาว 1-1.5 ซม. กว้าง 3-4 ซม. ใบยาว 5-6 ซม.
 ดอก: สีขาว กลิ่นหอม ลักษณะคล้ายไข่ดาว มีดอกสีขาวแต่ตรงกลางดอกมีเกสรสีเหลืองกลบอยู่ ออกเดี่ยวหรือเป็นกระจุก 2-3 ดอก กลีบดอกบาง 5 กลีบ ขนาดเต็มที่กว้าง 6-8 ซม. เกสรตัวผู้จำนวนมาก ออกดอกตลอดปี
 ผล: ก้อนข้างกลม สีเขียว
 การขยายพันธุ์: โดยการตัดชำ หรือตอน ปลูกง่าย ชอบแดดกลางแจ้งขึ้น ชอบดินร่วนซุยขึ้นง่ายทั้งการนำไปใช้ประโยชน์:
 -นำไปปลูกดูดอกเพื่อกราบสวยงาม
 หมายเหตุ
 (1) พานานุกรมไม้ดอกไม้ประดับ
 (2) ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

Continue

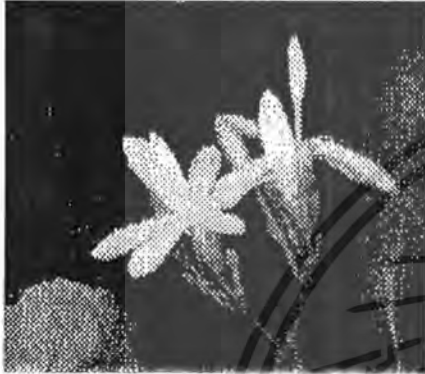
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอก ไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : กัดแก้ว
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Randia siamensis* Craib 14
 วงศ์ : RUBIACEAE
 ชื่อสามัญ : Siamese Randia
 เนื้อไม้ : กัดแก้ว(ภาคเหนือ) หนามกัดแก้ว(เชียงใหม่)
 กัดแก้วเครือ(นครราชสีมา) กัดแก้วเทศ(ชัยภูมิ)
 หนามกัดแก้ว(กาญจนบุรี)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แอฟริกาตะวันออก
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้รอเลื้อย ตามลำต้นจะมีข้อปล้อง และมีหนามโค้งงอ ออกมา 2 ข้าง
 ใบ: ใบเดี่ยว รูปรี จะออกอยู่ตามลำข้อของกิ่ง 2 ข้าง ลักษณะของใบรูปรี ปลายแหลมโคนแหลม กว้าง 4-5 ซม. ยาว 6-12 ซม. กิ่งใบคลุมและด้านเล็กน้อย มีหนามโค้งงอขึ้นที่โคนใบและตามกิ่งก้าน
 ดอก: สีขาว กลิ่นหอม ออกในเวลาเที่ยงถึง ออกเป็นกลุ่มหรือเป็นช่อๆละประมาณ 12 ดอก มีก้านดอกที่แข็งแรงมาก กลีบดอกโคนเชื่อมกับเป็นหลอดสี ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เมื่อบานเต็มที่กว้าง 1.5-2 ซม. เกสรตัวผู้ 5 อัน เกสรตัวเมียรูปกระสวย ออกดอกอันเวลาคน-นกราก
 ผล: กลมรี ขนาด 1-1.5 ซม. ปลายแหลม เนื้อแก่สีดำ เมล็ดขนาดเล็ก จำนวนมาก
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำ ตอนกิ่ง เป็นไม้ที่ชอบอยู่ในที่ที่แดดรำไร จะให้ผลดีต้องปลูกลงดินที่ผสมอินทรีย์วัตถุ ต้องการน้ำปานกลางและความชื้นน้อย
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ราก แก้ไข้ แก้เลือดออกตามไรฟัน

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ศึกษาภาพได้จากสมุดภาพหน้าที่ 7

ชื่อไทย : กัดเค้าเครือ
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Oxyceras horridus* Lour. 15
 วงศ์ : RUBIACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : กัดเค้า (กลาง), กัดเค้าถนน(เชียงใหม่), กัด
 ถนนลิดเค้า(เชียงใหม่)
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่มรอเลื้อย ถึงกึ่งไม้พุ่มขนาดเล็ก สูง 3-6 ม.
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปวงรีแกมขอบขนาน กว้าง
 2.5-4 ซม. ยาว 6-10 ซม. ฐานใบอยู่ระหว่างก้านใบ
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อ ออกเป็นกระจุกที่ซอกใบ กลีบดอก
 เบื่อแรกบานมีสีขาวแกมเหลือง กลีบหอบ
 ผล : ผลสด รูปทรงกลม
 การขยายพันธุ์ : โดยเพาะเมล็ด และการตัดชำ เป็นไม้ที่ปลูก
 ง่าย ขึ้นได้ดีในดินทุกชนิด เป็นไม้กลางแจ้ง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ตำรายาไทย : ผล ขับประจำเดือน ฟอกเลือด บำรุงเลือด
 ราก บิรสาผาดเย็น แก้ไข้
 ใบ แก้ร้อน แก้ไข้

Continue

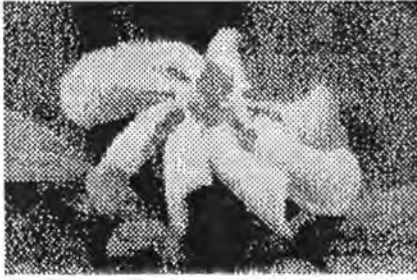
ที่มา : สยามโภชนาการ

ชื่อไทย : กำบังหลวง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Gardenia sootepensis* Hutch. 16
 วงศ์ : RUBIACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : ไม้เฝ้า(นครเขตร), กำบังหลวง(เหนือ), ฝาด้าน,
 ยางมอตาใหญ่(นครราชสีมา), แสงทองใบไม้, ทองใบไม้
 (ลำปาง)
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้น สูง 7-15 ม. มีน้ำยางสีเหลือง
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปไข่กลับ หรือไข่แกมรี กว้าง
 12-18 ซม. ยาว 22-30 ซม. ฐานใบอยู่ระหว่างก้านใบ
 ดอก : ออกดอกเดี่ยว ตามซอกใบ กลีบดอกสีขาวนวล เบื่อ
 แรกบานแล้วเปลี่ยนเป็นสีเหลืองสด กลีบหอบ
 ผล : ผลสด รูปกระสวยแกมไข่กลม
 การขยายพันธุ์ : -
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 เมล็ด ดับน้ำผสมเป็นยาฆ่าเหา

Continue

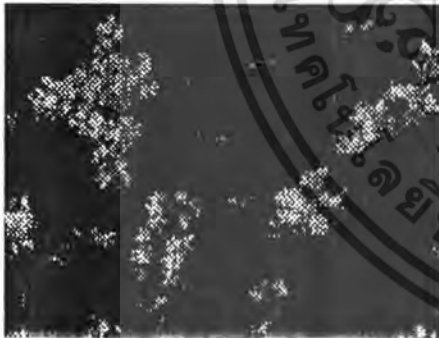
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : สยามโภชนาการ

ชื่อไทย : กต
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Catunaregam lomentosa* 17
 วงศ์ : RUBIACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : กะแทง(ภาคกลาง) ตะวันออกเฉียงเหนือ (เหนือ)
 เกล็ด(กลาง), เกล็ดทุ่ง(ใต้), แท้ง(เหนือ ปรารังบุรี
 ทนาคเกิด(จันทบุรี), ทน้อแท้ง(ราชบุรี)
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูง 4-8 ม. กิ่งก้านมีขนหนามแหลมยาว
 ใบ: ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปไข่กลับ หรือไข่แกมรี กว้าง
 3-5 ซม. ยาว 5-7 ซม. ก้านใบสั้นอ่อนกว่าและมีขน ฐาน
 อยู่ระหว่างก้านใบ
 ดอก: ออกดอกเดี่ยว ตามซอกใบ กลีบดอกสีขาว กลิ่นหอม
 ผล: แท้ง ไม้ผล รูปไข่
 การขยายพันธุ์: -
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ผลแก่ ตักน้ำเป็นยาสระผม

Continue

ที่มา : สยามโกษาชพฤกษ์

ชื่อไทย : รัตนระพี
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Vatica diasparyoides* (1) 18
Vatica diasparyoides Symington (2)
 วงศ์ : DIPTEROCARPACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : เบี้ยวภูเขา(พิจิตร), รัตนระพี (ภาคใต้)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขึ้นตามป่าดิบชื้น
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ต้น สูงประมาณ 6-15 ม. เปลือกต้นเรียบ มีสีน้ำตาล
 ออกเทา
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกสลับ รูปใบหอก กว้างยาว กว้าง 4-7
 ซม. ยาว 15-20 ซม. ปลายใบเรียวแหลม โคนสอบเบียง
 ดอก: ออกเป็นช่อสั้นตามกิ่ง มีสีขาวหรือสีเหลืองอ่อน กลีบ
 แฉก 5 กลีบ ฐานดอกของกลีบเลี้ยงและกลีบดอกมีขนนุ่ม
 กลีบดอก 5 กลีบ ดอกบานเต็มที่กว้าง 2 ซม. จะออก
 ดอกช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการใช้เมล็ด
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ดอก ประยักษากัน แกล้ม บำรุงหัวใจ

หมายเหตุ
 (1) มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นครราชสีมา
 (2) ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและมหรพรมต้นทางวิชาการ

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและมหรพรมต้นทางวิชาการ

ชื่อไทย : จำปา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Michelia champaca* Linn 19
 วงศ์ : MAGNOLIACEAE
 ชื่อสามัญ : Orange Champak, Sonchampa
 ชื่ออื่น : จำปาทอง[ฝรั่ง] จำปาป่า[สุราษฎร์ธานี] จำปาทอง
 [นครศรีธรรมราช]
 ถิ่นกำเนิด : ในแถบเอเชีย ได้แก่ จีน อินเดีย มาเลเซีย
 อินโดนีเซีย ไทย พม่า
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลำต้นสูง 20 ฟุต มีกิ่งก้านและใบ
 หนา กิ่งจะเปราะ ตามลำต้นจะมีกิ่งเล็ก ๆ
 ใบ: ใบใหญ่เป็นมัน เห็นเส้นแขนงได้ชัดเจน ใบจะแตกออก
 ตามกิ่งก้านของลำต้น ปลายใบแหลม ใบกว้างประมาณ
 5 นิ้ว ยาว 10 นิ้ว
 ดอก: มีสีเหลืองอมส้ม กลิ่นหอมเย็น เป็นดอกเดี่ยวตามโคน
 ก้านใบ กลีบดอกเป็นรูปทอก ปลายแหลม มีอยู่ 8-10
 กลีบๆ กึ่งยาวประมาณ 2 นิ้ว ฐานเป็นสองชั้น มีเกสร
 สีเขียวอ่อนอยู่ตรงกลาง ออกดอกเกือบตลอดปี ดอก
 หอมตอนเช้า บ่ายกลิ่นจะจางลง
 ผล: ออกเป็นกลุ่มยาวประมาณ 6-9 ซม. ผลอ่อนรูปก่อน
 ข้างกลม แข็ง ขนาด 1.5-2 ซม. ผิวสีน้ำตาลอ่อน มีจุด
 ดำสีขาว มีหลายเมล็ด
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบขึ้นใน
 ดินที่ร่วนซุย จำปาเป็นไม้ที่ปลูกยาก ภายหลังมี
 การนำไปใช้ประโยชน์
 เปลือก แก้ว
 ไม้ เป็นยาบำรุงประจําเดือนสตรี ใช้ในการย้อม

Continue

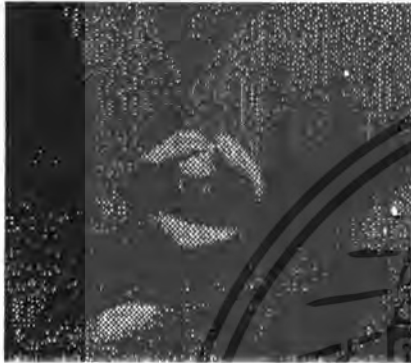
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, พรรณไม้สวนหลวง ร. 9
 และพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : จำปี
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Michelia alba* 20
 วงศ์ : MAGNOLIACEAE
 ชื่อสามัญ : White Champak
 ชื่ออื่น :
 ถิ่นกำเนิด : เดิมอยู่ในอินโดนีเซีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้นขนาดกลาง ชีวอายุ 10-15 ปี ลำต้นจะใหญ่สูง
 กว่าจำปาเล็กน้อย ต้นจะแตกหน่อยอดดูใบงาม ใบใหญ่กว่า
 จำปา มีลำต้นสีน้ำตาลอ่อน เปลือกของลำต้นจะแตก
 ออกเป็นร่อง เมื่อแก่จะเปราะง่าย
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกเวียนสลับ รูปไข่ทอกแกมขอบขนาน
 ปลายใบจะแหลม โคนใบมน กว้าง 4-5 ซม. ยาว 12-25
 ซม.
 ดอก: สีขาวคล้ายกับเหลือง กลีบหอมอ่อนๆ ออกอยู่ตามโคน
 ก้านใบ กลีบยาวประมาณ 2 นิ้ว มีอยู่ 8-10 กลีบ ช่อๆ
 กันอยู่ กลีบดอกจะเรียวกว่าดอกจำปา ตรงกลางดอกมี
 เกสรเป็นแท่งกลมเล็ก ยอดแหลมคล้ายฝักบัวไฟด
 เล็กๆ ออกดอกตลอดปี
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนกิ่ง และเมล็ด ปลูกง่ายกว่าจำปา
 ขึ้นได้ดีในดินทุกชนิด เป็นไม้กลางแจ้งที่ดอกสวยงาม
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ใบ นำต้นรับประทานแก๊ว และแก้หลอดลมอักเสบ

Continue

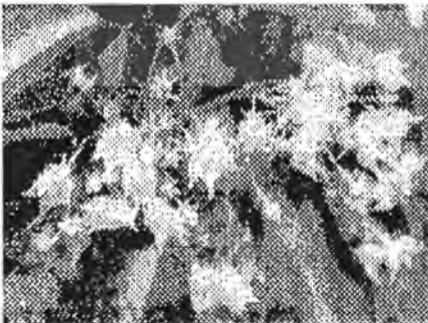
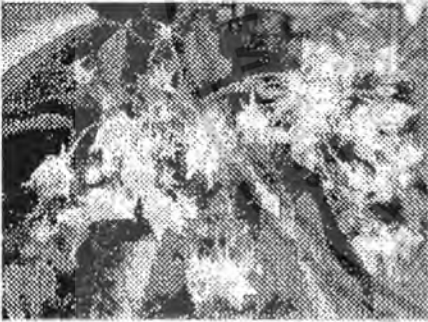
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย การนำไปใช้

ชื่อไทย : จำปูน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Anaxagorea siamensis* (1) 21
Anaxagorea scortichnii (2)
Anaxagorea javanica Bl(3)
 วงศ์ : ANNONACEAE
 ชื่อสามัญ : Jum-Poon
 ชื่ออื่น :-
 ถิ่นกำเนิด : ใตชายพบทางเทือกเขาบรรทัดในภาคใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม สูงประมาณ 2-4 ม. ต้น ใบ และกิ่งก้านต่างๆกับ
 พวงกระดังงา กิ่งก้านจะเกลี้ยง เปลือกเรียบมีสีเทาคล้ำ
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกสลับ เป็นมันขึ้นใบเกลี้ยง ของใบเรียบใบ
 มีจัก ปลายแหลม กว้าง 5-8 ซม. ยาว 10-20 ซม.
 ดอก: มีสีขาวนวล กลิ่นหอมแรง เป็นดอกเดี่ยวออกตามกิ่ง
 กลีบดอกหนา แข็งมี 6 กลีบ เรียงเป็น 2 ชั้นๆละ 3
 กลีบ โคนกลีบสีเขียว เพื่อบาเหนียวที่กว้าง
 ประมาณ 2 ซม. เกสรตัวผู้และตัวเมียจำนวนมาก ดอก
 ดอกตลอดปี
 ผล: เป็นกลุ่มก่อนข้างกลม ยาวประมาณ 3-4 ซม. มีเมล็ดสี
 ดำ ยาว 1-1.2 ซม.
 การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ดและการตอน แต่การเพาะ
 เมล็ดจะได้ผลดีกว่า เป็นไม้กลางแจ้ง ขึ้นได้ดีกับดิน
 ทุกชนิด ชอบที่รกร้าง ความชื้นสูง
 การนำไปใช้ประโยชน์: -
 หมายเหตุ (1) พบที่อุทยานไม้ดอกไม้ประดับในประเทสไทย

Continue

ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัยมหานาทางวิชาการ
 และพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : ชนบาด
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Vallaris glabra* 22
 วงศ์ : APOCYNACEAE (1)
 MELIACEAE (2)
 ชื่อสามัญ : Chon-Naod
 ชื่ออื่น : ชนบาดกลาง(ภาคกลาง) ชนบาดฝรั่ง,ดอกข้าวใหม่
 (กรุงเทพฯ) สีบอ้าย(ภาคเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด : อินโดนีเซีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถาขนาดใหญ่ มีเถาที่เหนียวและแข็งแรง เลื้อยยาวถึง
 6-8 ม. ทุกส่วนของลำต้นมีน้ำยางขาว
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกตรงข้าม ลักษณะของใบขน ปลายใบจะมี
 ตั้งแหลมยาวขึ้นออกมาจากขอบยอดใบ ใบกว้าง
 ประมาณ 10 ซม. ยาวประมาณ 15 ซม.
 ดอก: ตัวดอกสีขาว มีเกสรสีชมพูอ่อนๆ กลิ่นคล้ายกับกลิ่น
 ระบายของข้าวใหม่ หรือกลิ่นใบเตย หอมหวานและหอม
 และหอมทน ออกเป็นช่อตามซอกใบและปลายกิ่ง ช่อ
 ละ 10-15 ดอก กลีบดอกโคนเชื่อมกันเป็นรูปถ้วยปาก
 กว้าง ปลายแยกเป็น 5 แฉก ขนาดเต็มที่กว้าง 1.5 ซม.
 เกสรตัวผู้ 5 อัน ติดกันเหมือนลูกศรอยู่กลางดอก
 ออกดอกปีละครั้งเท่านั้น
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนกิ่ง ปักชำ หนั่งกิ่ง ขึ้นได้ดีในดิน
 ร่วนซุยและต้องน้ำและ ชอบที่กลางแจ้ง แสงแดดจัด
 การนำไปใช้ประโยชน์: -
 หมายเหตุ

Continue

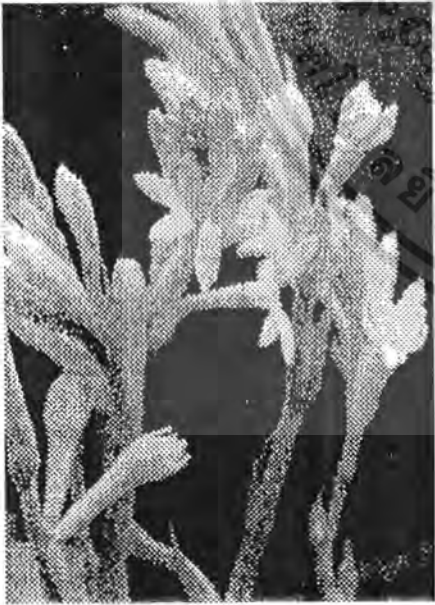
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัยมหานาทางวิชาการทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 และพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : มะลูดั่ง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Stephanotis floribunda* 23
 วงศ์ : APOCYNACEAE (1)
 ASCLEPIADACEAE (2)
 ชื่อสามัญ : Creeping Tuberose, Madagascar Jasmine
 ชื่ออื่น : บ่อนกลิ่นเถา (ภาคกลาง)
 ถิ่นกำเนิด : มาดากัสการ์
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถา ทุกส่วนมียางสีขาว
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกตรงข้าม รูปรี กว้าง 3 ซม. ยาว 2.5-10 ซม. ปลายแหลม โคนมนหรือเว้าลึกน้อย ใบหนา มีดอก: มีดอกสีขาวเป็นมัน กลิ่นหอมแรง ออกเป็นช่อตามซอกใบ ครั้งละ 5-10 ดอก รูปคล้ายกังลม กลีบเลี้ยง 5 กลีบ กลีบดอกเป็นหลอด ยาว 3 ซม. โคนเป็นหลอด ภายในเป็นหลอดเป็น 5 กลีบ กลีบดอกมีรูปร่างเป็นแผ่นเล็ก บนเต็มมีกว้าง 2 ซม. เกสรตัวผู้ 5 อัน ติดอยู่กับหลอดดอก อับเรณูเป็นแผ่นเหนียว ออกดอกตลอดปี
 ผล: เป็นฝักคู่ ยาว 7.5-10 ซม. ฝักแตกด้านเดียว เมล็ดมีขนฟูที่ปลายดอกตัวหนึ่ง
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำกิ่ง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 หมายเหตุ
 (1) มหาวิทยาลัยมหิดล
 (2) ไม้ดอกไม้ประดับเมืองไทย

Continue

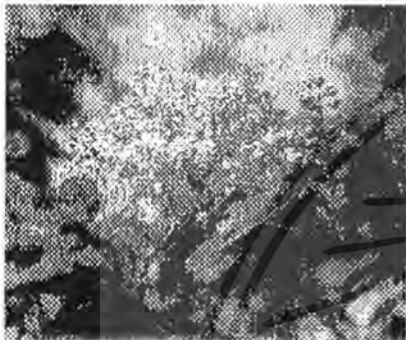
ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและมหกรรมสวนมาทางวิชาการ

ชื่อไทย : บ่อนกลิ่น
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Polyanthes tuberosa* (1) 24
Polyanthes tuberosa (2)
 วงศ์ : AGAVACEAE (1)
 AMARYLLIADACEAE (2)
 ชื่อสามัญ : Tuberose
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : อเมริกาใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ล้มลุกที่มีหัว ลำต้นอยู่ใต้ดิน ลักษณะคล้ายหัวหอม มีกลิ่นหอมเป็นกระจัดอยู่ทางใต้หัว เป็นไม้ที่อยู่กลางแจ้ง ชอบแดดและน้ำ
 ใบ: ใบสีเขียว เรียง และเรียงยาวใบจะโผล่ออกมาจากพื้นดิน ขาดใบยาวประมาณ 1-1.5 ฟุต
 ดอก: ช่อดอกออกตรงกลางของลำต้น และจะมีดอกเกาะตรงกันดอกเรียงกันเป็นแนวตามก้านดอก มีสีขาว มีกลิ่นหอมมาก กลีบดอกแต่ละกลีบจะไม่เท่ากัน ดอกยาวประมาณ 1 นิ้ว ช่อดอกหนึ่งๆ ยาวประมาณ 2-2.5 ฟุต จะหอมเวลาเย็นและกลางคืน
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการแยกหัว เป็นไม้กลางแจ้งที่ต้องการแสงแดดอย่างเต็มที่ ปลูกในหม้อ ขี้เถ้าดีดินที่ร่วนซุยหรือดินปนทราย
 การนำไปใช้ประโยชน์: -
 หมายเหตุ
 (1) พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับ

Continue

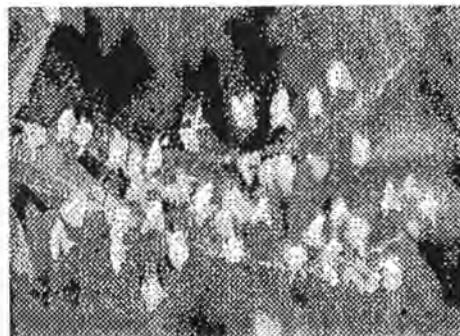
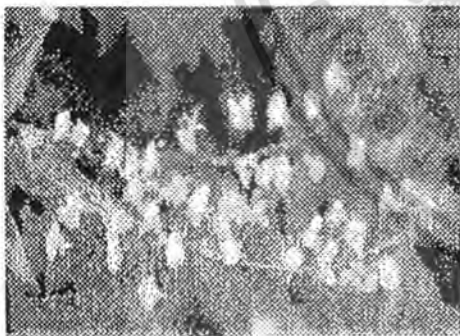
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ารูปใด ๆ ทั้งสิ้น จึงทั้งทางให้คัดลอกไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : ดับทอง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Csesalpinia coriaria* (Jacq.) Willd
 วงศ์ : CAESALPINCEAE (1)
 LEGUMINOSAE (2) 25
 ชื่อสามัญ : Davi-Davi
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : อเมริกากลาง
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่มต้น สูงประมาณ 6-10 ม. มีพุ่มแผ่กว้าง ลำต้นและกิ่งก้านกุดกึ่งยวบย่นคล้ายกับไม้ตัด
 ใบ: ใบประกอบแบบขนนก ออกเป็นแผงสองชั้น คล้ายกับใบมะขามแต่ใหญ่กว่า ใบย่อยขนาดเล็ก กว้าง 0.1-0.2 ซม. ยาว 0.5-0.9 ซม. ไม้ที่ลำต้นย่อย
 ดอก: สีขาวอมเขียว หรือสีเขียวยอมเหลืองอ่อน กลิ่นหอมแรง ขนาดเล็กออกเป็นช่อตามซอกใบและปลายกิ่ง ช่อๆหนึ่งจะสูงประมาณ 12 นิ้ว กลีบดอก 5 กลีบ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.3-0.5 ซม. เกสรตัวผู้ 10 อัน ออกดอกช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม
 ผล: เป็นฝักแบน บิดงอ เหมือนกับฝักมะขามเทศ ฝักหนึ่งมีเมล็ด 2-3 เมล็ด
 การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ด ตอนกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้ง ที่เจริญเติบโตเร็วมาก ปลูกง่าย ดินแห้งเป็นไม้ที่มีรูปทรงต้นเตี้ยมาก งามเด่นชวนให้ตื่นตา ปลูกได้ดีในดินทุกชนิด
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ฝัก มีสารฝาด (แทนนิน) 40-50% ในใบและผล
 ย้อมหนังสือ

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพวงมาลัยดอกไม้ประดับในประเทศไทย

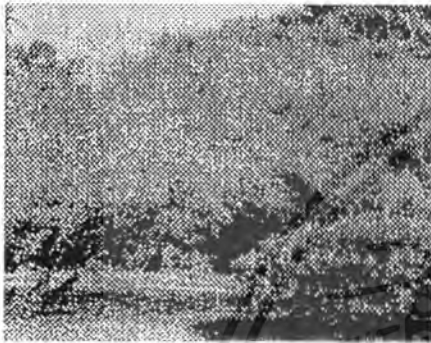
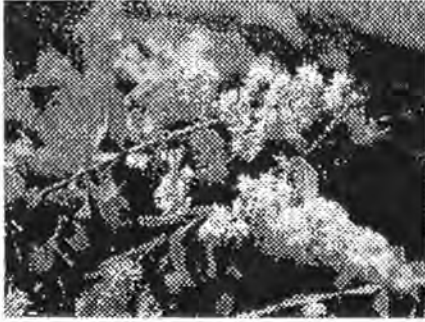

ชื่อไทย : เถาวัลย์เปรียง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Derris scandens* 26
 วงศ์ : LEGUMINOSAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : เถาวัลย์เปรียง เถาวัลย์เปรียง (นครราชสีมา) พานโสน (ชุมพร)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียเขตร้อน
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถาใหญ่ ยอดอ่อนเหมือนหมู
 ใบ: ใบประกอบแบบขนนก ออกสลับ ใบย่อย 9 ใบ รูปไข่หรือรูปรี กว้าง 1.5-2.5 ซม. ยาว 3.5 ซม.
 ดอก: สีชมพูอ่อนเกือบขาว ออกเป็นช่อตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง ยาว 30 ซม. ห้อยลง กลีบดอก 5 กลีบ คล้ายดอกถั่ว รูปปร่างและขนาดต่างกับ เกสรตัวผู้ 10 อัน ออกดอกช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน
 ผล: เป็นฝักยาว กว้าง 0.9-1.3 ซม. ยาว 3.5-8 ซม.
 การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ด ไทล
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 เถา ใช้เข้ายารักษาโรค ใช้ร่วมกับยาอื่นๆ แก้ปวดเมื่อยข้อกระดูก เถาใช้สารที่ออกฤทธิ์เช่นเดียวกับสารอินนินในพืชสมุนไพร ถ้าผู้ป่วยรับประทานยาๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีระได้
 สารสำคัญ: Scandenin, Mallanin, Chandanin

Continue

การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ ศึกษาภาพสีจากสมุดภาพหน้าที่ 13

ชื่อไทย : เทียนกิ่ง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Lawsonia inermis* Linn. 27
 วงศ์ : LYTHRACEAE
 ชื่อสามัญ : Henna, Mignonette-Tree
 ชื่ออื่น : เทียนขาว, เทียนขาวเปลือก, เทียนแดง, เทียนปัด
 (ภาคกลาง) ช่วงกุ่ม, ไววกะฮงย, เอียะ(จีน)
 ถิ่นกำเนิด : แอฟริกาเหนือและเอเชียตอนใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง 3-5 ม. ทรงพุ่มกลม
 ใบ : ใบเดี่ยว รูปไข่ กว้าง 1-2 ซม. ยาว 3-4 ซม. ใบออก
 เป็นคู่ตรงข้ามกัน ตรงข้อของลำต้น
 ดอก : ดอกเป็นช่อตามปลายกิ่งและซอก ดอกมีสีขาวหรือแดง
 กลีบดอกย่อย มีกลิ่นหอมอ่อนๆ ออกดอกเดือนสิงหา-
 ตุลาคม
 ผล : เป็นผลแห้งแตกได้ รูปกลมสีเขียว แตกกระจายเปลี่ยน
 เป็นสีน้ำตาลอ่อน
 การขยายพันธุ์ : โดยการตอนกิ่ง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ใบสด แก้เจ็บขบหรือเป็นพิษของ สามารถฆ่าเชื้อโรค
 เชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรคกลาก
 ดอก ทำยุงฆา สารสำคัญในใบ เป็นผลิตภัณฑ์
 ชื่อ lawsone

Continue

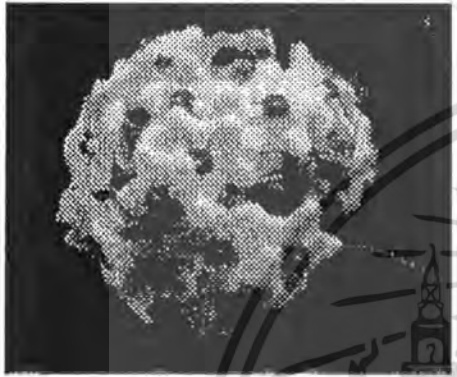
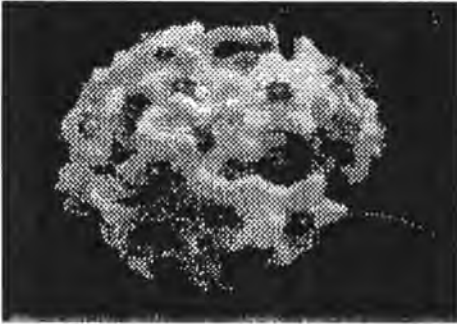
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : นมควาย
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Uvaria rufa* Bl. 28
 วงศ์ : ANNONACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : ตั้งตัง(นครราชสีมา), ตินตังเครือ(ศรีสะเกษ, อุบล
 ราชธานี), นมควาย(กลาง), นมควายป่า(เชียงใหม่)
 เขียว(กระบี่, พังงา, ภูเก็ต), ขุนพุก(เหนือ)
 กีบขวน(อุดรธานี), ขี้พวนไทย(ชุมพร),
 กล้วย(ชัยภูมิ), ทำลิง(ตะวันออกเฉียงเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่มหรือเลื้อย สูงได้ถึง 5 ม. กิ่งอ่อนมีขนและเกล็ด
 สีน้ำตาลแดง
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปรีหรือรูปไข่ ผิวใบมีขนสีน้ำตาล
 แดงทั้งสองด้าน กว้าง 2.5-3.5 ซม. ยาว 4.5-10 ซม.
 ดอก : ออกดอกเป็นกระจุก 2-3 ดอก ที่กิ่งก้าน กลีบดอกสี
 แดงเข้ม กลิ่นหอม
 ผล : เป็นผลกลุ่ม รูปไข่หรือรูปไข่กลับ เมื่อสุกสีแดงสด
 การขยายพันธุ์ : -
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ทำบ ราก ต้มน้ำดื่ม แก้ไข้
 ราก แก้ผอมแห้ง สำหรับสตรีอยู่ไฟไม่ได้หลังการ
 คลอดบุตรและช่วยบำรุงทารก
 ผล ตำผสมน้ำ ทาแก้มีดบาดผิวหนัง

Continue

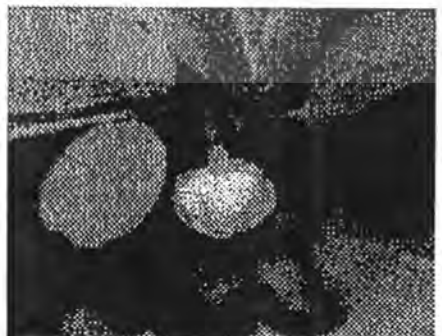
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : เหยี่ยวเรียว
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hoya parasitica* (1) 29
Hoya ovalifolia Wight and Arn (2)
 วงศ์ : ASCLEPIADACEAE
 ชื่อสามัญ : Wax Flower , Wax Plant
 ชื่ออื่น : เหยี่ยวระตอม
 ถิ่นกำเนิด : ออสเตรเลีย อยู่ในตระกูลเดียวกับจำพวก ผกากรอง , พวงแก้ว
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : เป็นพืชรูปร่างไม้เลื้อย ลำต้นเป็นเถาเลื้อย ขอบเถาเกาะตามกิ่งไม้ใหญ่ หรือปลูกลงในกระถางแขวนก็ได้
 ใบ : มีสีเขียวมันวาว เหนียว ออกเป็นคู่ ๆ ตามเถา ใบจะมนคล้ายรูปหัวใจ ใบกว้างยาวประมาณ 6 ซม. ตามใบจะมียางสีขาว เพื่อรักษาความชื้น
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อหรือเป็นพวง มีกลิ่นหอม ลักษณะของดอกจะออกเป็นกลุ่มเหมือนกับดอกเข็ม ปลายดอกแยกออกเป็น 5 แฉก รูปดาว ตรงกลางดอกจะมีต่อมสีเหลืองวางตามซอกซี่มดหนึ่งเป็นรูปดาว และตรงกลางมีสีเหลืองอยู่อีก มองดูคล้ายกับดอกไม้ที่สร้างขึ้นด้วยเทียนหรือขี้ผึ้ง ออกดอกเดือนธันวาคม-มกราคม
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการตัดชำหรือการตอน เป็นไม้ในร่ม จะปลูกลงในกระถางที่มีน้ำลึกยึดเกาะได้ หรือกระถางแขวน ต้องการร่มเงาในการเจริญเติบโต ขึ้นได้ดีในดินที่ร่วนซุย ไม้ที่ยังผลงอกขึ้นแล้วไปปลูกลงในดิน การนำไปใช้ประโยชน์ : -

Continue

ที่มา : พจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยและ ไม้ดอกไม้ประดับ

ชื่อไทย : เหน็บแข
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Rauwenhoffia siamensis* (1) 30
Sphaeroeoryne clavipes (2)
 วงศ์ : ANNONACEAE
 ชื่อสามัญ : Nom-Maew
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : เป็นไม้ของประเทศไทยที่ขึ้นตามป่าดงดิบภาคกลางภาคใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่มกิ่งเลื้อย สูงประมาณ 1-2 ม. ไม้ยืนต้นที่สมบูรณ์ ลำต้นและกิ่งก้านจะมีสีน้ำตาลและเนื้อไม้ที่แข็งแข็ง
 ใบ : ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ๆตรงข้ามกัน ใบขนาดเล็กเป็นรูปหอก โคนใบมน ปลายใบแหลม ใบยาวประมาณ 3 นิ้ว มีสีเขียว
 ดอก : สีเหลือง มีกลิ่นหอมในเวลาเย็นถึงค่ำ ออกเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว ดอกจะเอนอยู่ 6 กลีบ ชั้นละ 3 กลีบ กลีบดอกจะแข็งและสั้น ขนาดเต็มที่กว้างประมาณ 0.5 นิ้ว จะออกดอกตามฤดูฝน
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการตอน เพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง อยู่ใต้ใบที่มีแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในสภาพดินเกือบทุกชนิด แต่ต้องมีความชื้นอยู่เสมอ
 การนำไปใช้ประโยชน์ : -
 หมายเหตุ
 (1) พจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย
 (2) บทกรรมสืบทางวิชาการทางเลือกของนักพฤกษศาสตร์

Continue

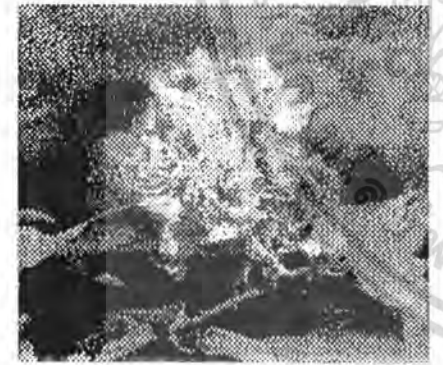
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิงก์ข้างบนนี้ให้ดาวน์โหลดเนื้อหา และดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเอกสารฉบับนี้ที่การนำไปใช้

ที่มา : บทกรรมสืบทางวิชาการและพจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

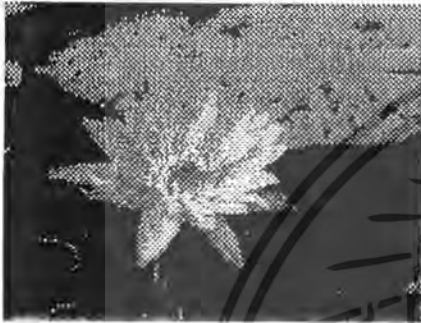
ชื่อไทย : นางขยับ
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Clerodendrum fragrans* (1) 31
Voikameria fragrans Vent (2)
 วงศ์ : VERBENACEAE
 ชื่อสามัญ : Burma Conehead, Fragrant Clerodendron, Stink Bush, Lady Nugent Rose
 ชื่ออื่น : สร้อยใหญ่ (นครราชสีมา) ปิงสมุทร (เชียงใหม่) ปิงชะบด ปิงซ้อน (ภาคเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียตะวันออกเฉียง
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่ม ไม้ยืนต้นเนื้ออ่อน สูงประมาณ 1-2 ม.
 ใบ : ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ๆ ตรงข้ามกับอยู่ตามข้อต้น ใบสากระคายมือ ใบเป็นรูปไข่โพรี ตรงปลายแหลมใบมีตั้งขอบใบเว้ารอบขอบใบ ใบกว้าง 5.5 นิ้ว ยาว 7 นิ้ว
 ดอก : คล้ายกับดอกมะลิซ้อน สีขาว มีกลิ่นหอมมาก ออกดอกเป็นช่อ อยู่ตามยอดและปลายกิ่ง ดอกจะเป็ยตเสียดกับแกนใบเมื่อ หมดดอกหนึ่งจะกว้าง 4-5 นิ้ว บนยอดที่กว้างประมาณ 1 นิ้ว
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยใช้กิ่งก้าน กิ่งปักชำ เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบอยู่ในที่ที่แสงแดดรำไร ปลูกในดินที่ร่วนซุย มีความชื้นสูง เป็นพรรณไม้ที่ปลูกง่าย
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 ราง ฝ้ายกับใบปอ ใบ ตรีภวาริม ฐสวิต ฝ้ายเป็นยาขับปัสสาวะ
 หมายเหตุ Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : โขร
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hiptage bengalensis* Kurz. 32
 วงศ์ : MALPIGHIACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : กะสังร้าง (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน) ทำสังข้างเผือก พญาข้างเผือก สะเลา(ภาคเหนือ) แทนปิก(ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้เถาเนื้อแข็งร่วนเสีย ถ้าปลูกกลางแจ้งอาจจะเป็นพุ่มใบ : ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน ใบอ่อนสีเทา รูปขอบขนาน รูปไข่หรือรูปไข่กลับ กว้าง 3-11 ซม. ยาว 5-18 ซม. ปลายเรียวแหลม โคนมนและมีต่อมนูน 2 ต่อมนูน
 ดอก : สีขาวหรือขาวอมชมพูเรื่อๆ กลีบบนสีเหลืองนวล กลีบนอก ออกดอกเป็นช่อ ยาว 4-15 ซม. ดอกบานอยู่ 3-4 วันก็จะร่วง แต่จะมีดอกที่ทยอยบานอยู่เรื่อยๆ ออกดอกประมาณเดือนกุมภาพันธ์
 ผล : ผิวสีน้ำตาล เป็นปิกประกบกันสามมุม
 การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด ตอนกิ่งหรือปักชำ
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 ใบ แก้โรคผิวหนัง เปลือก ตำพอกแผลสด
Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : บัวผัน บัวเดือน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Nymphaea stellata* 33
 วงศ์ : NYMPHAEACEAE
 ชื่อสามัญ : Water lily
 ชื่ออื่น : -

ถิ่นกำเนิด : ในไทยพบทุกภาค แหล่งน้ำริตติงๆ ภูเขา ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ต้น: เป็นบัวสายขนาดเล็ก มีลำต้นใต้ดินเป็นท่อนเล็ก
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกสลับที่ ลอยบนผิวน้ำเรียงเป็นวง แผ่นใบรูปรีหรือค่อนข้างกลม กว้าง 8-18 ซม. ยาว 17-23 ซม. ปลายมนโค้งงอ เล็ก ขอบเรียบและเป็นคลื่น เพื่อใบจะทน ถ้าน้ำขุ่นสีเขียวยังเป็นต้น ลำต้นล่างสีม่วงออกน้ำเงิน ใบทับนี้ทางใต

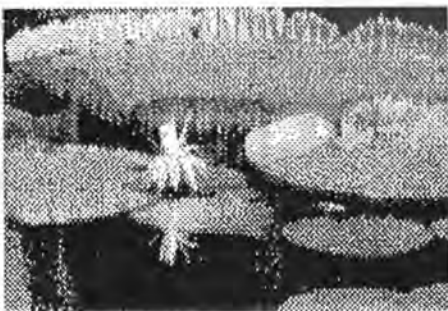
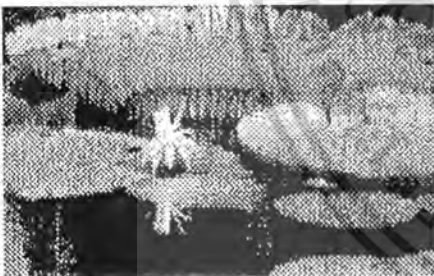
ดอก: สีขาวอมม่วงคราม กลีบหอบอ่อน ออกเดี่ยวตามซอกใบ ขนาดเกือบเท่าฝ่ามือ กลีบดอก 8-16 กลีบเรียงซ้อน 2-3 ชั้น ขนาดเต็มทีกว้าง 6-12 ซม. เกสรตัวผู้จำนวนมาก หลากสีมีรูปทรงยาวคล้ายเข็มงอออก

ดอกตลอดปี ขนาดตอนเช้าและท่อนตอนสายในวันเดียว
 ผล: ก่อนข้างกลม ขนาด 2-2.5 ซม. อยู่ในน้ำ เมล็ดมาก การขยายพันธุ์: โดยการแยกหัวปลุก เป็นบัวที่งอทั้งที่แสดงต้องการผิวที่น้ำปานกลาง และปลุกปานกลาง

การนำไปใช้ประโยชน์:
 ใช้ปลุกประดับในตู้ปลา ทำเป็นอาหาร

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : บัววิกตอเรีย 34
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Victoria regia* [1]
Victoria amazonica [Poepp] Sowerby [2]
 วงศ์ : NYMPHAEACEAE [1]
 EUPHYALACEAE [2]

ชื่อสามัญ : Giant Water Lily, Royal Water Lily

ชื่ออื่น : บัวกระดัง (กรุงเทพฯ)

ถิ่นกำเนิด : ในอเมริกาใต้แถบที่น้ำอะเมซอน ปลุกในน้ำที่ลึก

ลักษณะทั่วไป

ต้น: เป็นบัวชนิดหนึ่ง มีลำต้นใต้ดินคล้ายหัวเผือก อยู่ใต้น้ำ
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกสลับที่ ลอยบนผิวน้ำเรียงเป็นวง แผ่นใบค่อนข้างกลม กว้าง 1.3-1.9 ม. ด้านบนเป็นมันสีเขียวเข้ม ด้านใต้เป็นมันสีเขียวย่นงอแดง มีขนสั้นใบใหญ่ ขุนเด่น มีก้านชูกลีบ ขอบของใบจะยกสูงขึ้นตามกลีบขอบกระดัง ก้านใบมีก้านแข็ง

ดอก: ยาวแตรบานจะมีสีขาวอมชมพู และกลายเป็นสีชมพูจัดเรื่อยๆ ออกเดี่ยว ขนาดเกือบเท่าฝ่ามือ มีกลีบหอบในตอกลางกับกลีบดอกขนาดใหญ่ กลีบดอกจำนวนมากเรียงซ้อนหลายชั้น ที่อบานเต็มทีกว้าง 20-30 ซม. เกสรตัวผู้จำนวนมาก ออกดอกตลอดปี ขนาดตอนเย็นท่อนเช้า

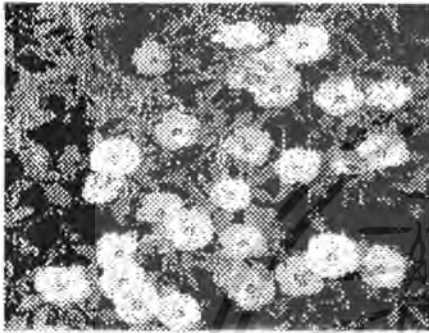
ผล: ก่อนข้างกลม ขนาด 14-17 ซม. เปลือกหนา มีขนามเมล็ดใหญ่ มีจำนวนมาก

การขยายพันธุ์: โดยเมล็ด หัว หรือเหง้า เป็นบัวที่ต้องดูแลรดน้ำทุกวัน ทั่วบริเวณน้ำที่ลึกๆ และผิวที่น้ำที่กว้างใหญ่ ดินที่ปลุกควรใช้ดินผสมอินทรีย์

การนำไปใช้ประโยชน์:

Continue

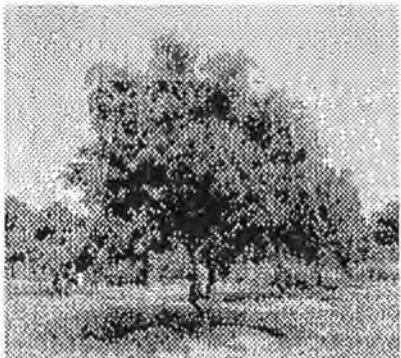
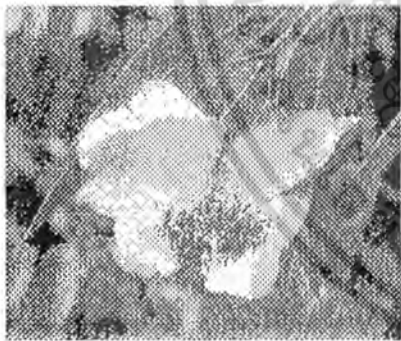
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : นางก้าน้ำ
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Turnera subulata* J.E. Smith 35
 วงศ์ : TURNERACEAE
 ชื่อสามัญ : Sang Rose
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : อเมริกาเขตร้อน และหมู่เกาะอินดีสตะวันตก
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ล้มลุก สูงประมาณ 1-2 ฟุต หรืออาจมากกว่านี้
 ใบ: ใบเดี่ยว รูปรีแกมรูปไข่ หรือรูปขอบขนานแกมรูปไข่
 กว้าง 0.7-4 ซม. ยาว 1.7-3 ซม. ปลายแหลม โคน
 แกมหรือมน ขอบจักเป็นฟันเลื่อย ค้ำล่างมีขนสีขาว
 ดอก: สีเหลืองนวล ภายในตอนโคนสีม่วงเข้ม ออกเดี่ยวตาม
 ขนกลีบปลายกิ่ง มีใบประดับที่โคน กลีบเลี้ยงปลาย
 แหลม โคนเชื่อมติดกับ ปลายแยกเป็นแฉกแหลม ยาว
 1-1.5 ซม. กลีบดอก 5 กลีบ ดอกบานในเวลาเช้า และ
 ใกล้เคียงดอกจะหุบ เกือบบานเต็มทีกว้าง 3 ซม. ดอก
 ดอกตก เกือบทุกวันตลอดทั้งปี
 ผล: รูปไข่ ยาว 0.5-0.7 ซม. เมล็ดจำนวนมาก
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำ เพาะเมล็ด ขึ้นง่ายกลางแจ้งที่
 ชอบแสงแดดจัด ปลูกง่าย ต้องการน้ำปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ปลูกเป็นไม้ประดับ

Continue

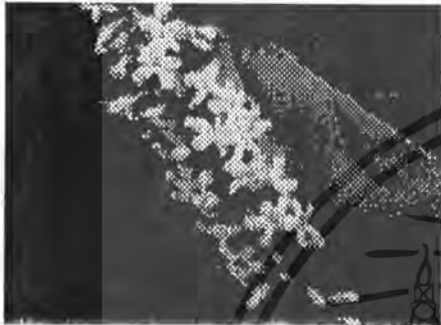
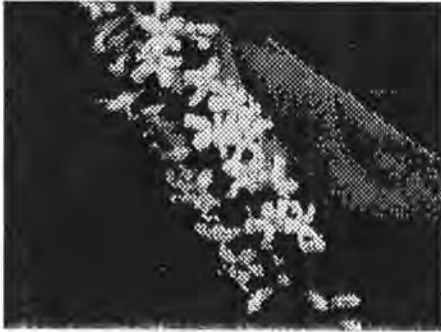
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพวงมาลัยไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : ขุนเขา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mesua ferrea* 36
 วงศ์ : GUTTIFERAE
 ชื่อสามัญ : Iron Wood, Ceylon Iron Wood
 ชื่ออื่น : นกขุตร(ภาคใต้) ปะนาคอ(บาหลี-ปัตตานี)
 สารภีดอก(เชียงใหม่) ก้าม(เกาะเรียง-แม่ฮ่องสอน)
 ถิ่นกำเนิด : ขึ้นประปรายในป่าดงดิบทางภาคเหนือ ภาคใต้ ที่
 สูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 20-700 ม.
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น:
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกตรงข้าม รูปใบหอกหรือขอบขนานแกม
 ใบหอก กว้าง 2-3 ซม. ยาว 8-10 ซม. ปลายเรียวแหลม
 โคนสอบ ใบอ่อนสีนูนๆ ใบแก่มีขนยาวทางด้านใบ
 เส้นใบถี่ เนื้อหนา
 ดอก: สีขาวหรือสีเหลืองอ่อน กลีบหอมมาก ดอกเดี่ยวหรือ
 เป็นกระจุกๆละ 2-3 ดอกตามซอกใบ ดอกกว้าง
 5-10 ซม. กลีบเลี้ยงรูปช้อนงอเป็นกระพุ่ม มี 2 ชั้นๆ
 ละ 2 กลีบ กลีบดอก 4 กลีบ รูปไข่กลับปลายมนและ
 เว้า โคนสอบขนาดเต็มที่กว้าง 5-10 ซม. เกสรตัวผู้
 จำนวนมาก ออกดอกในเดือนมีนาคม-กรกฎาคม
 ผล: รูปไข่ แข็ง กว้าง 2 ซม. ยาว 4 ซม. ปลายโค้งแหลม
 กลีบเลี้ยงขยายใหญ่ขึ้นเป็นกาบหุ้มผล 4 กาบ มีเมล็ด
 1-2 เมล็ด
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำ
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ราก แก๊สในลำไส้
 เปลือก ใช้กระจายหนอง

Continue

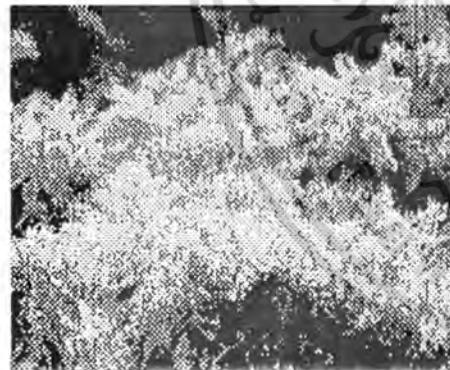
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพวงมาลัยไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : บุหงาลำทรี
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Citharexylum spinosum* 37
 วงศ์ : VERBENACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : บุหงาแดงงาน บุหงาขาวสี ราชาวดี
 ถิ่นกำเนิด : อยู่ในหมู่เกาะบอร์เนียว หมู่เกาะเวสต์อินดีน
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนตรง แตกกิ่งก้านสาขาออกเป็นพุ่ม เปลือกต้นมี
 กลิ่นเหม็นเขียว สูง 3-10 ม.
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ ขอบใบเรียบ ขอบใบมีก้านขนเข้าหากัน
 กว้าง 6-8 ซม. ยาว 10-15 ซม.
 ดอก: สีขาว กลิ่นหอมแรง ออกดอกเป็นพวงอยู่ตามปลาย
 กิ่ง พวงจะห้อย แต่ละพวงจะแยกออกเป็นก้านดอก
 ก้านๆหนึ่งจะออกดอกเรียงกันตั้งแต่โคนก้านใบจนถึง
 ปลายก้านบนหมดถึงก้าน พวงหนึ่งมีก้านดอก
 ประมาณ 8-15 ก้าน ดอกขนาดเล็กติดกับ
 ปลายแยกเป็น 4-5 แฉก บนเต็มมีกว้าง 1 ซม. เกสร
 ตัวผู้ 4 อัน จะออกดอกตลอดปี
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำ ตอนกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้งอยู่
 กลางแดดจัดได้ ปลูกได้ในดินเกือบทุกชนิด
 การนำไปใช้ประโยชน์:

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

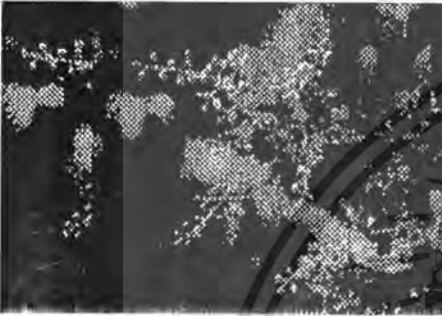
ชื่อไทย : ประดู่บ้าน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pterocarpus indicus* Willd. 38
 วงศ์ : MELIACEAE (1)
 LEGUMINOSAE (2)
 ชื่อสามัญ : Burmese Rosewood, Andaman Red
 wood, Amboyna wood, Narra
 ชื่ออื่น : ดู่บ้าน(ภาคเหนือ) ประดู่บ้าน ประดู่ลาย อังสนา
 (ภาคกลาง) สะไ้(ภาคอีสาน) บารฮิวาส)
 ถิ่นกำเนิด : ประเทศอินเดีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่มาก กิ่งก้านแผ่กว้างน้อยย้อย สูง 20 ม
 หรืออาจสูงกว่านี้ เปลือกสีน้ำตาลมีสีน้ำตาลเข้ม จะแตก
 สะเก็ดออกเป็นร่องตื้นๆ
 ใบ: ใบประกอบแบบขนนก ออกสลับ ใบย่อย 7-13 ใบ
 ใบเป็นรูปไข่รี ปลายใบแหลม โคนใบมน ขอบใบเรียบ
 ไม้พุ่ม ใบกว้าง 4-5 ซม. ยาว 6-10 ซม.
 ดอก: สีเหลืองสด มีกลิ่นหอม ออกเป็นช่อตามซอกใบใกล้
 ปลายกิ่ง ลักษณะคล้ายดอกถั่ว มีขนาดเล็ก จำนวน
 กลีบดอก 5 กลีบ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5-1 ซม. เกสรตัว
 ผู้ 10 อัน ออกดอกในช่วงเดือน พฤษภาคม-สิงหาคม
 ผล: เมล็ด กลีบรูปไข่ ขนาด 3-4.5 ซม. มีเมล็ด 1-2 เมล็ด
 การขยายพันธุ์: โดยเพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง ที่ชอบแสง
 แดดจ้าและอากาศที่ร้อน ต้องการน้ำปานกลาง ขึ้นได้ดี
 ในดินทุกชนิด
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 เมล็ด เป็นยาทำให้อาเจียน
 เนื้อไม้ แข็ง ทนทาน ใช้ทำเครื่องเรือน ต้มเครื่องยา

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, พรรณี ไม้สวนหลวง ร.9 และเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
และพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : ประยงค์ 39
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Aglaia odorata*
 วงศ์ MELIACEAE
 ชื่อสามัญ : Chinese Rice Flower
 ชื่ออื่น : ประยงค์, ประยงค์, ประยงค์(ภาคเหนือ) ทอมนก(ภาคใต้)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม สูง 4-7 ม. มีใบดก ปลายยอดอ่อนหุ้มด้วยใบ
 เกล็ดสีน้ำตาล
 ใบ: ใบประกอบแบบขนนก ออกสลับ แกนกลางใบแผ่เป็น
 กรวยเล็กๆ มีใบย่อย 5 ใบ รูปไข่กลับ กว้าง 1-2 ซม.
 ยาว 2-4 ซม. ปลายมน โคนแหลม
 ดอก: สีเหลือง มีกลิ่นหอมแรง ออกเป็นช่อตามซอกใบ และ
 ปลายกิ่ง ยาว 5-10 ซม. ดอกขนาดเล็กมาก ขนาดเส้น
 กว้าง 0.2-0.3 ซม.
 ผล: เป็นผลสด มีเมล็ด 1-2 เมล็ด
 การขยายพันธุ์: โดยเพาะเมล็ด ตอนกิ่ง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ราก ใช้ประทุษเป็นยา ทำให้อาเจียนเพื่อถอนพิษ
 ดอก ใช้แต่งกลิ่นใบยา เรียกว่า กลิ่น นิยมนำมาทำ
 odourine, odorigol, aglaiol

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพรรณไม้สวนหลวง ร.9

ชื่อไทย : ปิ่นทิว 40
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Jasminum rex Craib*
 วงศ์ OLEACEAE
 ชื่อสามัญ : Thai Jasmine, Phun-Yee
 ชื่ออื่น : มะลิปิ่นทิว, มะลิย่าน
 ถิ่นกำเนิด : ประเทศไทยและใกล้เคียง
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถา ทั่วกลมหดลียง เป็นมัน
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน กว้างประมาณ 5 ซม.
 ยาว 10 ซม. รูปรีขอบ ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคน
 ใบมน ขอบใบเรียบ ถ้าแก่สีเขียวเข้ม เป็นมัน ด้าน
 ล่างสีอ่อน ก้านใบสั้น
 ดอก: ออกดอกเป็นช่อเล็กๆ มีสีขาว ช่อละ 2-3 ดอก ตาม
 ก้านใบมีกลิ่นเหม็นเป็นเส้นๆ สีเขียวอ่อน กลีบดอกโคน
 เชื่อมติดกันเป็นหลอดเล็กๆ ปลายแยกเป็นกลีบ 8-9
 กลีบ เรียงซ้อนกัน ดอกบานเต็มที่กว้าง 5-7.5 ซม.
 ออกดอกเดือนมกราคม
 ผล: รูปไข่ขนาดเล็ก
 การขยายพันธุ์: โดยการตอน ปักชำ
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ปลูกเป็นไม้ประดับ

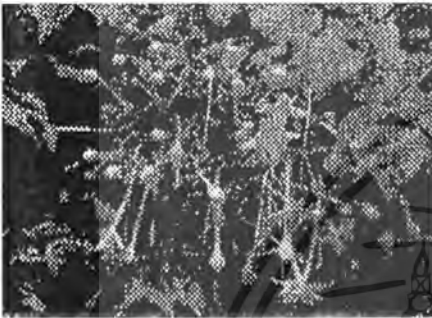

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : ฟิล
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Millingtonia hortensis* 41
 วงศ์ BIGONIACEAE
 ชื่อสามัญ : Cork Tree
 ชื่ออื่น : กาะระลอง กาดสะลอง(ภาคเหนือ) เล็กตองไฟ (กะเหรี่ยง-กาญจนบุรี)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียเขตร้อน ขึ้นในป่าเบญจพรรณ ภาคตะวันออกและอินเดียของไทย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้นผลัดใบ เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ กิ่งมักก้อยลง เปลือกสีเทาแตกเป็นร่องลึก เนื้อหุ้มคล้ายไม้ท่อน สูงประมาณ 5-25 ม.
 ใบ : ใบประกอบแบบขนนก 2-3 ชั้น ออกตรงข้าม ออกเป็นช่อๆแผ่กระจาย ใบบ่อยเล็กๆอยู่ ใบย่อยเป็นรูปไข่ หรือรูปไข่แกมรูปหอก ปลายเรียวแหลม โคนกลม ขอบจัก กว้าง 1.5-3 ซม. ยาว 2.5-8 ซม.
 ดอก : สีขาว กลีบดอก ออกเป็นช่อใหญ่ที่ปลายกิ่ง ยาว 10-40 ซม. กะชอยขนาดบานใหญ่กลางคืน ตอนเช้ามีกระจ่าง กลีบเลี้ยง 5กลีบ โคนเชื่อมกันเป็นรูปประging กลีบดอกเชื่อมกันเป็นหลอดยาว ปลายดอกแยกเป็น 5 แฉก รูปแตร กว้าง 2 ซม. เกสรตัวผู้ 4 อัน ออกดอกช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน
 ผล : เป็นฝักแบน ทั้งปลายและโคนจะแหลม และจะมีปลีกลีบต่างๆ ซึ่งสามารถปลิวไปตามลมได้ไกล
 การขยายพันธุ์ : โดยเมล็ด ท่อ เป็นไม้กลางแจ้ง ที่ชอบแสงแดดจัด ทนทานต่อความแห้งแล้งได้ ต้องการน้ำปานกลาง และชอบอากาศที่ชื้นชื้น ปลูกง่าย ขึ้นได้ดีกับดิน

Continue

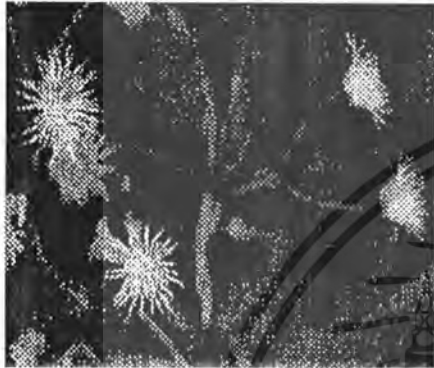
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : ฟิลฝรั่ง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Laurentia longiflora* Peterm. 42
 วงศ์ : CAMPANULACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : แสนประสะ(กรุงเทพฯ)
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ล้มลุก อายุหลายปี ลำต้นตั้งตรง มีน้ำยางขาว สูงประมาณ 20-60 ซม.
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปใบหอกแกมไข่กลับ กว้าง 1.5-4 ซม. ยาว 5-17 ซม. ผิวใบมีขน
 ดอก : ออกดอกเดี่ยว ออกที่ซอกใบ กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นหลอดยาวสีขาว กลีบเลี้ยง
 ผล : ผลแห้ง แตกได้ ผลรูปประging
 การขยายพันธุ์ : -
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 ใบ แก้ปวดฟัน บรรเทาอาการปวดเมื่อย
 น้ำยางระคายเคืองปาก คอ ตา อาจทำให้ตาบอด

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : สยามไทยซัพพลาย
 ศึกษาภาพสีจากสมุดภาพหน้าที่ 21

ชื่อไทย : พวงแก้วคู่ต้น
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Clematis subpelta* Wall 43
 วงศ์ : RANUNCULACEAE
 ชื่อสามัญ : Phung-Kaeo-Kuban
 ชื่ออื่น : งามน้อย
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : เป็นไม้เถาเลื้อยขนาดเล็ก ต้องการหลักยึดเกาะที่เป็นต้นไม้ใหญ่ ลำต้นและกิ่งเป็นร่อง กิ่งเถาจะแตกยอดมากอายุหลายปี
 ใบ : ใบเดี่ยว รูปสามเหลี่ยมออกเป็นคู่ๆตรงข้ามกัน เรียงไปตามเถาต้น มีสีเขียว ปลายใบแหลม โคนใบมน ใบกว้าง 2-3 นิ้ว ยาว 4-5 นิ้ว ขอบใบเรียบ บางใบจะจักเล็กน้อยต่างๆ
 ดอก : มีกลิ่นหอมเย็น ออกดอกตามง่ามใบเป็นช่อ ช่อๆ หนึ่งจะมีดอกอยู่ราวๆ 5-7 ดอก ยาว 4-6 นิ้ว มีขนสั้นๆ ด้านใบเป็นสีม่วงเข้ม เกสรเรียงกันอยู่เป็น 2 วง เกสรตัวผู้เป็นกระจุกขาว ออกดอกเดือนพฤศจิกายน-มกราคม
 ผล : จะเกิดเมื่อดอกร่วงโรยไป ผลเป็นรูปไข่ ปลายมีติ่งคล้ายเส้นด้ายยาวและยังมีขนสีเหลืองอ่อนบางๆรอบผลทำให้ดูคล้ายขนนก ผลแก่จะปลิวไปตามแรงลม การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้งชอบแสงแดดจ้า หาริณได้ดินที่ร่วนซุย และมีความชื้นพอสมควร ต้องการน้ำปานกลาง การนำไปใช้ประโยชน์ : นิยปลูกประดับหรือขึ้นเป็นชั้น

Continue

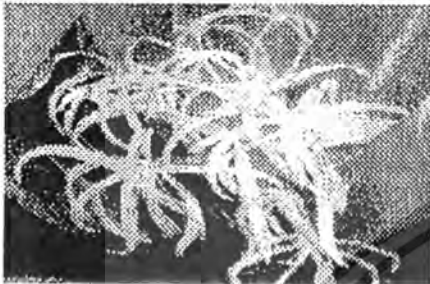
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : พะยอม
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Shorea talura* Roxb.(1) 44
Shorea roxburghii G.Don (2)
 วงศ์ : DIPTEROCARPACEAE
 ชื่อสามัญ : Shorea
 ชื่ออื่น : ทะยอม(เชียงใหม่) ทะยอม(ลาว) ทะยอมแดง, พะยอมแดง (ภาคเหนือ) แคน(ลาว) เชียงเขียว (นครศรีธรรม-เชียงใหม่) ยางยวกร(ท่าบ่อ)
 ถิ่นกำเนิด : ไม้พื้นเมืองของทวายเอเชีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ไม้เนื้อแข็งสีเทาสีเหลืองอ่อนแก่ปนเขียว สูงประมาณ 15-30 ฟุต
 ใบ : ใบใหญ่ ลักษณะของใบเป็นรูปขอบรี ปลายใบแหลม โคนใบสอบ ขอบใบเรียบไม่มีจัก ด้านหลังใบจะมองเห็นเส้นแขนงใบแบบชัดเจน
 ดอก : สีเหลืองอ่อน กลิ่นดอกจะหอมไปทั่วบริเวณ ดอกตกมาก จะออกตรงส่วนยอดของต้น กลีบเลี้ยง 5 กลีบ โคนเชื่อมติดกันกลีบดอก 5 กลีบ เรียงเรียบกันแบบกึ่งกัน ขานเลี้ยงที่กว้าง 1-2 ซม. เกสรตัวผู้ 15 อัน จะออกดอกเดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์
 ผล : รูปรีกว้าง 1 ซม. ยาว 2 ซม. กลีบเลี้ยงหาวรูปเป็นปีก ยาว 3 ปีก สั้น 2 ปีก คล้ายผลยาง
 การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง ที่ชอบแสงแดดจัด ปลูกง่ายขึ้นได้ในดินทุกชนิด มีการระบายน้ำได้ดี ต้องการน้ำปานกลาง ที่จริงพะยอมเป็นไม้ นิยปลูกกันตามบ้านก็เพราะนิยชมชมนกชดช้อย

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย นำไปใช้

ชื่อไทย : พลับพลึง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Crinum asiaticum* Linn 45
 วงศ์ : AMARYLLIDACEAE
 ชื่อสามัญ : Crinum Lily
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ใบดกหนาเตล็ด ลำต้นมีลักษณะเป็นท่อน้ำใต้ดิน
 ใบ : ใบเรียวยาว รูปสามเหลี่ยมขอบมน ใบมีอายุนาน 1 ปี
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อๆละ 5-10 ดอก ก้านช่อดอกยาวมีสี
 ขาวหรือสีแดง มีกลิ่นหอม ออกดอกได้ตลอดปี
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการแยกท่อน ตัดแบ่งท่อนและตัดขั้วใบ
 การนำไปใช้ประโยชน์ : -

Continue

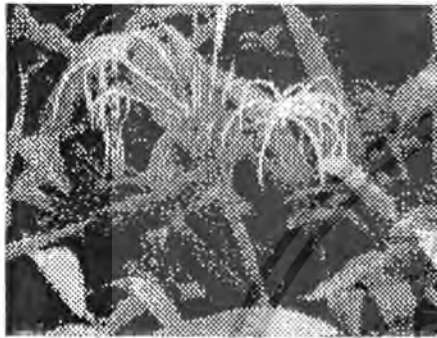
ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับ

ชื่อไทย : พลับพลึงดอกแดง 46
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Crinum amabile* Don
 วงศ์ : AMARYLLIDACEAE
 ชื่อสามัญ : Red Crinum
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : ทวีปแอฟริกา
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : เป็นพืชอวบน้ำ ลำต้นอยู่ใต้ดิน เจริญเติบโตเป็นกอๆ
 กว้างใบช่อกัน ลักษณะเหมือนลำต้นอวบน้ำใหญ่ โคนตั้งที่
 สูงประมาณ 3-4 ฟุต
 ใบ : ใบเป็นรูปหอกเรียวยาว โคนมน ปลายมน ที่โคนใบจะ
 เป็นกษัย ซึ่งถ้าแก่ก็เป็นก้านใบที่ห่อหุ้มเป็นเปลือกของ
 ลำต้นอยู่ผิวเนื้อใบ อ่อนนุ่ม ทนทานเขียว ชื่นรมนกลุ่ม
 เปียกใหญ่
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อใหญ่ ก้านดอกจะชูขึ้นมาจากกลางกอ
 ช่อๆหนึ่งมีดอกประมาณ 15-25 ดอกลักษณะกลีบดอก
 แยกเรียวยาว มี 6 กลีบต่อหนึ่งดอก เมื่อบานเต็มที่
 กลีบดอกจะงอจับเข้าหากันดอก เกสรจะยาวยื่นออก
 มาจากกลางดอก ด้านบนของดอกเป็นสีม่วงหรือสีเข้ม
 ปลายกลีบด้านข้างเป็นสีแดงเข้มหรือแดงเลือดหมู
 มีกลิ่นหอม ออกดอกช่วงเดือนกันยายน- พฤศจิกายน
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการแยกท่อนและการตัดชำ เป็นไม้ที่ปลูก
 ได้ทั้งที่ร่มรำไร ใต้ขอบแสงแดดรำๆ มีความต้องการ
 การให้น้ำปานกลาง เจริญงอกงามได้ดีในดินที่ร่วนซุย มี
 ความชื้นพอเหมาะ และระบายน้ำได้ดี
 การนำไปใช้ประโยชน์ : -

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : พจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยและ ไม้ดอกไม้ประดับ

ชื่อไทย : พลับพลึงแดง
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hymenocallis littoralis* Salisb (1)
Hymenocallis caribaea (2)

วงศ์ : AMARYLLIDACEAE 47

ชื่อสามัญ : Spider Lily

ชื่ออื่น : พลับพลึงตีนเป็ด

ถิ่นกำเนิด : หมู่เกาะอินดีส

ลักษณะทั่วไป

ต้น: เป็นพืชอยู่ใต้น้ำพวกพลับพลึง ที่มีลำต้นเป็นท่อนงา อยู่ใต้ดินและจะงูโอบขึ้นมาเหนือดิน จะขึ้นรวมกันเป็นกลุ่มอยู่ในลักษณะเป็นกอ

ใบ: ใบสีเขียว ใบยาวรูปหอก แผ่นใบหนาแต่อ่อนนุ่ม กว้างประมาณ 9 ซม. ยาว 45 ซม. ใบงูขึ้นมาเหนือดินเป็นกอ

ดอก: ออกดอกเป็นช่อ โดยช่อดอกขึ้นมาเหนือกอ ก้านดอกหนึ่งจะมีดอกอยู่ 4-8 ดอก จะทยอยกันบานทีละ 2-3 ดอก ดอกมีสีขาว มีกลีบดอก 6 กลีบ กลีบดอกเรียวยาว 1.3 ซม. มีกลีบหอยอ่อนๆ เมื่อดอกบานเปลี่ยนกลีบจะงอโค้งเข้าหากันดอก และจะทิ้งไว้ที่กลีบดอกนั้นบนก้านช่อดอกอยู่ มีเกสร 6 เส้น ตอนปลายเป็นสีทึบหรือสีน้ำตาลของกลีบตัวแมงมุม

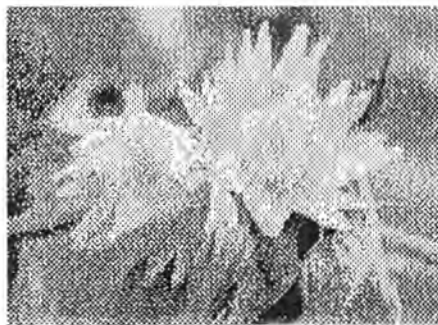
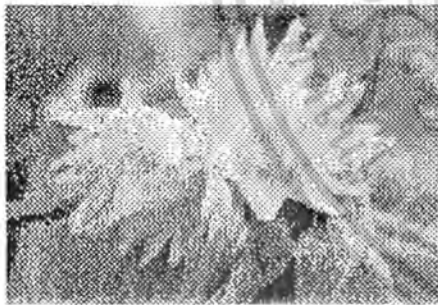
ผล: -

การขยายพันธุ์: โดยธรรมชาติและการตัดชำ เป็นไม้ที่ปลูกได้ทั้งที่ร่มรำไรและกลางแจ้ง แสงแดดจัด มีถิ่นที่อยู่ในดินที่ปนทราย มีกรรพุ่มขึ้นตลอดเวลา ต้องการน้ำมาก

การนำไปใช้ประโยชน์:

Continue

ที่มา : พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยและไม้ดอกไม้ประดับ

ชื่อไทย : พิกุล
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mimusops elengi* Linn 48

วงศ์ : SAPOTACEAE

ชื่อสามัญ : Bullet Wood

ชื่ออื่น : พิกุลป่า(สุท) กุญ(ภาคใต้) แก้ว(ภาคเหนือ) บางตง

[ลำปาง]

ถิ่นกำเนิด : อินเดีย พม่า ชินตาปเปียดิบภาคใต้ ตะวันออก

ลักษณะทั่วไป

ต้น: ไม้ยืนต้นกลางถึงใหญ่ แผ่กิ่งก้านสาขา ออกเป็นพุ่ม กว้าง ตรงส่วนยอดของต้น

ใบ: ใบดก ทำให้อับทึบหนาแน่น กับ ร่มเงา

กอกวนเวียนสลัดห่าง

รูปไข่ รูปรี ปลายแหลม ขอบเป็นคลื่น เป็นมันเงา ยาวประมาณ 12-14 ซม.

ดอก: สีขาวนวล ดอกเล็ก มีกลิ่นหอมมาก ขอบกลีบจักเล็ก น้อย กลีบดอก 24 กลีบ เรียง 2 ชั้นๆนอก 8 กลีบ ชั้นใน 16 กลีบ โคนเชื่อมกันเล็กน้อย จะบานในตอนใกล้รุ่ง ร่วงง่าย

ผล: รูปรี กว้าง 1.5 ซม. ยาว 2.5 ซม.

เมื่อสุกสีแดงอมส้ม

การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง ที่ชอบแสงแดดจัดปลูกง่าย ขึ้นได้ในดินทุกชนิดต้องการน้ำและควรมีดินร่วน

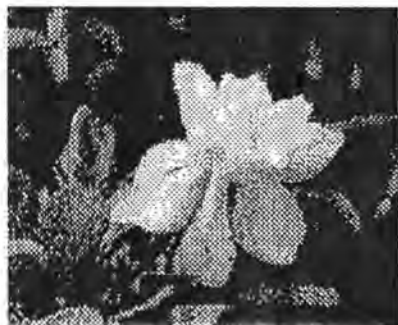
การนำไปใช้ประโยชน์:

เปลือก นำต้มเปลือก อบแก้ปากเปื่อย เหม็งก

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

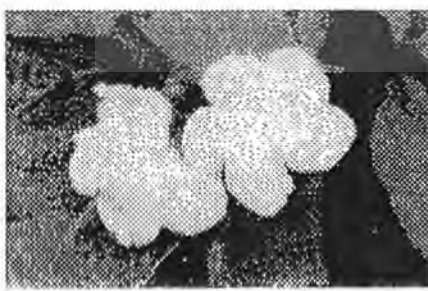
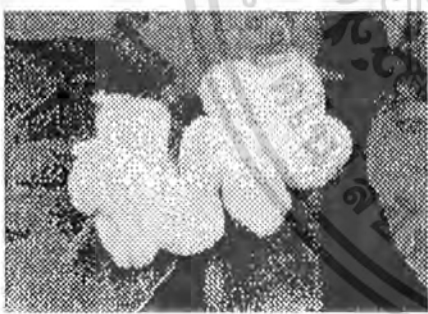
ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับและไม้ประดับที่ใกล้สูญพันธุ์ที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : พุดช้อน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Gardenia jasminoides* Eills[1]
Gardenia angusta [2]
 วงศ์ : RUBIACEAE 49
 ชื่อสามัญ : Cape Gardenia, Garden Gardenia
 Cape Jasmine
 ชื่ออื่น : เกดฉวา(ภาคเหนือ) แกดฉวา(เชียงใหม่) พุทริศขา
 (ราชบุรี) พุดจีน พุดใหญ่(ภาคกลาง)
 ถิ่นกำเนิด : จีน ญี่ปุ่น
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่มเตี้ย สูง 1-3 ม. มีลักษณะคล้ายกับพุดจีน จะผิด
 กันตรงที่พุดช้อนจะไม่มียางสีขาวอยู่ใต้ใบและใบ
 เหมือนพุดจีน
 ใบ : ใบหนาแน่น ลักษณะของใบรูปมนรี ปลายใบแหลม ใบจะ
 ยาวประมาณ 2-2.5 นิ้ว ใบเหมือนกันพุดจีน แต่ผิด
 กันตรงที่ใบไม่มียางสีขาวที่ใบ
 ดอก : สีขาว กลิ่นหอมอ่อนๆ เป็นดอกเดี่ยวๆ อยู่ตามง่ามกิ่ง
 ใกล้กับส่วนยอด ลักษณะดอกเหมือนกับดอกพุดจีน
 กลีบดอกจะซ้อนกันหลายชั้น
 ผล : ฝักรูปไข่กลับมีขนหยาบ มีกลีบผลมี 2 เมล็ด เมล็ดผลสั้น
 ประมาณ 2 ซม. และผอมบิดยาว 3-3.5 ซม. เส้นผ่า
 ศูนย์ กลาง 1-1.5 ซม. มีสีน้ำตาลยาวของผล 4-7 สัน
 เนื้อสุกสีเหลือง เมล็ดสีเหลืองอัดกับเนื้
 การขยายพันธุ์ : โดยการตอนจะให้ผลดีกว่าวิธีอื่น ๆ เป็นไม้
 กลางวัน ชอบแสงแดดจัด สามารถอยู่ในที่ร่มรำไร
 ขึ้นได้ดีในดินที่ร่วนซุยและมีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ
 การนำป่านกลาง ปลูกง่าย

Continue

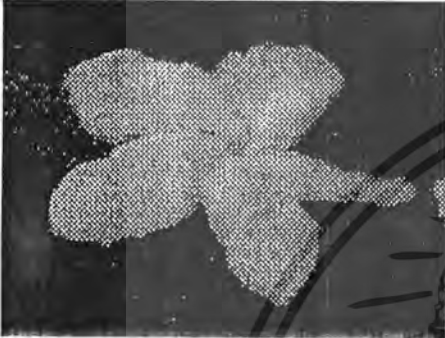
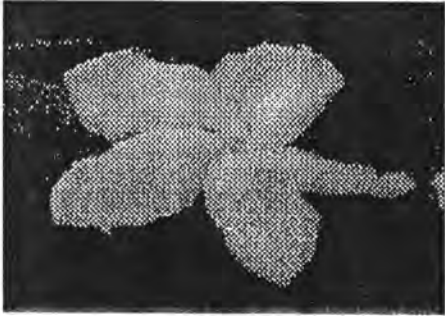
ที่มา : ไม้คอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 และพจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : พุดจีน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ervatamia divaricata* [1]
Tabernaemontana divaricata [2]
 วงศ์ : APOCYNACEAE 50
 ชื่อสามัญ : Crape Jasmine, Clavel De La India,
 East Indian Rosebay
 ชื่ออื่น : พุดสวน พุดสา(ภาคกลาง) พุดป่า(ลำปาง)
 ถิ่นกำเนิด : ประเทศอินเดีย พบขึ้นที่ป่าดิบทางภาคเหนือ
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : คล้ายกับพุดช้อน เป็นไม้พุ่มเตี้ย ทรงพุ่มทึบแน่น ไม้
 สูง 1.5-3 ม. ทุกส่วนมีน้ำยางสีขาว
 ใบ : ใบเดี่ยว มีใบถี่ ออกตรงข้าม รูปไข่ขอบ ปลายแฉก และ
 โคนทาบ ข้าง 3-5 ซม. ยาว 8-12 ซม. ด้านบนสีเขียว
 ด้านล่างสีอ่อนกว่า ผิวใบเป็นมัน มีต่อมสีขาว
 ขาวๆ ใหลบริเวณอกใบ
 ดอก : สีขาว กลีบดอกอ่อนๆ ออกดอกเป็นช่อๆ กิ่งมี 2-3
 ดอก จะออกตามง่ามกิ่งใกล้ๆ ปลายยอด กลีบดอกจะ
 ซ้อนกันอยู่ 3 ชั้นๆ ละ 5 กลีบ กลีบชั้นกลางจะใหญ่กว่า
 ชั้นล่าง และชั้นบนสุดจะเล็กสุด กลีบจะบิดเป็นเกลียว
 กับดอกมีกาบป้องตรงกลางยาวประมาณ 3 ซม.
 บนเต็มที่ยาว 3.5-5 ซม. ออกดอกตลอดปี
 ผล : เป็นฝักยาว 2.5-5 ซม. ปลายแหลมและโค้ง
 การขยายพันธุ์ : ด้วยวิธีการตอน เพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง
 ปลูกง่าย ขึ้นได้ดีที่แสงแดดจัด และที่ร่มรำไร
 ปลูกในดินที่ร่วนซุย ต้องการน้ำปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ไม้ เป็นยาขับ ลดไขมันจากตับขับพยาธิ

Continue

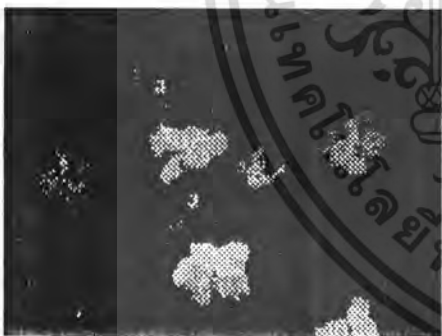
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะวิธีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : พุดตะแคง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Brunfelsia americana* Linn. 51
 วงศ์ : SOLANACEAE
 ชื่อสามัญ : Lady of the night
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : ในประเทศอินเดีย แอฟริกาตะวันตก
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม แตกกิ่งก้าน มีลักษณะเป็นกอ สูง 8 ฟุต
 ใบ: ใบดก รูปไข่กลับ ปลายมน ฐานใบเรียวสอบเข้าที่ก้าน
 ใบ ผิวใบเรียบเกลี้ยง ขอบใบเรียบไม่มีจัก ยาว 3 นิ้ว
 ดอก: ออกดอกเป็นช่อ อยู่ตามปลายยอด ลักษณะคล้ายดอก
 มะลิ ส่วนโคนของกลีบดอกรวมเป็นหลอดเล็กเรียวยาว
 ปลายกลีบดอกบานออก มี 5 กลีบ กลีบดอกบิด
 เป็นหยักลอน มีสีเหลืองนวล ดอกเมื่อบานเต็มที่จะ
 เปลี่ยนเป็นสีขาวนวล กลิ่นหอมแรง กลีบดอกจะบาน
 เหมือนกับหลอดดอก จึงเรียกว่า พุดตะแคง ดอกตก
 ในฤดูฝน
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนตัดชำเป็นไม้กลางแจ้งขึ้นได้
 ทั้งที่มีแดดจัด และที่ร่มรำไร เจริญได้ดีในดินร่วนซุย
 และมีความชื้นพอสมควร ต้องการน้ำปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์: -

Continue

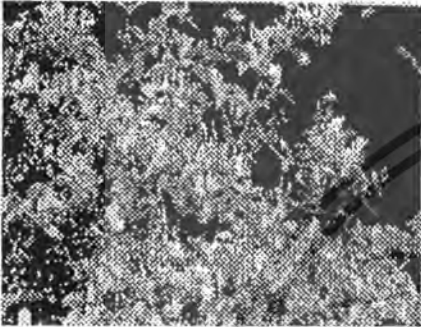
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและมหรหรรรมสัมพันธ์ทางวิชาการ

ชื่อไทย : พุดสามสี
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Brunfelsia caerulea* (1) 52
Brunfelsia hopeana (2)
 วงศ์ : SOLANACEAE
 ชื่อสามัญ : Yesterday Today And Tomorrow,
 Morning Noon and Night,
 Manacn Raintree
 ชื่ออื่น : พุดสามสี, สามราสี, พุทราดม่วง , พุดสี
 ถิ่นกำเนิด : ในอเมริกาเขตร้อน หมู่เกาะอินดีส
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ยืนต้นพุ่มเตี้ย จะแตกกิ่งก้านสาขาออกโปร่งๆ ต้น
 มากมาย ทำให้ดูเป็นพุ่มแน่น ทั่ว สูงประมาณ 6 ฟุต
 ใบ: หน้าง และผิวใบเรียบเกลี้ยง ใบบนเป็นรูปมนรี ปลายใบ
 แหลม ขอบใบจะเป็นคลื่นเล็กน้อย ใบยาว 15 ซม.
 ดอก: สีของดอกนั้นจะแปลกไปอีกแบบ คือระยะที่บานใหม่ๆ
 จะมีสีม่วงเข้ม อีกวันจะกลายเป็นสีม่วงอ่อน พอวันที่
 สิบก็จะกลายเป็นสีขาว และจะอยู่ได้อีกหนึ่งวันถึงจะ
 ร่วงโรยไป จึงเรียกว่า ดอกพุดสามสี มีกลิ่นหอมแรง
 ในเวลาเย็นจนถึงเช้า จะออกดอกรวมกันเป็นกลุ่มๆ
 ตามข้อต้น ตามส่วนยอดต้นหรือตามปลายกิ่ง มี 5
 กลีบ และกลีบดอกจะเป็นรอยยับ บานเต็มทีกว้าง
 ประมาณ 3 ซม.
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: ด้วยวิธีการตอน ปักชำ แต่การตอนจะให้ผล
 ดีกว่า เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด ปลูกง่าย
 ขึ้นในดินทุกสภาพ แต่ต้องมีความชุ่มชื้นพอเพียง
 ต้องการน้ำปานกลาง

Continue

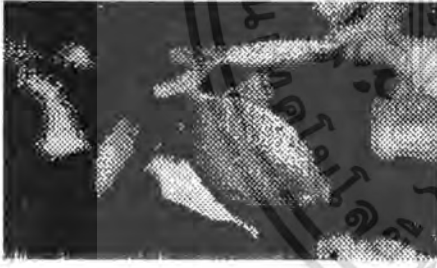
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและมหรหรรรมสัมพันธ์ทางวิชาการ ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : พุทธรักษา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Jasminum auriculatum* 53
 วงศ์ : OLEACEAE
 ชื่อสามัญ : Jasmine vine, Star jasmine, Angle-hair jasmine
 ชื่ออื่น : บุษบงปะทั้น, โยติกา
 ถิ่นกำเนิด : อินเดียและจีน
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถาถึงต้นและกิ่งเลื้อย ลำต้นสูง 1-2 ม.
 ใบ: ออกใบเป็นคู่ๆ อยู่ตามกิ่ง ใบยาวประมาณ 2.5 ถึง 3.5 เซนติเมตร
 ดอก: สีขาว กลิ่นหอมแรงมาก ออกดอกเป็นช่อตรงส่วนยอดของกิ่ง ดอกจะดกมากและทยอยกันบาน ดอกๆ หนึ่งจะมี 6-7 กลีบ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 นิ้ว จะออกดอกตลอดปี
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำ เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง กิ่งกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัดมาก ปลูกง่าย ชอบดินที่ร่วนซุย และมีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ ต้องการน้ำปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์: ปลูกเป็นไม้ประดับล้อมรั้วตามบ้าน

Continue

ที่มา : พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : มณฑา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Talium cordatum* 54
 วงศ์ : MAGNOLIACEAE
 ชื่อสามัญ : Magnolia
 ชื่ออื่น : ยี่หุบ(ภาคกลาง) ร่วงปุ่น ร่วงปุ่นช้าง(สุราษฎร์ธานี)
 ถิ่นกำเนิด: พม่าและอินเดีย พม่าตามป่าทางเทือกเขาอินทราทิตย์ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม มีลำต้นเดี่ยว แตกกิ่งก้านสาขาไม่มากนัก สูง 2-3 ม.
 ใบ: ใบเดี่ยว รูปไข่ทอก มีขอบขนาน แผ่นใบมีก้านเป็นคลื่นหรือเป็นลอน กว้าง 0-12 ซม. ยาว 15-18 ซม.
 ดอก: สีเหลืองอ่อน กลิ่นหอมแรงจะหอมในเวลาเช้าตรู่ ออกดอกเดี่ยวตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง ดอกรูประฆังห้อยลง กลีบเลี้ยง 3 กลีบ รูปไข่กลับ ยาว 3-5 ซม. เมื่อบานกลีบชั้นนอกจะกลีบออกเล็กน้อย เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียจำนวนมาก ออกดอกตลอดปี
 ผล: เป็นผลรวม
 การขยายพันธุ์: โดยการตอน เพาะเมล็ด เป็นไม้ที่ชอบอยู่ในที่ร่มรำไร และใบที่มีความชื้นสูง ดินที่ปลูกควรเป็นดินร่วนซุยที่มีความชื้นได้ดี
 การนำไปใช้ประโยชน์: -

รูปถ่าย

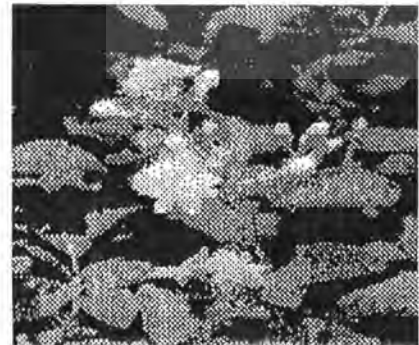
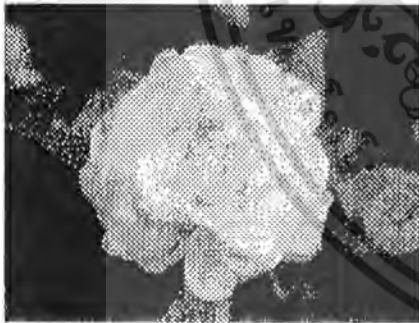
Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับและไม้ประดับที่เจริญพระเกียรติฯ ลิงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ศึกษาภาพสีจากสมุดภาพหน้าที่ 27

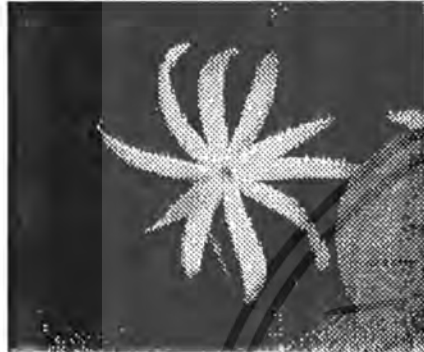
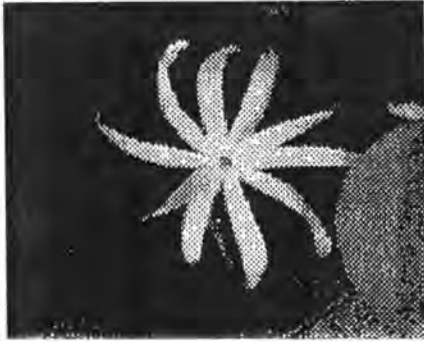
ชื่อไทย : ขนทางษ์
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hedychium coronarium* Roem
 วงศ์ : ZINGIBERACEAE
 ชื่อสามัญ : White Ginger, Butterfly Lily, Garland Flower, Ginger Lily 55
 ชื่ออื่น : กระชายหิน ทางหงส์(ภาคกลาง) ฉาย่าน เกินแก้ว
 หินคำ(แม่ฮ่องสอน)
 ที่นกำเนิด : แถบเทือกเขาทิวาลัย ขอบซีเปาที่จีน
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ล้มลุกเนื้ออ่อน ที่มีหัวหรือเหง้าอยู่ใต้ดิน จะแตกลำ
 ต้นเป็นก้านกลมๆ ปลายขึ้นมาเหนือดินเป็นกอ สูง 2 ม.
 ใบ : ใบเดี่ยว รูปไข่แกวหรือรูปขอบขนาน ผิวใบเกลี้ยง
 จะแตกใบออกจากรากโคนต้น กว้าง 4-9 ซม. ยาว 35-60
 ซม.
 ดอก : สีขาวหรือสีเหลืองแซม ออกเป็นช่อตามประดับทาง
 ยาว 2-3 ซม. ปลายใบมี 3-4 ดอก กลีบเลี้ยงโคนเชื่อม
 กันเป็นหลอด ปลายจัก 3 ซี่ กลีบดอก 3 กลีบ ยาว
 ประมาณ 5 ซม. โคนเชื่อมกันเป็นหลอด ขานเต็มทีกว้าง
 ประมาณ 10 ซม. เกสรตัวผู้เป็นแท่ง 3 อัน ลักษณะ
 คล้ายกลีบดอก ยาวเท่ากับกลีบดอก แบบและมีก้านสี
 เหลืองอ่อนหรือสีขาว เกสรตัวผู้ที่สมบูรณ์ 1 อัน
 อับเรณูสีแสด ออกดอกตลอดปี
 ผล : รูปทรงกระบอก สีแดงอมส้ม เมล็ดสีน้ำตาลแดง
 การขยายพันธุ์ : โดยการแยกหน่อไปปลูก เป็นไม้ที่อยู๋ได้ทั้งใน
 ที่แสงแดดจัด และที่ร่มรำไรแต่ชอบชื้นอยู่ตามชายน้ำ
 ดินที่ปลูกต้องชุ่มชื้นอยู่ตลอดเวลา ต้องการน้ำ
 การนำไปใช้ประโยชน์: Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : มะลิ
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Jasminum adenophyllum* (1)
Jasminum sambac Ait (2) 56
 วงศ์ : OLEACEAE
 ชื่อสามัญ : Arabian Jasmine
 ชื่ออื่น : มะลิป้อม(ภาคเหนือ) มะลิหลวง(แม่ฮ่องสอน)
 มะลิซ้อน(ภาคกลาง) เม็ยงหน้ากึ่งจัน(จีน)
 ที่นกำเนิด : อินเดีย ตะวันออกกลาง
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่มกิ่งเลื้อย แตกกิ่งก้านออกรอบๆ ต้น สูง 1-2 ม.
 ใบ : ใบเดี่ยว แตกใบเรียงกันเป็นคู่ไปตามก้าน ลักษณะใบ
 เป็นป้อม ปลายใบแหลม ก้านใบสั้น ขอบใบเรียบไม่มี
 จัก มีสีเขียวเข้มเป็นมัน ก้านใบมีขนสีน้ำตาลดอกช่อมีดอก
 เป็น 3 ใบ ใบหนึ่งข้อและสีเข้มกว่า
 ดอก : สีขาว กลิ่นหอมแรง ลักษณะของดอกมีทั้งดอกซ้อน
 และใบซ้อน ที่ซ้อนจะเรียกว่ามะลิซ้อน ถ้าไม่ซ้อนเรียกว่า
 ดอกกลาหรือมะลิลา มะลิลาจะมีกลิ่นหอมกว่ามะลิซ้อน
 ดอกบานเต็มทีกว้าง 1 นิ้ว จะออกดอกทั้งร้อน และ
 หนาวฝน
 ผล : ไม้ติดผล
 การขยายพันธุ์ : โดยการตอนกิ่ง ปักชำ ทับกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้ง
 แง้งก็ชอบแสงแดดจัด เจริญเติบโตได้ดีในดินที่ร่วน
 ชุ่ม มีความต้องการน้ำ และความชุ่มชื้นในดินปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ใบสด ตำให้ละเอียดผสมน้ำมันพืชใช้ทารักษาแผล
 ดอก นำมาทำชา ใบปรุงเป็นยาหอม เข้มในเกสร Continue
 5 ถึง 7 และถึง 9 ใบอบให้หอม ทำมาทางและ

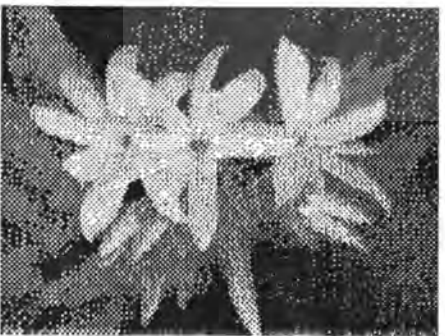
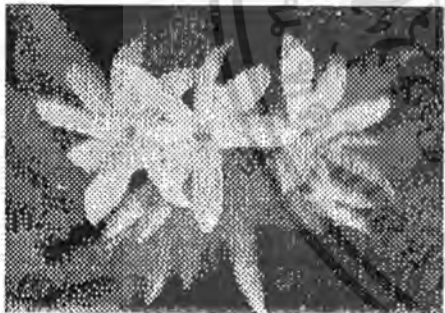
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรม ไม้ดอก ไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : มะลิวัลย์
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Jasminum undulatum* 57
 วงศ์ : OLEACEAE
 ชื่อสามัญ : Angle-hair Jasmine
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : ประเทศจีน อินเดีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้เถาเลื้อย ลำต้นเรียวเล็ก ลำต้นเลื้อยทอดไปตามพื้นดินหรือเรือนต้นไม้ แตกกิ่งก้านหนาทึบ และสวยงาม
 ใบ : ใบรูปหัวใจหรือรูปไข่ ปลายใบแหลม ใบออกตามข้อของลำต้นและโคนใบบนเง้า ขอบใบเรียบไม่มีจัก
 ดอก : สีขาวบริสุทธิ์ ออกดอกเป็นช่อ ช่อหนึ่งมี 3-5 ดอกตามปลายกิ่งและตามข้อของลำต้น ดอกมีลักษณะเป็นหลอดขณะที่ยังตูมอยู่ เมื่อดอกบานกลีบดอกแยกเป็น 9 กลีบ กลีบดอกเรียวเล็ก มีกลิ่นหอม
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการตอน ตัดชำ เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดด เจริญเติบโตในดินที่ร่วนซุย ต้องการน้ำปานกลาง เวลาปลูกจะต้องหาหลักยึดด้วย
 การนำไปใช้ประโยชน์ : -

Continue

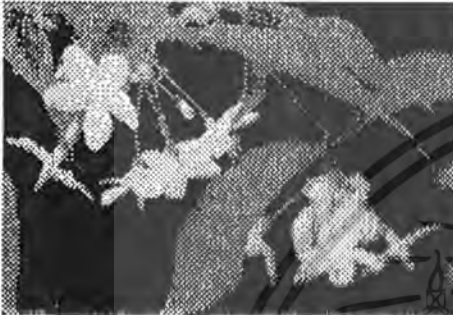
ที่มา : พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยและ ไม้ดอกไม้ประดับ

ชื่อไทย : มะลิฉุย
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Jasminum nitidum* 58
 วงศ์ : OLEACEAE
 ชื่อสามัญ : Angelwing Jasmine
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : ในทาสหุระทวีป
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้เถาเลื้อย ขั้วปล้องสั้น เป็นทรงพุ่มขนาดเล็ก ชอบขึ้นตามเรือนร้างทั่วไป
 ใบ : ไม้ใบดกตลอด ลักษณะของใบรูปหัวใจเรียว ปลายแหลม โคนใบเรียวเล็กน้อย เส้นใบอยู่ลึกทำให้แผ่นใบเป็นคลื่นเล็กน้อย จะแตกใบตรงข้อต้น
 ดอก : ออกดอกเป็นกลุ่มตามปลายยอด มีสีขาว กลิ่นหอมทั้งตอนเช้าและเย็น มีกลีบดอก 9 กลีบ บานเต็มที่กว้าง 1-2 นิ้ว โดยกลีบดอกรวมกันเป็นหลอด กลีบดอกแยกปลายกลีบงอโค้งเล็กน้อย ออกดอกตลอดปี
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการตัดชำและการตอน เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดชดเชย เจริญเติบโตในดินที่ร่วนซุย ต้องการน้ำปานกลาง นิยมปลูกในภาชนะที่ใหญ่มาก มีหลักากำที่ต้นยึดเกาะด้วย
 การนำไปใช้ประโยชน์ : -

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : โคน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Wrightia religiosa* 59
 วงศ์ : APOCYNACEAE
 ชื่อสามัญ : Moke
 ชื่ออื่น : โคนบ้าน โคนทอ (ภาคกลาง) ทล็ดป่า(ระยอง)
 ถิ่นกำเนิด : ขอบเขตริมที่ชุ่มชื้น ริมหาด
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่มยืนต้น สูงประมาณ 2-5 ม. ผลัดสีน้ำตาลแก่ที่
 ฤดูร้อนทั่วไป ทุกส่วนมีน้ำยางสีขาว
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกตรงข้าม มีใบเล็กชั้นคล้ายใบแก้ว ใบรูปไข่
 ปลายแหลม ขอบใบเรียบไม่มีจัก กว้าง 1.5-2.5 ซม.
 ยาว 3-6 ซม.
 ดอก: มีสีขาว กลีบดอกจะหอบทากๆของตอนเย็นถึงค่ำ ออก
 เป็นช่อสั้นตามซอกใบและปลายกิ่ง ห้อยลง กลีบเลี้ยง
 สีเทา กลีบดอกโคนเชื่อมกับกลีบเลี้ยง ปลายแยกเป็น
 5 กลีบ เมื่อบานเต็มที่กว้าง 1.5-2 ซม. จะออกดอก
 ตลอดปี
 ผล: จะเป็นฝักคู่ ภายในผลจะมีเมล็ดอยู่ทุกมุม ยาวประ-
 มาณ 10-19 ซม. เมื่อบานแล้วเป็น 2 ซีก
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนและเพาะเมล็ด เป็นพันธุ์ไม้ที่
 ปลูกง่ายขึ้นได้ดีในดินทุกชนิด ของแสงแดดรำไร
 ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ราก ผสมกับสมุนไพรชนิดอื่น ใช้รักษาโรคผิวหนัง

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

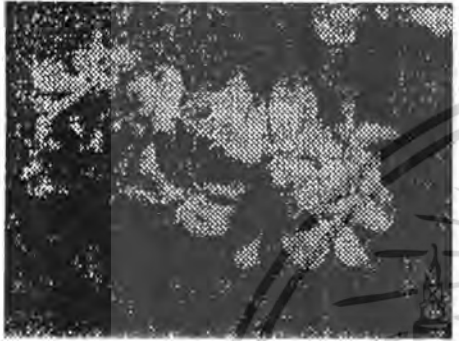

ชื่อไทย : ยี่หุบ
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Talauma mutabilis* (1) 60
Magnolia coco (Lour) DC (2)
 วงศ์ : MAGNOLIACEAE
 ชื่อสามัญ : Yee-Hoop
 ชื่ออื่น : ยี่หุบใหญ่ (กรุงเทพฯ) ยี่หุบน้อย (เชียงใหม่)
 ถิ่นกำเนิด: เอเชีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม ฝักเปลือกกลีบของเรียบ มีสีน้ำตาล สูง 2-4 ม.
 ใบ: ใบเดี่ยว ฝักเนื้อของใบค่อนข้างแข็ง ออกเรียบสลับที่
 บริเวณปลายกิ่ง ลักษณะรูปไข่ทอก กว้าง 6-8 ซม.
 ยาว 10-15 ซม. ปลายใบและโคนแหลม
 ดอก: สีขาวนวล กลีบดอกหนาหลายชั้น ดอกออกเป็นช่อ
 ห้อยลง ตามซอกใบและปลายกิ่ง ช่อหนึ่งมีดอก
 ประมาณ 5-8 ดอก กลีบดอกจะมันแข็งหนา และจับ
 เข้าหากัน ช้อนกัน 2 ชั้น ดอกรูปทรงเหมือนผล ยาว
 3-4 ซม. มีเกสรตัวผู้และตัวเมียจำนวนมาก
 ผล: รูปรี เมื่อสุกสีแดง
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนกิ่ง เพาะเมล็ด เป็นไม้ที่ทนขอบ
 แสงแดด ทนเพาะปลูกที่แดดรำไร และปลูกลงดินที่ร่วน
 การนำไปใช้ประโยชน์: -

หมายเหตุ
 (1)พยานุกรณไม้ดอกไม้ประดับ
 (2)ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและ ไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรม ไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : ชีโต
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Nerium oleander* [1] 61
Nerium indicum Mill [2]

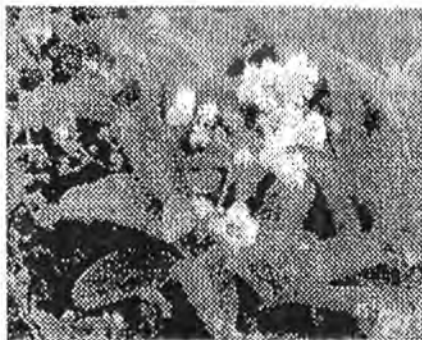
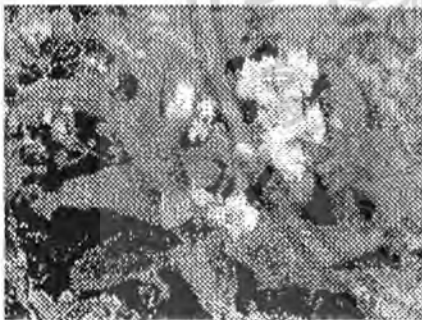
วงศ์ : APOCYNACEAE
ชื่อสามัญ : Sweet Oleander
ชื่ออื่น : ชีโตดอกขาว, ชีโตดอกแดง, ชีโตไทย, ชีโตฝรั่ง
ถิ่นกำเนิด : แอฟริกาใต้, อินเดีย, อินโดจีน, ออสเตรเลีย, หมู่เกาะ
ลักษณะทั่วไป
ต้น: ไม้พุ่ม ที่มีเขตกลาง ลำต้นสูงประมาณ 2-3 ม.
ใบ: ใบค่อนข้างแข็ง ทน ใบแก่เขียวราว 10-20 ซม.
ผิวและขอบใบเรียบเกลี้ยง
ดอก: ออกเป็นช่อตามปลายยอด มีสีชมพู สีขาว และสีแดง
ช่อหนึ่งมีประมาณ 20-50 ดอก ดอกๆหนึ่งมี 5 กลีบ
ดอกบานเต็มที่กว้าง 4-5 ซม. ออกดอกตลอดปี แต่ใน
ช่วงฤดูแล้งดอกจะตก

ผล: -
การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ เป็นไม้ที่
ปลูกง่าย ทนต่อแสงแดด หรือความแห้งแล้งได้ดี
การนำไปใช้ประโยชน์:
นิยมปลูกเป็นไม้ประดับกลางแจ้ง ทนแล้งได้ดี

หมายเหตุ
[1] พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับ
[2] ไม้ดอกไม้ประดับ ๗๓, สบสุข มีลาชัย

Continue

ที่มา : พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยและ ไม้ดอก ไม้ประดับ

ชื่อไทย : รสสนธ์
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Tetracera louieri* 62

วงศ์ : DILLENIACEAE
ชื่อสามัญ : Rose-Su-Kon
ชื่ออื่น : สดขรรค์, เสวงรส, เมตาดกรือ(กรุงเทพฯ),
เกาะปัดดาเลียม(ประจวบคีรีขันธ์), ช่านปัด
(นครศรีธรรมราช), ปัดน้ำมัน(ปัตตานี), บอระกบ
อรกนทร์(ตรัง), ปัดกย ปัดเลียม(สุราษฎร์ธานี)
ถิ่นกำเนิด: ขึ้นทั่วไปในป่าละเมาะ และป่าผลัดใบ

ลักษณะทั่วไป
ต้น: ไม้เลื้อยที่มีเถาแข็งแรง เถาต้นยังอ่อนจะเป็นสีเขียว
เมื่อแก่กลายเป็นสีน้ำตาลเข้ม สามารถเลื้อยไปตามดิน
หรือขึ้นต้นไม้อื่นๆ ได้ถึง 5-10 ม.

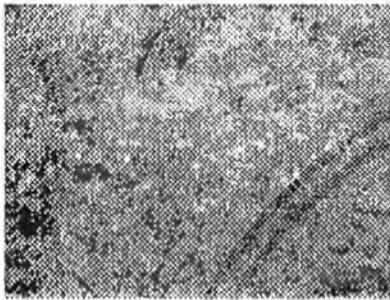
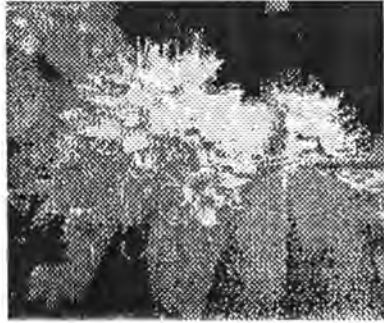
ใบ: ใบเดี่ยวเรียงสลับกับ รูปรี มีเนื้อใบที่แข็งและหนา
สากมือ สีเขียวเข้ม เมื่อแก่ใบดูจะมียางสีขาวใสๆ
และเหนียวไหลซึมออกมา

ดอก: ดอกสีขาว กลีบดอก ออกเป็นช่อยาว 4-15 ซม. ตาม
ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยง 5 กลีบติดกัน กลีบดอกสีขาว 5
กลีบ ลักษณะของกลีบดอกเป็นรูปทรงกลม มีเกสร
เป็นคู่ฝอยละเอียดรอบดอก จะมีการบานตรงใน
เวลากลางวันและกลีบอ่อนกลางคืน ออกดอกตลอด
ปี แต่จะบานสะพรั่งในฤดูหนาว เดือนพฤศจิกายน-
เดือนกุมภาพันธ์

ผล: เมล็ดมีเนื้อหุ้ม เนื้อหุ้มมีสีเหลือง
การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ด ตอน เป็นไม้เลื้อยง่ายโต
เร็วขึ้นได้ดีในดินเกือบทุกชนิด ที่มีอินทรีย์วัตถุ
ทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง ต้องการน้ำปานกลาง

Continue

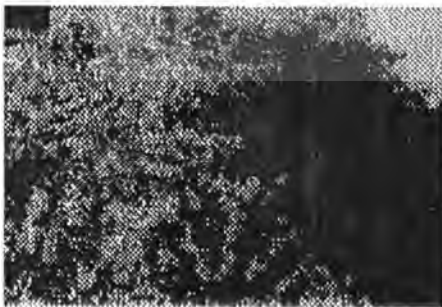
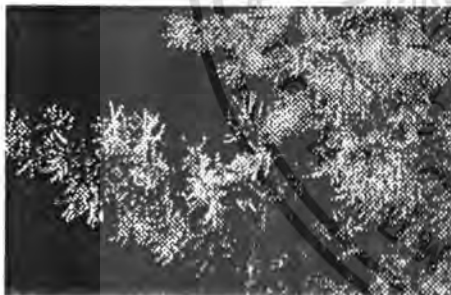
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย การนำไปใช้

ชื่อไทย : รวงผึ้ง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Schoutenia glomerata* King spp.
 วงศ์ : TILIACEAE 63
 ชื่อสามัญ : Yellow Star
 ชื่ออื่น : สายน้ำผึ้ง , น้ำผึ้ง (ภาคเหนือและภาคกลาง)
 ถิ่นกำเนิด : ใต้เขื่อนเมืองของภาคเหนือ
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ต้น สูงได้ถึง 8 ม. เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกสลับ รูปรีถึงรูปขอบขนาน ปลายเรียว ใต้ใบเป็นสีเหลืองนวล และเป็นเกล็ดเล็ก ๆ กว้าง 1.5-3 ซม. ยาว 4-9 ซม. ปลายแหลม โคนมนเบี้ยว เส้นใบออกจากโคนใบ 3 เส้น ก้านใบมีขน
 ดอก: สีเหลือง กลิ่นหอม เป็นกระจุกออกตามกิ่งข้าง และมักจะออกบานพร้อมกัน กลีบรองดอกมี 5 กลีบเหมือนรูปดาว ไม้มีกลิ่นดอก เกสรตัวผู้จำนวนมาก มีกลิ่นหอม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5 ซม. ไม้ร่วง ออกดอกช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม
 ผล: กลม ขนาด 0.5-1 ซม. มีขน
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด ไม้โตได้ดีในดินทุกชนิด ต้องการน้ำและความชื้นเล็กน้อย
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ไม้เป็นไม้ประดับ

Continue

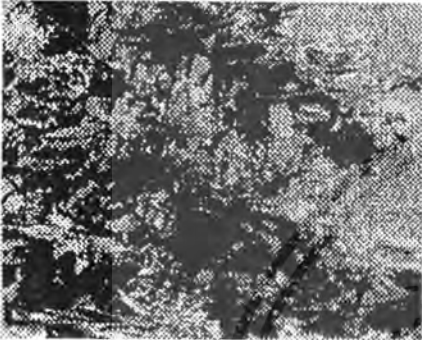
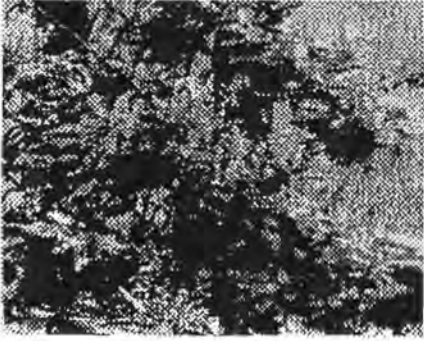
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : ราตรี
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cestrum nocturnum* Linn 64
 วงศ์ : SOLANACEAE
 ชื่อสามัญ : Night-blooming Jasmine, Queen of the Night, Eight O Clock Jasmine
 ชื่ออื่น : กอนดิล
 ถิ่นกำเนิด : หมู่เกาะอินดีสตะวันออก
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม แตกกิ่งก้านออกสาขาแตกหน่อ สูงประมาณ 3-4 เมตร กิ่งก้านเป็นเหลี่ยม มีเปลือกสีเทา หรือเทาอ่อน
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกใบดกมาก ใบเป็นรูปใบหอก ปลายใบและโคนใบเรียวแหลม กว้าง 4-6 ซม. ยาว 8-15 ซม. เมื่อเลี้ยวจะมีกลิ่นเหม็นเขียว
 ดอก: สีขาวอมเขียวอ่อนๆ กลิ่นหอมแรงในเวลากลางคืนเท่านั้น จึงได้ชื่อว่า ดอกราตรี ออกเป็นช่อตามซอกใบ และปลายกิ่ง ยาวประมาณ 7-12 ซม. กลีบดอกเป็นหลอด ยาวประมาณ 2-2.5 ซม. ปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบกับรูปดาว เกสรตัวผู้ 5 อัน
 ผล: รูปค่อนข้างกลม
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำกิ่ง ตอนกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้งที่ ชอบแสงแดดจัด หาริญาได้ในดินทุกชนิด แต่ต้องระบายน้ำได้ดี ต้องการน้ำปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์: -
 ไม้ ใบ มีสาร steroid sapogenin มีพิษต่อหัวใจ
 ผล ผลดิบมีสารชื่อ solanine ถ้ารับประทานและอะคริซิน ไซสีน ประสาทหลอน นำมาตากแห้ง รับประทานอาจตายได้

Continue

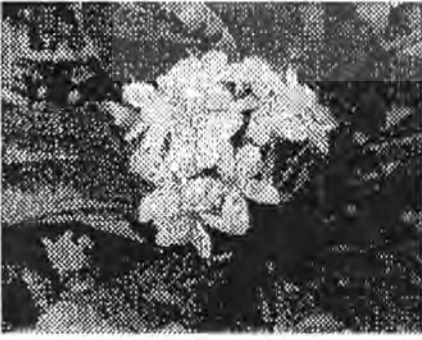
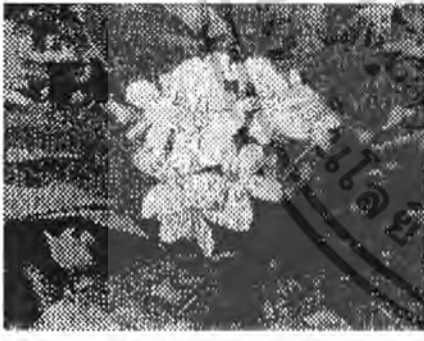
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : สดาลัย
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Parsons volubilis* Burm. 65
 วงศ์ : CONVOLVUACEAE
 ชื่อสามัญ : Snow Vine, Snow Creeper, Bridal Creeper
 ชื่ออื่น : ทะลาวเผือก (แม่ฮ่องสอน) บอกรับนะ (กาญ-แม่ฮ่องสอน) สดาลัย (ภาคกลาง)
 ถิ่นกำเนิด : ไทย พม่า มาเลเซีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เลื้อย มีลำต้นเป็นเถายาว ยอดอ่อนมีขน เถาแก่ผิวเรียบ มีใบดกตลอดปี
 ใบ: ใบเดี่ยว ลักษณะคล้ายรูปหัวใจ กว้าง 2-6 ซม. ยาว 3-9 ซม. ส่วนปลายใบแหลม เส้นใบจะแยกเป็นริ้วไปถึงริ้วใบบนเป็นขน
 ดอก: สีขาว กลิ่นหอมรุนแรงตอนเช้า ดอกมีลักษณะเป็นพวงช่อ กลีบดอกรูปกระดิ่ง ยาว 0.8-1 ซม. กว้าง 0.5 ซม. เกสรตัวผู้ 5 อัน ออกดอกตลอดปี
 ผล: รูปกลม ขนาด 0.4 ซม. เมื่อแก่แตกได้ กลีบเลี้ยงติดทนและเจริญเติบโตตามผล เมล็ด 1 เมล็ด
 การขยายพันธุ์: โดยเมล็ด ตอนลำต้น ทับเถาหรือกิ่งแขนง จะเจริญเติบโตได้ในดินที่ร่วนซุยหรือดินปนทรายที่มีอินทรีย์วัตถุที่พอเพียง ต้องการน้ำและความชื้นพอสมควร ปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์:

Continue

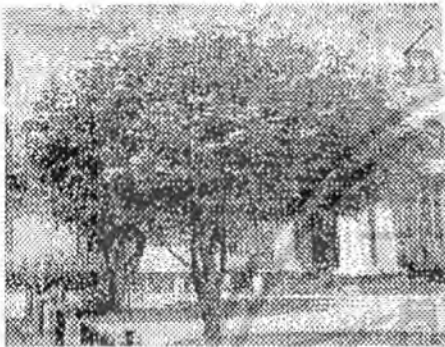
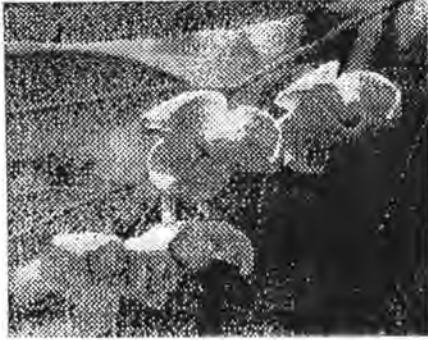
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

ชื่อไทย : สันทวน 88
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Plumeria* spp. and hybrid (1)
Plumeria acuminata (2)
Plumeria rubra Linn (3)
 วงศ์ : APOCYNACEAE
 ชื่อสามัญ : Nosegay Frangipani, Temple Tree, West Indian Red Jasmine
 ชื่ออื่น : สันทวนขาว สันทวนแดง (ภาคกลาง) จำปาลาว (ภาคเหนือ) จำปาลาว (ภาคใต้) จำปาลาว (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด: ในอเมริกาใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้พุ่ม สูง 3-6 ม. ลำต้นและกิ่งก้านที่ง่าย และมียางสีขาว
 ใบ: ใบเดี่ยวออกเวียนสลับกับริ้วผลปลายกิ่งลักษณะของรูปใบหอก ปลายใบแหลม กว้าง 5-10 ซม. ยาว 12-30 ซม. เส้นแขนงใบเห็นได้ชัด
 ดอก: มีหลายสีตั้งแต่สีขาว สีส้ม สีชมพูเข้มจนถึงสีแดง กลางดอกสีเหลือง หรือมีแถบสีเหลือง ด้านนอกมีก้านสีชมพู มีกลิ่นหอม ออกเป็นช่อตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง กลีบดอกโคนเชื่อมกันเป็นหลอด กลีบดอกจะมีลักษณะที่โค้งมนขึ้นไปตามเข็มนาฬิกาของมัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ ข้อแตกต่างกับ ปลายกนกกลีบแหลม ดอกมีลักษณะเป็นรูปกรวยเมื่อบานเต็มทีกว้าง 5 ซม. เกสรตัวผู้ 5 อัน สัน จะออกดอกตลอดปี
 ผล: เป็นฝักคู่ กว้าง 2-3 ซม. ยาว 25 ซม. เมล็ดจำนวนมาก
 การขยายพันธุ์: โดยการปักชำ เพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มาของไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, มหัศจรรย์สวนหน้าทางวิชาการ ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 และพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย

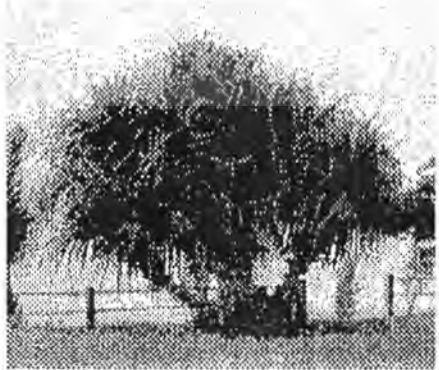
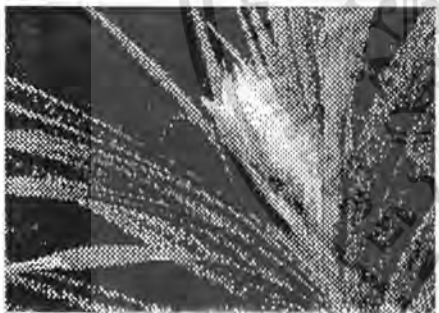

ชื่อไทย : ลำดวน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Meladorum fruticosum* Lour [1]
Sphaerocoryne clavipes [2]
 วงศ์ : ANNONACEAE 67
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : ทอนบวลง(ภาคเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 สัตว์กิน : ทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้น ลำต้นสูง 4-5 ม. ทรงพุ่มรูปกรวย กิ่ง
 ใบ : ใบเดี่ยว ออกสลับ รูปรีหรือรูปขอบขนาน กว้าง 2.5-
 4 ซม. ยาว 5-11.5 ซม.
 ดอก : สีขาว กลีบดอกหนา กลีบห่อ ออกเดี่ยวตาม
 ขอบใบ กลีบดอกหนา ชั้นนอก 3 กลีบ แผ่ออก ขึ้น
 ใบ 3 กลีบ ชูขึ้นเข้าหากันเป็นรูปสามเหลี่ยม ขนาดเล็ก
 กว้างประมาณ 2 ซม. เกสรตัวผู้จำนวนมาก ออก
 ดอกเกือบตลอดปี ออกมากในช่วงเดือนตุลาคม
 ผล : เป็นผลกลุ่ม เนื้อสุกสีน้ำตาล รสหวานอมเปรี้ยว
 การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด ตอนกิ่ง เป็นไม้ที่มีดอก
 ตลอดปี ขอบเขตการแพร่กระจาย : ทั่วอินโดจีน
 บูด การที่น้ำไหลลงจากต้นควรทำให้บริเวณโคน
 ภาชนะนำไปใช้ประโยชน์ : -

หมายเหตุ
 [1] พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับ
 [2] นกกรรมสัมพันธ์ทางวิชาการ : องค์การสวนพฤกษศาสตร์ไทย

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, มหกรรมสัมมนาทางวิชาการ และ พจนานุกรมไม้ดอก ไม้ประดับในประเทศไทย

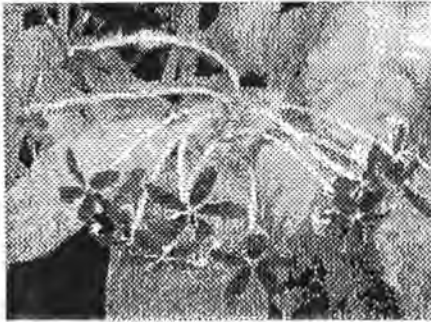

ชื่อไทย : ลำพู
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pandanus tectorius* [1] 68
Pandanus odoratissimus [2]
 วงศ์ : PANDANACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : ลำพู, รั้วจวน, เป้นั้น
 ถิ่นกำเนิด : -
 สัตว์กิน : ทั่วไป
 ต้น : เป็นพรรณไม้ประเภทเดียวกับต้นเตย ลำต้นแตกเป็น
 กอใหญ่ ลำต้นสูงประมาณ 4-6 ม. โคนต้นมีรากอากาศ
 ใบ : ลักษณะใบคล้ายใบส้มป่อย ใบใหญ่ ยาว หนา ขอบใบ
 ใบมีก มีขนตามโคนใบ ใต้ท้องใบมีกลิ่นกลาง
 ดอก : ออกกลางลำต้น ดอกเริ่มบานในตอนเย็น กลีบห่อรูป
 ผล : -
 การขยายพันธุ์ : โดยการแยกกอ หรือ เป็นไม้ที่ขอบข้างตาม
 ภาชนะ ต้องการความชื้นและน้ำในปริมาณมาก ปลูกขึ้น
 ได้ดีในดินที่ร่วนซุย หรือดินเหนียวปนทราย อุ้มน้ำได้ดี
 การนำไปใช้ประโยชน์ : -

หมายเหตุ
 [1] มหกรรมสัมพันธ์ทางวิชาการ : องค์การสวนพฤกษศาสตร์ไทย
 [2] พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับ

Continue

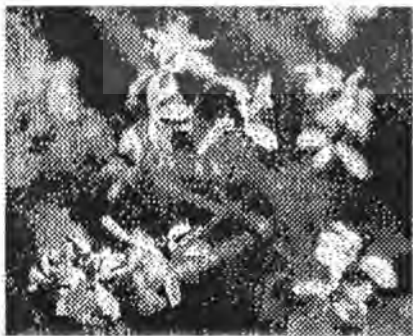
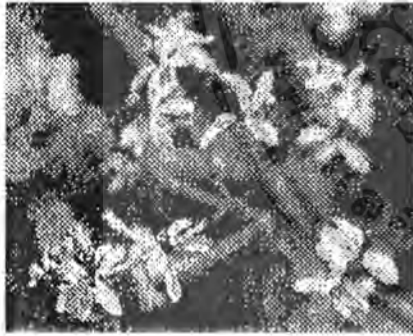
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าที่ใด มหกรรมสัมมนาทางวิชาการและพจนานุกรมไม้ดอก ไม้ประดับในประเทศไทย ทั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : เล็บมือนาง 69
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Quisqualis indica*
 วงศ์ : COMBRETACEAE
 ชื่อสามัญ : Rangoon Creeper, Drunken Sailor
 ชื่ออื่น : จะบัง รำบัง มะรังบัง (ภาคเหนือ) ไม้พุ่มอง (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน) อะตอติง (มลายู-ยะลา)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชียเขตร้อน
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้เลื้อย มีลำต้นเป็นเถาใหญ่ กิ่งแก่มีขนาน สูง 25 ฟุต
 ใบ : ใบเดี่ยวออกตรงข้าม รูปรีหรือรูปรีแกมรูปขอบขนาน บริเวณปลายมีขนละเอียดปกคลุม ใบออกเป็นคู่ตามข้อของลำต้น กว้าง 2.5-9 ซม. ยาว 5-18 ซม.
 ดอก : เมื่อดอกเริ่มงอกเป็นสีขาว พอเริ่มแก่เปลี่ยนเป็นสีชมพูหรือสีแดงเข้ม กลิ่นหอม ออกเป็นช่อใหญ่ตามซอกใบหรือปลายกิ่ง ดอกเล็กๆตามข้อดอกเข็ม กลีบเลี้ยงโคนเชื่อมกันเป็นหลอด กลีบดอก 5 กลีบ ชันเดี่ยวหรือมากกว่า เรียงซ้อนกันรูปขอบขนาน ยาว 1-1.5 ซม. เมื่อบานเต็มที่กว้าง 2.5 ซม. เกสรตัวผู้ 10 อัน ออกดอกตลอดปี
 ผล : รูปรี กว้าง 1.5 ซม. ยาว 3.5 ซม. มีสันตามยาว 5 สัน มี 1 เมล็ด
 การขยายพันธุ์ : โดยการปักชำ เพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดด ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง ปลูกในดินที่ระบายน้ำได้ดี
 การนำไปใช้ประโยชน์ : ไม้ ตำพอกแผล ฝั เมล็ด มีกรด *quisqualia* ใช้ขับพยาธิไส้เดือนในคน

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : เสียม 70
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Melia azadirach* Linn
 วงศ์ : MELIACEAE
 ชื่อสามัญ : Bastard Cedar, Bead Tree, India Lilac
 Persian Lilac, Pride of India, Chinaberry
 ชื่ออื่น : กัตถิน เสียม (ภาคเหนือ)
 ถิ่นกำเนิด : เอเชีย พบบนชายฝั่งป่าดิบและป่าเบญจพรรณ เป็นไม้เบิกนำ
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้นผลัดใบ ต้นเปล่าเมื่อยังดกตรง เรือนยอดโปร่ง สูงประมาณ 10-20 ม. ผิวของลำต้นขรุขระแตกเป็นร่องไปตามยาว และเปลือกเป็นสีน้ำตาล
 ใบ : ใบประกอบแบบขนนก 2 ชั้น ออกเวียนสลับกับแกนปลายกิ่ง ใบย่อยจำนวนมาก รูปรีแกมขอบขนาน กว้าง 1.5-2.5 ซม. ยาว 3-6 ซม. ปลายเรียวแหลม ขอบจักเป็นฟันเลื่อยต่างๆ
 ดอก : สีชมพู หรือสีม่วงอ่อน กลิ่นหอมอ่อนๆ ดอกออกเป็นช่อ บริเวณปลายกิ่งหรือง่ามใบ ลักษณะของดอก มีขนาดเล็กรูปทรงกลมทรวง ส่วนปลายแยกออกจากกัน มี 5-6 กลีบ เมื่อบานเต็มที่กว้าง 2 ซม. กลางดอกมีเกสรตัวผู้สีม่วงติดกันเป็นหลอด ออกดอกช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม
 ผล : เป็นรูปกลมรี เมื่อผลแก่หรือสุกเป็นสีทึบ
 การขยายพันธุ์ : โดยเพาะเมล็ด ปักชำราก ปลูกขึ้นตามบริเวณที่ได้รับแสงแดดที่มีขนาดใหญ่มาก ไม้ที่ชอบแสงแดด ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง ปลูกในดินที่ระบายน้ำได้ดี

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

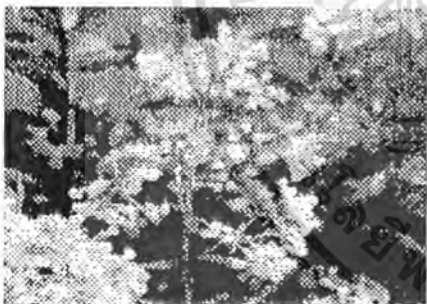

ชื่อไทย : วานิลลา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Vanilla planifolia* Andr.
 วงศ์ : ORCHIDACEAE
 ชื่อสามัญ : Vanilla
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: เป็นจำพวกกึ่งเลื้อย เป็นไม้ล้มลุก ลำต้นคดงน้ำสีเขียว เป็นข้อๆ
 ใบ: ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปขอบขนานหรือรูปไข่แกมวง กว้าง 3-6 ซม. ยาว 10-15 ซม. หนาอวบน้ำ
 ดอก: ออกดอกเป็นช่อ ออกที่ซอกใบ กลีบดอกสีขาวเหลืองแกมเขียว มีกลิ่นหอม
 ผล: เป็นฝัก รูปทรงกระบอก เมื่อตากแห้งมีกลิ่นหอม
 การขยายพันธุ์: -
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ฝัก มีสารที่มีกลิ่นคือ วานิลลา ใช้สำหรับแต่งกลิ่นอาหารและยา

71

Continue

ที่มา : สยามโกษาขยพดกษย์

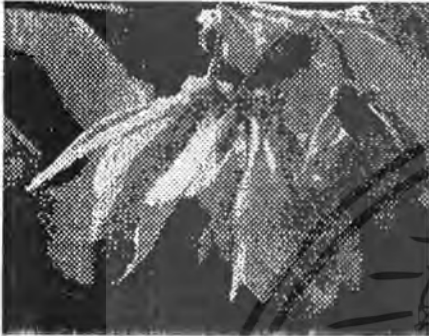

ชื่อไทย : สร้อยสุภณี
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Paramecia levisgata* (Juss.) Muhl.
 วงศ์ : APOCYNACEAE
 ชื่อสามัญ : Osmanthus
 ชื่ออื่น : กุมากริชา บ่อเกลือ(ทั่วไป), กุกริชาขาวอก ตั้งตุ้เกร็ด (ภาคเหนือ), ตั้งตุ้ต(จังหวัดบุรี), บวกร สิบลบ(ปราจีน) สิบเขิน(สุพรรณ)
 ถิ่นกำเนิด: ประเทศอินเดีย ใตเภษพบตามป่าเบญจพรรณ
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถาขนาดเล็ก ลำต้นของลำต้นเป็นข้อปล้อง มีสีน้ำตาลอมเขียว ภายในเป็นสีขาว
 ใบ: ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ๆตรงข้ามกัน ใบเรียวยาวคล้าย ขี้ผึ้งหนา เหนียวใบมะนาว ยาว 6-8 ซม.
 ดอก: ดอกสีขาวเล็ก ออกเป็นช่อกระจายตามง่ามใบ ยาว 25-30 ซม. มีกลิ่นหอมลูก ดอกจะบานพร้อมๆกัน เมื่อดอกบานเต็มที่จะมีละอองฝอยขาว ออกดอกประมาณเดือนพฤษภาคม-มกราคม
 ผล: เป็นฝักคู่ ยาว 15-45 ซม. มี 4-10 เมล็ด
 การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ เป็นไม้กลางแจ้ง ต้องการน้ำและความชื้นพอสมควรปานกลาง ขึ้นได้ดีในสภาพดินร่วนซุย
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ไม้ปลูกเป็นไม้ประดับ
 เปลือกเถา เขตรักษาป่าชื้นเขตรักษา และโรครักษาตีบ

72

Continue

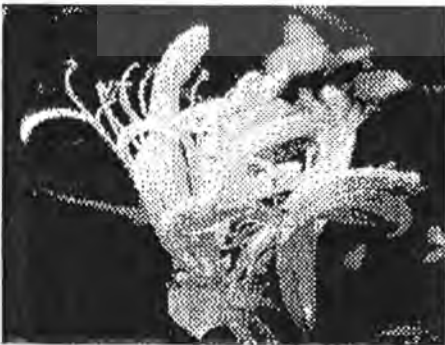
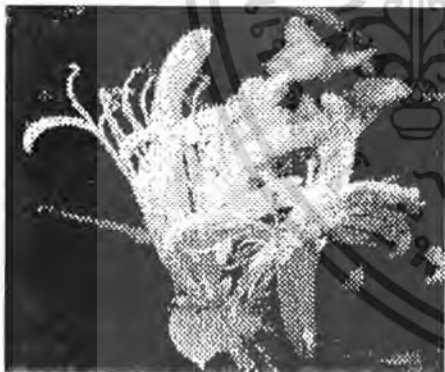
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : สะเทกแสง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cananga latifolia* Finet & Gagnep
 วงศ์ : ANNONACEAE 73
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : แก้วเปิง, บูนสะบันงา (เชียงใหม่), แถกแขง (อุตรดิตถ์), แถกแสง (จันทบุรี), แถกแสง (ขอนแก่น)
 ลักษณะต้น : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้น สูง 10-20 ม. กิ่งอ่อนมีขนละเอียดสีน้ำตาล
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปไข่กว้างแกมขอบขนาน ผิวใบด้านบนมีขนละเอียด กว้าง 8.5-12 ซม. ยาว 9-15 ซม.
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อ ออกที่ซอกใบ กลีบดอกมีสีเขียวอ่อน กลีบเกสร
 ผล : ผลกลุ่ม มีผลย่อยหลายผลรวมเป็นช่อ ผลรูปยาวรี การขยายพันธุ์ : -
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ไม้เนื้อแข็ง ไม้โรตแห้งแข็ง เช่น กล้วย กล้วย ไม้โรต
 ใบ รักษาแผลเรื้อรัง
 ไม้เนื้อแข็ง ปรุงเป็นยาแก้พิษไข้และพิษต่างๆ
 ต้น แก้วเปิง

Continue

ที่มา : สยาม ไม้ชัชพฤกษ์

ชื่อไทย : สายน้ำผึ้ง
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Lonicera japonica* Thunb 74
 วงศ์ : CAPRIFOLIACEAE
 ชื่อสามัญ : Japanese honeysuckle, Honeysuckle
 ชื่ออื่น : จีนตั้จิวเรียกว่า กิมจิงฮวย
 ลักษณะต้น : ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย ไม้เนื้อแข็ง ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย ไม้เนื้อแข็ง ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย ไม้เนื้อแข็ง ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย ไม้เนื้อแข็ง ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย
 ใบ : ใบเดี่ยว ออกตรงข้าม ใบรูปขอบขนานแกมรูปไข่ หรือรูปไข่แกมรูปขอบขนาน กว้าง 1.5-4 ซม. ยาว 3.8-5 ซม.
 ดอก : เมื่อบานสีนวลอมม่วงแดง แต่เมื่อบานเต็มที่และโรยเป็นสีเหลือง กลีบเกสร ดอกออกเป็นช่อตามซอกใบ กลีบเลี้ยงโคนเชื่อมกัน ปลายแยกเป็น 5 แฉก เรียงเป็นเส้นกลีบดอกโคนเชื่อมกันเป็นหลอดปลายแยกเป็น 2 ส่วน ไข่เท่ากัน ส่วนบนมีกลีบเดียว ส่วนล่างปลายแยกเป็น 4 กลีบ เกสรตัวผู้ 5 อัน
 ผล : กลม สีดำ ขนาด 0.6-0.7 ซม.
 การขยายพันธุ์ : โดยการตอนกิ่ง ปักชำ เป็นไม้ที่ปลูกขึ้นได้ดีในที่ที่มีอากาศร้อน เย็น ต้องการน้ำและความชื้นสูง หาริญาได้ดีในดินร่วนซุย การขยายพันธุ์ :
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ต้น ไม้เนื้อแข็ง ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย ไม้เนื้อแข็ง ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย ไม้เนื้อแข็ง ไม้พุ่มหรือไม้เลื้อย

Continue

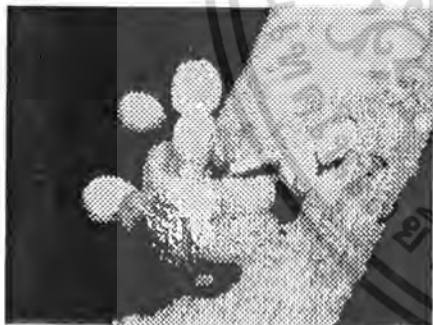
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกไม้ประดับที่ปลูกเพื่อประดับอาคารและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : สายหยุด
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Desmos chinensis* Lour 75
 วงศ์ : ANNONACEAE
 ชื่อสามัญ : Chinese Desmos
 ชื่ออื่น : สายหยุด(ภาคกลาง ภาคใต้) ก้วยเครือ(สระบุรี) เครือเขาแหลม(เลย) เสลาเพชร(สุราษฎร์ธานี)
 ถิ่นกำเนิด : จีนตอนใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้เถา มีเถาแข็งแรง ขอบเลื้อยขึ้นรั้วต้นไม้ โคนกิ่ง 5-8 ม. แตกกิ่งสาขาออกเป็นบริเวณกว้าง กิ่งอ่อนสีน้ำตาลมีขน กิ่งแก่สีดำเป็นมัน ไม้มีขน
 ใบ : ใบเดี่ยว ออกสลับ ใบรูปขอบขนานแกมใบรูปหอก กว้าง 2.5-7.5 ซม. ยาว 5-20 ซม. ปลายแหลมถึงตั้ง สัน ด้านบนเรียบ ด้านล่างมีขน
 ดอก : ดอกตูมสีเขียว เมื่อบานสีทึบลือง กลีบดอกเฉพาะตอนเช้า ออกเดี่ยวตรงข้ามใบ ห้อยลง กลีบเลี้ยง 3 กลีบ รูปรีแกมรูปสามเหลี่ยม กลีบดอก 6 กลีบ แต่ละกลีบจะมีติ่งอว แต่เมื่อดอกกระด้างหายไป เกสรตัวผู้และตัวเมียจำนวนมาก ออกดอกตลอดปี
 ผล : เป็นผลกลุ่ม ประกอบด้วยผลย่อย รูปยาวรียาว มีส่วนป่องเป็นกระเปาะ 7-8 กระเปาะสลับกัน
 การขยายพันธุ์ : โดยการตอนกิ่ง เพาะเมล็ด เป็นไม้ที่นิยมปลูกรั้วบ้าน เพื่อทำเป็นรั้วเงาได้ดี เป็นไม้กลางแจ้ง เจริญงอกงามได้ดีในสภาพดินที่ชุ่มชื้น
 การนำไปใช้ประโยชน์ :

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : สารภี
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ochrocarpus siamensis* (H) 76
Mammea siamensis (2)
 วงศ์ : GUTTIFERAE
 ชื่อสามัญ : Salapee
 ชื่ออื่น : ทราย(จังหวัดบุรีรัมย์) สารภีแบบ(เชียงใหม่) ถิ่นกำเนิด : ไทย ขึ้นตามป่าเบญจพรรณและป่าดิบ
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง 10-15 ม. เปลือกสีเทาน้ำตาล แตกล่อนเป็นสะเก็ด เรือนยอดทึบ ขดทรงกลมลำต้น 2 ม
 ใบ : ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ สลับทิศทางกับ รูปไข่แกมขอบขนาน กว้าง 4-6.5 ซม. ยาว 14-20 ซม. ปลายมนหรือสอบมน โคนสอบแคบ เนื้อใบหนา เส้นแขนงใบเป็นร่างแหเห็นได้ชัดเจน
 ดอก : สีขาว ก่อเป็นช่อสีเหลือง กลีบดอก ออกช่อเดี่ยวหรือหลายช่อตามกิ่ง กลีบเลี้ยง 2 กลีบ ติดทนและขยายโตตามผล กลีบดอก 4 กลีบ โห้งเป็นกระพุ่ม ขานเต็มทีกว้าง 1.5 ซม. มีเกสรตัวผู้จำนวนมาก
 ผล : รูปกระสวย ยาวประมาณ 2.5 ซม. เมื่อสุกสีเหลือง มีเนื้อสีเหลือง หรือสีแดงเข้มเมล็ด
 การขยายพันธุ์ : โดยเมล็ดเป็นไม้ที่ปลูกได้ดีทั้งที่ร่มรำไรและกลางแจ้ง ปลูกได้ในดินทุกสภาพ ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 ไม้ ทำเสา ฝา พับ
 ดอก ประดิษฐ์เป็นไม้ประดับทุกสภาพ ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง
 หมายเหตุ

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : สะเลียงกา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Couroupita guianensis* Aubl 77
 วงศ์ : LECYTHIDACEAE
 ชื่อสามัญ : Cannon-ball Tree
 ชื่ออื่น : ต้นลูกปืนใหญ่
 ถิ่นกำเนิด : อเมริกาใต้
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้ต้นขนาดกลาง ผลัดใบ สูงประมาณ 15-25 ม.
 เปลือกสีน้ำตาล แตกเป็นร่องและเป็นสะเก็ด
 ใบ: ใบเดี่ยว ออกเวียนสลับตามปลายกิ่ง ใบรูปหอกกลับ
 กว้าง 5-8 ซม. ยาว 15-30 ซม. ปลายแหลม โคนสอบ
 ขอบจักตื้นๆ
 ดอก: สีชมพูอมเหลืองและแดง กลีบหอบแรง ออกเป็นช่อ
 ใหญ่ตามลำต้น กลีบดอก 4-5 กลีบ แฉก ขานเต็มที
 กว้าง 5-8 ซม. เกสรตัวผู้โคนเชื่อมติดกันเป็นรูปโค้ง
 ออกดอกเกือบตลอดปี
 ผล: รูปกลม ผิวสีน้ำตาล ขนาด 10-20 ซม.
 การขยายพันธุ์: โดยการเพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง ต้องการ
 น้ำและความชื้นปานกลาง เจริญได้ดีในดินทุกชนิด
 การนำไปใช้ประโยชน์: -

Continue

ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

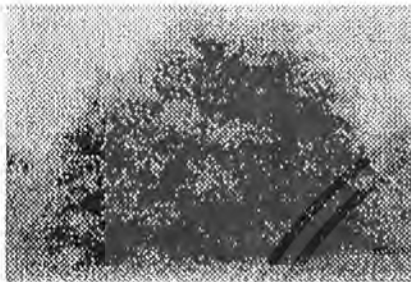
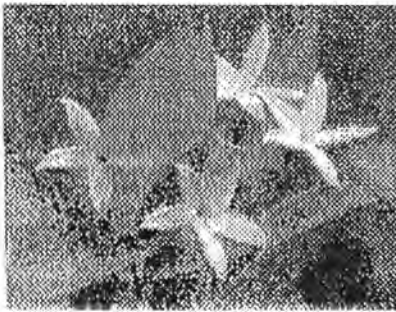

ชื่อไทย : เถาเสา
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Passiflora laurifolia* Lian. 78
 วงศ์ : PASSIFLORACEAE
 ชื่อสามัญ : Passion flower
 ชื่ออื่น : -
 ถิ่นกำเนิด : อเมริกาเขตร้อน
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น: ไม้เถาเลื้อย กิ่งมีลำต้นเป็นกาบใหญ่
 เถาเลื้อยเกาะที่ซัดก้นมือ
 ใบ: ใบเดี่ยว ใบเรียบเป็นมัน รูปรีสีเขียวยาวเป็นมัน ก้านใบยาว
 ส่วนบนของก้านใบมีตุ่ม 2 คู่ติดอยู่
 ดอก: ดอกเดี่ยวขนาดใหญ่ มีกลีบหอบแรง กลีบดอกชั้น
 นอกเป็นรูปทรงกระบอก ปลายเป็นแฉกแยกออกจาก
 กัน สีของกลีบชั้นนอกมีสีเขียวยาวเป็นมัน ด้านในเป็นสีม่วง
 อ่อนแสบจุดสีแดง กลีบชั้นในเหมือนกลีบดอกชั้นนอก
 มีเกสรเป็นเส้นฝอยสีม่วง ม่วงขาว หรือน่วงแดงโดย
 รอบ ลักษณะของดอกให้ออกคล้ายกับโคนไฟ ออก
 ดอกในฤดูฝน
 ผล: -
 การขยายพันธุ์: โดยการตอนกิ่ง กิ่งปัก ปักชำ การยืมเถาโต
 ได้ดีในดินอุดมสมบูรณ์ เป็นไม้ที่ชอบแสงแดด ต้องการ
 น้ำและความชื้นปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์: -

Continue

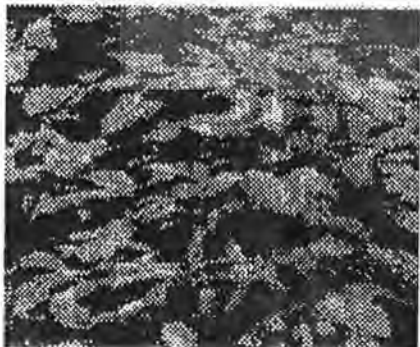
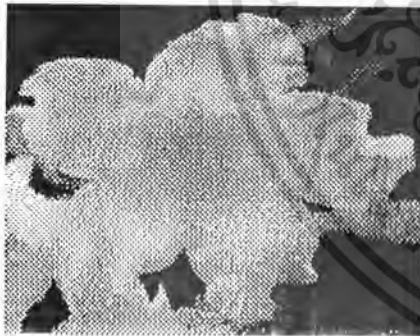
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อไทย : กานบพรม
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Carissa cochinchinensis* Pierre.
 วงศ์ : APOCYNACEAE
 ชื่อสามัญ : - 79
 ชื่ออื่น : ขี้สอ(เหนือ), พรม(กลาง)
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้พุ่ม มีน้ำยางสีขาว สูง 4-5 ม. มีหนามที่กิ่งก้าน
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงตรงข้ามรูปไข่กลับ กว้าง 1.5-2.5 ซม. ยาว 2.5-4 ซม.
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อ ออกที่ปลายกิ่ง กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นหลอด มีสีขาว กลิ่นหอม
 ผล : ผลสด รูปกระสวย เมื่อสุกมีสีม่วงดำ
 การขยายพันธุ์ : -
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 หนาม นิรสผาดเปลือก ขบและบีบเล็กน้อย นำรูดทำลึง

Continue

ที่มา : สยามโกษัชยพฤกษ์

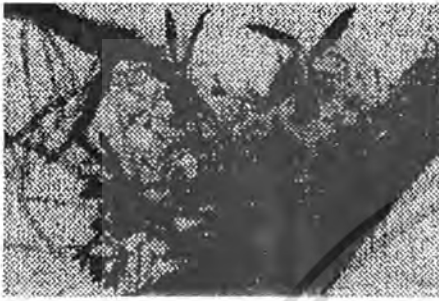

ชื่อไทย : กิริญญ์การ์
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Bessementia grandiflora* Wall (1)
Bessementia murtonii Craib (2)
 วงศ์ : APOCYNACEAE
 ชื่อสามัญ : Herald Trumpet 80
 ชื่ออื่น : ทำลึงช้างสาร(ภาคกลาง) เครื่องงอนหิน(อุดรธานี) ทาลาน้อง(อุดรธานี) ไม้ต้นใหญ่(ปราจีนบุรี)
 ถิ่นกำเนิด : ประเทศอินเดีย
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : ไม้เถาเนื้อแข็ง ทุกส่วนมียางสีขาว ขิมน้ำใบเตยสองแดง ปลูกคลุมตามลุ่มที่ขังน้ำ
 ใบ : ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงข้ามกับ รูปไข่กลับหรือรูปรี ปลายใบและโคนแหลม ด้านบนเป็นหยัก
 ดอก : สีขาว กลิ่นหอม ออกเป็นช่อตามซอกใบและปลายกิ่ง กลีบดอก 5 กลีบ โคนเชื่อมกันเป็นท่อรูปกรวยยาว 10 ซม. เกสรตัวผู้มี 5 อัน สัตวเมือมี 2 ส่วนแยกจากกันบานเต็มที่กว้างประมาณ 8 ซม. ออกดอกตลอดปี
 ผล : รูปคล้ายมะละกอย ยาว 12.25 ซม. แต่จะแตกเป็น 2 ซีก
 การขยายพันธุ์ : โดยเมล็ด ตอนกิ่ง เป็นไม้กลางแจ้งที่ชอบแสงแดดจัดๆ เลี้ยงง่าย ขึ้นได้ดีในดินเกือบทุกชนิด ต้องการน้ำและกรรมชื้นปานกลาง
 การนำไปใช้ประโยชน์ :
 ปลูกเป็นไม้ประดับ
 ผลิต ทำลึงทำยา เนื่องจากมีสารจำพวกคาร์ติไฟโลด

Continue

หมายเหตุ
 (1) พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับ

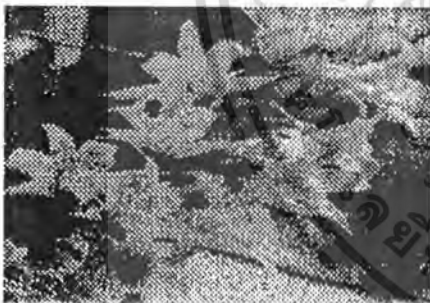
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติและพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยที่มีการนำไปใช้

ชื่อไทย : เอื้องคำเหลี่ยม
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dendrobium trigonopus* Reichb.f.
 วงศ์ : ORCHIDACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : เอื้องคำโก้, เอื้องคำกุญ(เลย), แขนงท่าตามแดง
 [เบียงราย]
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : กิ่งยาวมีเกาะอาศัยอยู่บนต้นไม้อื่น ลำต้นอวบหนา
 มีความยาว 15-25 ซม.
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปขอบขนาน กว้าง 1.5-2 ซม.
 ยาว 4-6 ซม.
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อ ออกที่ซอกใบ กลีบดอกสีเหลือง
 กลิ่นหอม
 ผล : แท้ แตกได้
 การขยายพันธุ์ : -
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ลำต้น ผสมกับสมุนไพรอื่นอีก 34 ชนิด ต้มน้ำดื่ม
 หรือฝนน้ำกิน แก้ไข้

Continue

ที่มา : สยามโกษาขยพฤกษ์

ชื่อไทย : เอื้องเงิน
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dendrobium draconis* Reich.f.
 วงศ์ : ORCHIDACEAE
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่ออื่น : เอื้องตั้ง(แม่สาย), แขนงท่าตามเหลือง(เบียงราย)
 ถิ่นกำเนิด : -
 ลักษณะทั่วไป
 ต้น : กิ่งยาวมีเกาะอาศัยอยู่บนต้นไม้อื่น ลำต้นอวบหนา
 มีความยาว 30-50 ซม.
 ใบ : ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปขอบขนานหรือรูปวงรีมนขอบ
 ขนาน กว้าง 1 ซม. ยาว 3-4 ซม.
 ดอก : ออกดอกเป็นช่อ ออกที่ซอกใบ กลีบดอกสีขาวแต่มี
 สันแดง มีกลิ่นหอม
 ผล : แท้ แตก รูปไม่กลม
 การขยายพันธุ์ : -
 การนำไปใช้ประโยชน์:
 ลำต้น ผสมกับสมุนไพรอื่นอีก 34 ชนิด ต้มน้ำดื่ม
 หรือฝนน้ำกิน แก้ไข้

Continue

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : สยามโกษาขยพฤกษ์

สรุปและวิจารณ์ผล

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ดอกหอม โดยได้ทำการรวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ 82 ชนิด โดยการศึกษาชื่อไทย ชื่อวิทยาศาสตร์ ชื่อสามัญ ชื่ออื่นๆ ถิ่นกำเนิด ลักษณะทั่วไปของพันธุ์ไม้ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การนำไปใช้ประโยชน์ โดยทำการรวบรวมข้อมูลในลักษณะเป็นฐานข้อมูล (Database) ในไมโครคอมพิวเตอร์ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้ ซึ่งเรียงตามหมวดตัวอักษร

- หมวด ก ได้แก่ กระถินการ์ , กฤษณา , กระดังงาสงขลา , กระดังงาไทย , กระทิง , กันกรา , กานพลู , การเวก , กาหลง , กุหลาบ , แก้ว
- หมวด ข ได้แก่ ขจร , ไข่ดาว
- หมวด ค ได้แก่ คัดเค้า , คัดเค้าเครือ , คำหมอกหลวง , เคน
- หมวด จ ได้แก่ จันกระพ้อ , จำปา , จำปี , จำปูน
- หมวด ช ได้แก่ ชมนาด , ชะลูดช้าง
- หมวด ซ ได้แก่ ซ่อนกลิ่น
- หมวด ต ได้แก่ ต้นหอม
- หมวด ถ ได้แก่ เถาวัลย์เปรียง
- หมวด ท ได้แก่ เทียนกิ่ง
- หมวด น ได้แก่ นมควาย , นมแมว , นางแย้ม , โนรา
- หมวด บ ได้แก่ บัวผัน , บัววิกตอเรีย , บานเช้า , บุนนาค , บุษบาส่าหรี
- หมวด ป ได้แก่ ประคู้บ้าน , ประยงค์ , ป๊อป , ป๊อปฝรั่ง
- หมวด พ ได้แก่ พวงแก้วกุดั่น , พะยอม , พลับพลึง , พลับพลึงดอกแดง , พลับพลึงแมงมุม , พิภูล , พุดซ้อน , พุดจีบ , พุดตะแกง , พุดสามสี , พุทธชาด
- หมวด ม ได้แก่ มณฑา , มหาหงษ์ , มะลิ , มะลิวัลย์ , มะลิเลื้อย , โมก
- หมวด ย ได้แก่ ยี่หุบ , ยี่โถ
- หมวด ร ได้แก่ รสสุคนธ์ , รวงผึ้ง , ราตรี
- หมวด ล ได้แก่ ลดาวัลย์ , ลั่นทม , ลำควน , ลำเจียก , เล็บมือนาง , เลี่ยน
- หมวด ว ได้แก่ วานิลลา
- หมวด ส ได้แก่ สร้อยสุมาลี , สะแกแสง , สายน้ำผึ้ง , สายหยุด , สารภี , สาละลังกา .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด ท ได้แก่ หนามพรม , หิริญญิการ์

หมวด อ ได้แก่ เอื้องคำเหลี่ยม , เอื้องเงิน

ซึ่งการทำงานจะทำงานบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ การทำงานสามารถทำได้ง่าย เพื่อความสะดวก โดยตรงกับจุดประสงค์ของผู้ที่ศึกษา คือ มีประสิทธิภาพแต่่ง่ายต่อการเรียกใช้ ซึ่งผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจ ซึ่งมีผู้ใช้ผู้เชี่ยวชาญทางคอมพิวเตอร์ ก็จะสามารถใช้ประโยชน์จากโปรแกรมนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ใช้เพื่อค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์ไม้ที่มีดอกหอม หรือใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในแขนงต่างๆโดยประยุกต์ใช้ในไมโครคอมพิวเตอร์

วิจารณ์ผลการศึกษา

ในการทำการศึกษโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์นี้ เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ที่ใช้ควรมี RAM ขนาด 8 Mbyte ขึ้นไป และควรมีเนื้อที่ใน Hard disk มากพอสมควร เพราะโปรแกรม Authorware Professional เป็นโปรแกรมที่ต้องมีเนื้อที่ในการ Run มาก และในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นรูปภาพนั้นจะต้องใช้เนื้อที่ในการจัดเก็บเป็นจำนวนมาก ถ้าเนื้อที่ใน Hard disk หรือ RAM ไม่มากพอจะทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน

ในการ Scan รูปภาพโดยใช้โปรแกรม Photo Plus ที่ทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ โดยการจัดเก็บข้อมูลในลักษณะรูปภาพนั้นจะเปลืองเนื้อที่ Hard disk มาก ดังนั้นการ Scan รูปภาพจึงไม่สามารถใช้ความละเอียดสูงสุดได้ เพราะฉะนั้นรูปที่ปรากฏในคอมพิวเตอร์จึงไม่สามารถทำให้คมชัดเท่ากับรูปถ่ายหรือรูปจากหนังสือ เมื่อใช้งานได้ผ่านการพิมพ์ออกจากเครื่อง Printer จะทำให้ได้ภาพที่ไม่คมชัดจน เหมือนกับอยู่ในโปรแกรม

ผู้ที่สนใจศึกษาการรวบรวมข้อมูลไม้ดอกไม้ประดับ : พันธุ์ไม้ดอกหอม

โปรดติดต่อขอใช้ที่ห้องวารสาร ชั้น 1 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา สาลีคิด. 2532. พฤษภศาสตร์ทั่วไป. โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์. กรุงเทพฯ. 236 น.

กสิน สุวตะพันธุ์. 2515 . ดอกไม้หอมในเมืองไทย. 42 น.

กุลยา นิมสกุล. 2535. ความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์. หจก.สำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซนเตอร์.
กรุงเทพฯ. 229 น.

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2535 . สวนสมุนไพรสวนสิริรุกษชาติ. บริษัท อมรินทร์
พรีนติ้ง กรุ๊ป จำกัด. กรุงเทพฯ. 257 น.

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2538. สยามไภษัชยพฤษณ์. บริษัท อมรินทร์พรีนติ้งกรุ๊ป
จำกัด. กรุงเทพฯ. 272 น.

คณะกรรมการ. 2536. 'ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ. บริษัท คำนสุทธาการพิมพ์
จำกัด. กรุงเทพฯ. 300 น.

คณาจารย์และนิสิตปฏิบัติการวิจัยพรรณไม้ประเทศไทย ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2535. พรรณพฤกษชาติประเทศไทย. บริษัท อมรินทร์พรีนติ้งกรุ๊ป
จำกัด. กรุงเทพฯ. 118 น.

เชาวน์ ชิโนรักษ์ และ พรรณี ชิโนรักษ์. 2528. ชีววิทยา 9. บริษัท บรูพาสาสน์. กรุงเทพฯ.

เดวิด เบอร์นี่. 2536. หนังสือเด็ก รักถู ชูตักสำรวน้อย ดอกไม้. บริษัท อักษรสัมพันธ์ จำกัด.
กรุงเทพฯ. 61 น.

คู่ย ชุมสาย,ม.ล. 2515. ดอกไม้กับคน. สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. กรุงเทพฯ. 89 น.

บริษัทแมค โคมิเดย์. 2535. คู่มือการอบรมโปรแกรม Authorware Professional. กรุงเทพฯ.152น.

ปิฎุระ บุนนาค. 2520. ไม้ดอกไม้ประดับ. สำนักพิมพ์บรรณกิจ. กรุงเทพฯ. 500 น.

ฝ่ายระบวิวิจัยและบริการข้อมูลกองแผนงานและวิชาการ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์. 2535. มหกรรมสัมมนาทางวิชาการ: ทางเลือกอนาคตเกษตรกรไทย. กรุงเทพฯ.

มนตรี พจนารถลาวัฒน์. 2535. การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยเทอร์โบซี. บริษัท วิเอ็ดยูเคชั่น
จำกัด. กรุงเทพฯ. 346 น.

มัจฉา ปราการสมุทร และวันชัย รั้วไพบูลย์,ศส. . 2529. คอมพิวเตอร์พื้นฐาน. กรุงเทพฯ.

มูลนิธิสวนหลวงร.9.2531.พรรณไม้ในสวนหลวงร.9.พิมพ์ครั้งที่ 2 คำนสุทธาการพิมพ์. กรุงเทพฯ 279 น.

วันเพ็ญ ภูติจันทร์,ศส. 2534. พฤษภศาสตร์. โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์. กรุงเทพฯ. 264 น.

วิทย์ เทียงบรรณธรรม. 2536. พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย. สำนักพิมพ์สุรยบรรณ.
กรุงเทพฯ. 981 น.

- วิเชียร เบญจวัฒนาผล. 2538. คู่มือศัพท์ทางคอมพิวเตอร์. บริษัท ดวงกลมสมมัย จำกัด. กรุงเทพฯ. 207 น.
- สมสุข มัจฉาชีพ และอุดมลักษณ์ มัจฉาชีพ. 2536. ไม้ดอกไม้ประดับ. สำนักพิมพ์แพรววิทยา. กรุงเทพฯ. 215 น.
- สมเพียร เกษมทรัพย์. 2525. การปลูกดอกไม้. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. 455 น.
- สุรัชย์ มัจฉาชีพ, ผศ. 2535. พืชเศรษฐกิจในประเทศไทย. โรงพิมพ์นันทชัย. กรุงเทพฯ. 275 น.
- สุรพล มนต์เสรี. 2531. หลักพืชศาสตร์ Principle of Plant Science. โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา. กรุงเทพฯ. 188 น.
- สิทธิชัย ประสานวงศ์. 2535. การใช้วินโดวส์ Windows. บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด. กรุงเทพฯ. 380 น.
- อดิศักดิ์ ต้นตอปลูก และคณะ. 2535. ไมโครนิวส์. ไมโครคอมพิวเตอร์. เมษายน(ฉบับที่ 93): 150-152
- , 2535. ไมโครคอมพิวเตอร์. กรกฎาคม(ฉบับที่ 108): 132-145
- , 2535. ไมโครคอมพิวเตอร์. สิงหาคม(ฉบับที่ 85): 199-209

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้